

Maart 2025
Jaargang 13
Nummer 105

PORTA FIDEI

*Hoop
stelt niet
teleur*

START
VASTENTIJD
P. 2

BIJBEL
IN EEN JAAR
P. 3

PROGRAMMA
OVERZICHT
P. 4

Afgiftekantoor
Leuven Masspost
914880
maandelijks
(behalve in augustus)

RADIO MARIA

Jubileumkerk
'San Giovanni Battista
dei Fiorentini'
Rome

EDITORIAAL

Beste vrienden,

Deze editie van de Porta Fidei openen we met een afbeelding van de Basiliek van Sint Jan van de Florentijnen. Het is de nationale kerk in Rome van de inwoners van Firenze. De kerk gevuld met kunst allerhande heeft als patroon de heilige Johannes de Doper. Normaal gezien zijn we voornamelijk gewoon om deze mooie evangelische figuur tegen te komen tijdens de Adventstijd, toch is het zeker ook betekenisvol hem te ontmoeten tijdens de Vastentijd. Inderdaad, woensdag 5 maart starten we wederom een Veertigdagentijd. Telkens worden we opgeroepen om ons te bekeren doorheen boete, gebed en naastenliefde. Laat het dit jaar zeker niet anders zijn, integendeel. Zeer speciaal tijdens het Jubileumjaar, waarin we worden uitgenodigd om onze hoop te verdiepen, kunnen we hoopvol uitkijken naar de Verrijzenis van Christus. Natuurlijk zullen we voorafgaand hieraan het lijden en het sterven gedenken van de Verlosser. Doch nooit zonder enige verwijzing naar de hoopvolle verwachting van het leven waaraan ook wij zullen deelhebben.

De Porta Fidei die u in handen heeft is iets minder gevuld dan anders. Dit komt natuurlijk doordat u samen met dit nummer ook onze Vastenkalendar ontvangt. Aan de hand van verschillende passages over ons geloof, en de verschillende catecheses die u tevens kunt volgen op de radio, worden wij allen uitgenodigd om met overtuiging ons geloof te verdiepen zodat onze hoop en liefde voor God zouden groeien. Zie daar een ware bekering. Gelovig een ja-woord geven aan God.

Moge deze Vastentijd ons allen een zegen zijn die ons nog méér dan anders de hoop geeft op de Verlossing die alleen Jezus Christus ons kan schenken. Laten we blijven bidden met vertrouwen, geloven in de zin van het boetedoen, en volharden in de ware liefde waarvan Jezus ons het voorbeeld heeft gegeven. Moge ook de heilige Johannes de Doper, die eens leefde in de woestijn, ons tot voorbeeld zijn.

Ik wens tevens alle luisteraars die weldoeners zijn van Radio Maria zeer hartelijk te danken. Misschien mogen we ook u voor dit jaar tot de weldoeners weten tijdens onze vastenactie? Ook voor u een welgemeende dank, en een gezegende Veertigdagentijd.

Zeer genegen in Jezus en Maria,

Pr. Karlo Tyberghien
Directeur Radio Maria

Colofon

Verantwoordelijke uitgever:
Pr. Karlo Tyberghien

Werkten mee aan dit nummer:
Joris Abts, Kevin Colle, Marianne Hubin, pr. Karlo Tyberghien, Nele Uytterhoeven

Foto's: Redactie

Op de cover: San Giovanni Battista dei Fiorentini (Een van de 12 jubileumkerken te Rome)

Realisatie en vormgeving:
Radio Maria

Druk en verzending:
Drukkerij Van der Poorten
Diestsesteenweg 624
3010 Leuven

Abonnementen en gegevensverwerking:

Radio Maria
Sint Reneldisplein 23
3001 Leuven
info@radiomaria.be

Bel ons: 016 41 47 47

*Steun Radio
Maria*

BE49 7333 7333 7771

Bijbel in één jaar

Dit nieuwe programma vanaf aswoensdag 5 maart op Radio Maria!

**GA DE UITDAGING AAN!
EN LEES SAMEN MET RADIO MARIA
DE VOLLEDIGE BIJBEL IN ÉÉN JAAR.**

OVERZICHT VAN DE LEZINGEN DIE ZULLEN WORDEN VOORGELEZEN

De Vroege Wereld				
Dag 1	5 maart	Genesis 1-2	Psalm 19	
Dag 2	6 maart	Genesis 3-4	Psalm 104	
Dag 3	7 maart	Genesis 5-6	Psalm 136	
Dag 4	8 maart	Genesis 7-9	Psalm 1	
Dag 5	9 maart	Genesis 10-11	Psalm 2	
De Patriarchen				
Dag 6	10 maart	Genesis 12-13	Job 1-2	Spreuken 1:1-7
Dag 7	11 maart	Genesis 14-15	Job 3-4	Spreuken 1:8-19
Dag 8	12 maart	Genesis 16-17	Job 5-6	Spreuken 1:20-33
Dag 9	13 maart	Genesis 18-19	Job 7-8	Spreuken 2:1-5
Dag 10	14 maart	Genesis 20-21	Job 9-10	Spreuken 2:6-8
Dag 11	15 maart	Genesis 22-23	Job 11-12	Spreuken 2:9-15
Dag 12	16 maart	Genesis 24	Job 13-14	Spreuken 2:16-19
Dag 13	17 maart	Genesis 25-26	Job 15-16	Spreuken 2:20-22
Dag 14	18 maart	Genesis 27-28	Job 17-18	Spreuken 3:1-4
Dag 15	19 maart	Genesis 29-30	Job 19-20	Spreuken 3:5-8
Dag 16	20 maart	Genesis 31-32	Job 21-22	Spreuken 3:9-12
Dag 17	21 maart	Genesis 33-34	Job 23-24	Spreuken 3:13-18
Dag 18	22 maart	Genesis 35-36	Job 25-26	Spreuken 3:19-24
Dag 19	23 maart	Genesis 37	Job 27-28	Spreuken 3:25-27
Dag 20	24 maart	Genesis 38	Job 29-30	Spreuken 3:28-32
Dag 21	25 maart	Genesis 39-40	Job 31-32	Spreuken 3:33-35
Dag 22	26 maart	Genesis 41-42	Job 33-34	Spreuken 4:1-9
Dag 23	27 maart	Genesis 43-44	Job 35-36	Spreuken 4:10-19
Dag 24	28 maart	Genesis 45-46	Job 37-38	Spreuken 4:20-27
Dag 25	29 maart	Genesis 47-48	Job 39-40	Psalm 16
Dag 26	30 maart	Genesis 49-50	Job 41-42	Psalm 17
Egypte en Exodus				
Dag 27	31 maart	Exodus 1-2	Leviticus 1	Psalm 44

**Iedere dag
om 15u15
en om 3u15**

LUISTERAARS AAN HET WOORD

Met aandacht, in gebed, en passie luister ik regelmatig naar jullie inspirerende programma's. Diepgaand, inspirerend en beroerend word ik steeds getroffen tijdens het "Uur van Barmhartigheid". Vele mooie liederen luisteren en verheffen het programma tot een innig gebed. Graag wil ik U daarvoor danken en graag beveel ik hierbij tevens de schitterende liederen van Priester Marco Frisina aan. Vooral zijn CD "Salvatore del mondo" en daarin het Kyrie, naast de andere stukken, spreken mij bijzonder aan. Graag deel ik dit met U zodat mijn vreugde voor deze muziek ook anderen mag aanspreken. In gebed verbonden.

Mark

Beste Mensen van Radio Maria,

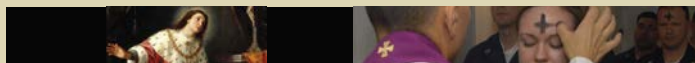
Wat luisterde ik weer met een klein hartje naar Marc die deze brieven ons zo mooi voorlas ... het ging over een priester die wou missioneren en er zo hard zijn best voor deed en uiteindelijk gefolterd en gedood werd... erg beklijvend... je neemt dat verhaal mee gedurende HEEL de dag. Die moedige priesters en bisschoppen VOELDEN ALLES EN BLEVEN ZO bewonderingswaardig TROUW EN MOEDIG"

Wel blij met het mooie indrukwekkende einde... dat er zoveel bekeerlingen uit voort kwamen.

Ilse

PROGRAMMAOVERZICHT

3 – 9 maart 2025

H. Casimirus

Aswoensdag

MAANDAG 3/03		DINSDAG 4/03		WOENSDAG 5/03		DONDERDAG 6/03	
7:30	Elke dag telt	7:30	Elke dag telt	7:30	Elke dag telt	7:30	Elke dag telt
9:50	Catechismus	9:50	Catechismus	9:50	Radio Vaticaan live	9:50	Catechismus
10:30	De Kerk spreekt	10:30	Rijkdom van het geloof	10:30	Heiligen getuigen	10:30	De rots in de branding
13:00	Rozenkrans vanuit Kibeho	13:00	Koken met Hildegard	13:00	Anno Domini	13:00	Klassiekuur
14:15	Vivendo	14:15	Radio Vaticaan	14:30	Zwerver voor God	14:15	De wereld van Radio Maria
16:00	Elke dag telt	16:00	Elke dag telt	16:00	Elke dag telt	16:00	Elke dag telt
17:30	Radio Vaticaan	17:30	De wereld van Radio Maria	17:30	Muziek	17:30	Radio Vaticaan
19:30	Gebed Sant'Egidio	19:30	De rots in de branding	19:30	Muziek	19:45	Het Inzicht
20:15	De Kerk leeft	20:30	De Kerk spreekt	20:15	Koken met Hildegard	20:30	Pelgrim in eigen land

10 – 16 maart 2025

MAANDAG 10/03		DINSDAG 11/03		WOENSDAG 12/03		DONDERDAG 13/03	
7:30	Elke dag telt	7:30	Elke dag telt	7:30	Elke dag telt	7:30	Elke dag telt
9:50	Catechismus	9:50	Catechismus	9:50	Radio Vaticaan live	9:50	Catechismus
10:30	De Kerk spreekt	10:30	Mystieke lectuur	10:30	Heiligen getuigen	10:30	De rots in de branding
13:00	Rozenkrans vanuit Kibeho	13:00	De Kerkleraars	13:00	De leeswijzer	13:00	Klassiekuur
14:15	Vivendo	14:15	Radio Vaticaan	14:30	Zwerver voor God	14:15	De wereld van Radio Maria
16:00	Elke dag telt	16:00	Elke dag telt	16:00	Elke dag telt	16:00	Elke dag telt
17:30	Radio Vaticaan	17:30	De wereld van Radio Maria	17:30	Muziek	17:30	Radio Vaticaan
19:30	Gebed Sant'Egidio	19:30	De rots in de branding	19:30	Gebed Sant'Egidio	19:30	Het Inzicht
20:15	De Kerk leeft	20:30	De Kerk spreekt	20:15	De Kerkleraars	20:30	Pelgrim in eigen land

17 – 23 maart 2025

H. Patricius

H. Cyrillus van Jeruzalem

H. Jozef

MAANDAG 17/03		DINSDAG 18/03		WOENSDAG 19/03		DONDERDAG 20/03	
7:30	Elke dag telt	7:30	Elke dag telt	7:30	Elke dag telt	7:30	Elke dag telt
9:50	Catechismus	9:50	Catechismus	8:50	Radio Vatican Live	9:50	Catechismus
10:30	De Kerk spreekt	10:30	Rijkdom van het geloof	10:30	Heiligen getuigen	10:30	De rots in de branding
13:00	Rozenkrans vanuit Kibeho	13:00	Kerk in Nood	13:00	Ga tot Jozef	13:00	Klassiekuur
14:15	Vivendo	14:15	Radio Vaticaan	14:30	Zwerver voor God	14:15	De wereld van Radio Maria
16:00	Elke dag telt	16:00	Elke dag telt	16:00	Elke dag telt	16:00	Elke dag telt
17:30	Radio Vaticaan	17:30	De wereld van Radio Maria	17:30	Muziek	17:30	Radio Vaticaan
19:30	Gebed Sant'Egidio	19:30	De rots in de branding	19:30	Gebed Sant'Egidio	19:30	Het Inzicht
20:15	De Kerk leeft	20:30	De Kerk spreekt	20:15	Kerk in Nood	20:30	Pelgrim in eigen land

HH. Perpetua en Felicitas

H. Johannes a Deo

1ste zondag i/d veertigdagentijd

VRIJDAG 7/03

ZATERDAG 8/03

ZONDAG 9/03

7:30	Pelgrim in eigen land	7:30	Elke dag telt	7:30	Elke dag telt
9:50	Catechismus	9:50	Catechismus	8:50	De rots in de branding
10:30	Kinderen van het licht	10:30	Muziek	10:00	Eucharistieviering
13:00	Kruisweg	13:00	Kinderen van het Licht	13:00	Pelgrim in eigen land
14:15	Radio Vaticaan	14:30	Zwerver voor God	14:15	Vivendo
16:00	De Kerk leeft	16:00	Elke dag telt	16:00	Elke dag telt
17:30	De week van Radio Maria	17:30	Jeugdcatechese	17:30	Jeugdcatechese
19:30	Gebed Sant'Egidio	19:30	Vivendo	19:30	De wereld van Radio Maria
20:15	Anno Domini	20:30	Rijkdom van het geloof	20:15	Klassiekuur

2de zondag i/d veertigdagentijd

VRIJDAG 14/03

ZATERDAG 15/03

ZONDAG 16/03

7:30	Pelgrim in eigen land	7:30	Elke dag telt	7:30	Elke dag telt
9:50	Catechismus	9:50	Catechismus	8:50	De rots in de branding
10:30	Menslievend	10:30	Muziek	10:00	Eucharistieviering
13:00	Kruisweg	13:00	Menslievend	13:00	Pelgrim in eigen land
14:15	Radio Vaticaan	14:30	Zwerver voor God	14:15	Vivendo
16:00	De Kerk leeft	16:00	Elke dag telt	16:00	Elke dag telt
17:30	De week van Radio Maria	17:30	Jeugdcatechese	17:30	Jeugdcatechese
19:30	Gebed Sant'Egidio	19:30	Vivendo	19:30	De wereld van Radio Maria
20:15	De leeswijzer	20:30	Mystieke lectuur	20:15	Klassiekuur

3de zondag i/d veertigdagentijd

VRIJDAG 21/03

ZATERDAG 22/03

ZONDAG 23/03

7:30	Pelgrim in eigen land	7:30	Kerk in zicht	7:30	Kerk in zicht
9:50	Catechismus	9:50	Catechismus	8:50	De rots in de branding
10:30	Kinderen van het licht	10:30	Muziek	10:00	Eucharistieviering
13:00	Kruisweg	13:00	Kinderen van het licht	13:00	Pelgrim in eigen land
14:15	Radio Vaticaan	14:30	Zwerver voor God	14:15	Vivendo
16:00	De Kerk leeft	16:00	Elke dag telt	16:00	Elke dag telt
17:30	De week van Radio Maria	17:30	Jeugdcatechese	17:30	Jeugdcatechese
19:30	Gebed Sant'Egidio	19:30	Vivendo	19:30	De wereld van Radio Maria
20:15	Ga tot Jozef	20:30	Rijkdom van het geloof	20:15	Klassiekuur

Dagelijks op Radio Maria

6:00	Bijbellezing
6:30	Lezingendienst
7:00	Angelus
7:05	Rozenkrans
8:30	Lauden
9:00	H. Mis (Zondag om 10u)
9:50	Catechismus
11:30	Het Woord spreekt: lezing en bezinning van de H. Schrift (behalve op vrijdag)
12:00	Angelus
12:05	Middaggebed
12:15	Rozenkrans
12:40	Het heiligenverhaal van de dag
15:00	Uur van de Goddelijke Barmhartigheid
17:00	Vespers
18:30	Rozenkrans
19:00	Het heiligenverhaal van de dag gevolgd door 'Het Woord spreekt' (behalve op vrijdag)
21:30	Completen
21:45	Heiligen getuigen
22:30	Catechismus
23:30	Rozenkrans

PROGRAMMAOVERZICHT

24 -30 maart 2025

Aankondiging van de Heer

MAANDAG 24/03		DINSDAG 25/03		WOENSDAG 26/03		DONDERDAG 27/03	
7:30	Elke dag telt	7:30	Elke dag telt	7:30	Elke dag telt	7:30	Elke dag telt
9:50	Catechismus	9:50	Catechismus	8:50	Radio Vatican Live	9:50	Catechismus
10:30	De Kerk spreekt	10:30	Mystieke lectuur	10:30	Heiligen getuigen	10:30	De rots in de branding
13:00	Rozenkrans vanuit Kibeho	13:00	De Kerkleraars	13:00	De leeswijzer	13:00	Klassiekuur
14:15	Vivendo	14:15	Radio Vaticaan	14:30	Zwerver voor God	14:15	De wereld van Radio Maria
16:00	Elke dag telt	16:00	Elke dag telt	16:00	Elke dag telt	16:00	Elke dag telt
17:30	Radio Vaticaan	17:30	De wereld van Radio Maria	17:30	Muziek	17:30	Radio Vaticaan
19:30	Gebed Sant'Egidio	19:30	De rots in de branding	19:30	Gebed Sant'Egidio	19:30	Het Inzicht
20:15	De Kerk leeft	20:30	De Kerk spreekt	20:15	De Kerkleraars	20:30	Pelgrim in eigen land

31 maart – 6 april 2025

MAANDAG 31/03		DINSDAG 1/04		WOENSDAG 2/04		DONDERDAG 3/04	
7:30	Elke dag telt	7:30	Elke dag telt	7:30	Elke dag telt	7:30	Elke dag telt
9:50	Catechismus	9:50	Catechismus	9:50	Radio Vaticaan live	9:50	Catechismus
10:30	De Kerk spreekt	10:30	Rijkdom van het geloof	10:30	Heiligen getuigen	10:30	De rots in de branding
13:00	Rozenkrans vanuit Kibeho	13:00	Koken met Hildegard	13:00	Anno Domini	13:00	Klassiekuur
14:15	Vivendo	14:15	Radio Vaticaan	14:30	Zwerver voor God	14:15	De wereld van Radio Maria
16:00	Elke dag telt	16:00	Elke dag telt	16:00	Elke dag telt	16:00	Elke dag telt
17:30	Radio Vaticaan	17:30	De wereld van Radio Maria	17:30	Muziek	17:30	Radio Vaticaan
19:30	Gebed Sant'Egidio	19:30	De rots in de branding	19:30	Gebed Sant'Egidio	19:45	Het Inzicht
20:15	De Kerk leeft	20:30	De Kerk spreekt	20:15	Koken met Hildegard	20:30	Pelgrim in eigen land

OPLOSSING PUZZEL VAN DE MAAND FEBRUARI

D – DE MAAND FEBRUARI IS TOEGEWIJD
AAN DE HEILIGE FAMILIE

MEVROUW JACQUELINE VANDEWIELE UIT ERPE-MERE WERD ALS WINNAAR UITGELOOT UIT DE MENSEN
DIE HET JUISTE ANTWOORD HEBBEN DOORGESTUURD. ZE ONTVANGT EEN RADIOTOESTEL.

Catechismus

Maart

Reeds sinds de eerste eeuwen van de kerk wordt tijdens de veertigdagentijd de doopcatechese gegeven van de doopleerlingen die met pasen gedoopt worden.

In lijn met deze traditie zal E.H. Pierre François de catecheses tijdens deze veertigdagentijd verzorgen aan de hand van de Catechismus van de Katholieke Kerk.

De vastenkalender die u met dit nummer van Porta Fidei wordt aangeboden volgt het schema van deze catecheses en reikt u een aantal teksten aan zowel uit het Compendium als uit de Catechismus. Een mooie aanvulling bij de catecheses.

4de zondag i/d veertigdagentijd

VRIJDAG 28/03

ZATERDAG 29/03

ZONDAG 30/03

7:30	Pelgrim in eigen land	7:30	Elke dag telt	7:30	Elke dag telt
9:50	Catechismus	9:50	Catechismus	8:50	De rots in de branding
10:30	Menslievend	10:30	Muziek	10:00	Eucharistieviering
13:00	Kruisweg	13:00	Menslievend	13:00	Pelgrim in eigen land
14:15	Radio Vaticaan	14:30	Zwerver voor God	14:15	Vivendo
16:00	De Kerk leeft	16:00	Elke dag telt	16:00	Elke dag telt
17:30	De week van Radio Maria	17:30	Jeugdcatechese	17:30	Jeugdcatechese
19:30	Gebed Sant'Egidio	19:30	Vivendo	19:30	De wereld van Radio Maria
20:15	De leeswijzer	20:30	Mystieke lectuur	20:15	Klassiekuur

5de zondag i/d veertigdagentijd

VRIJDAG 4/04

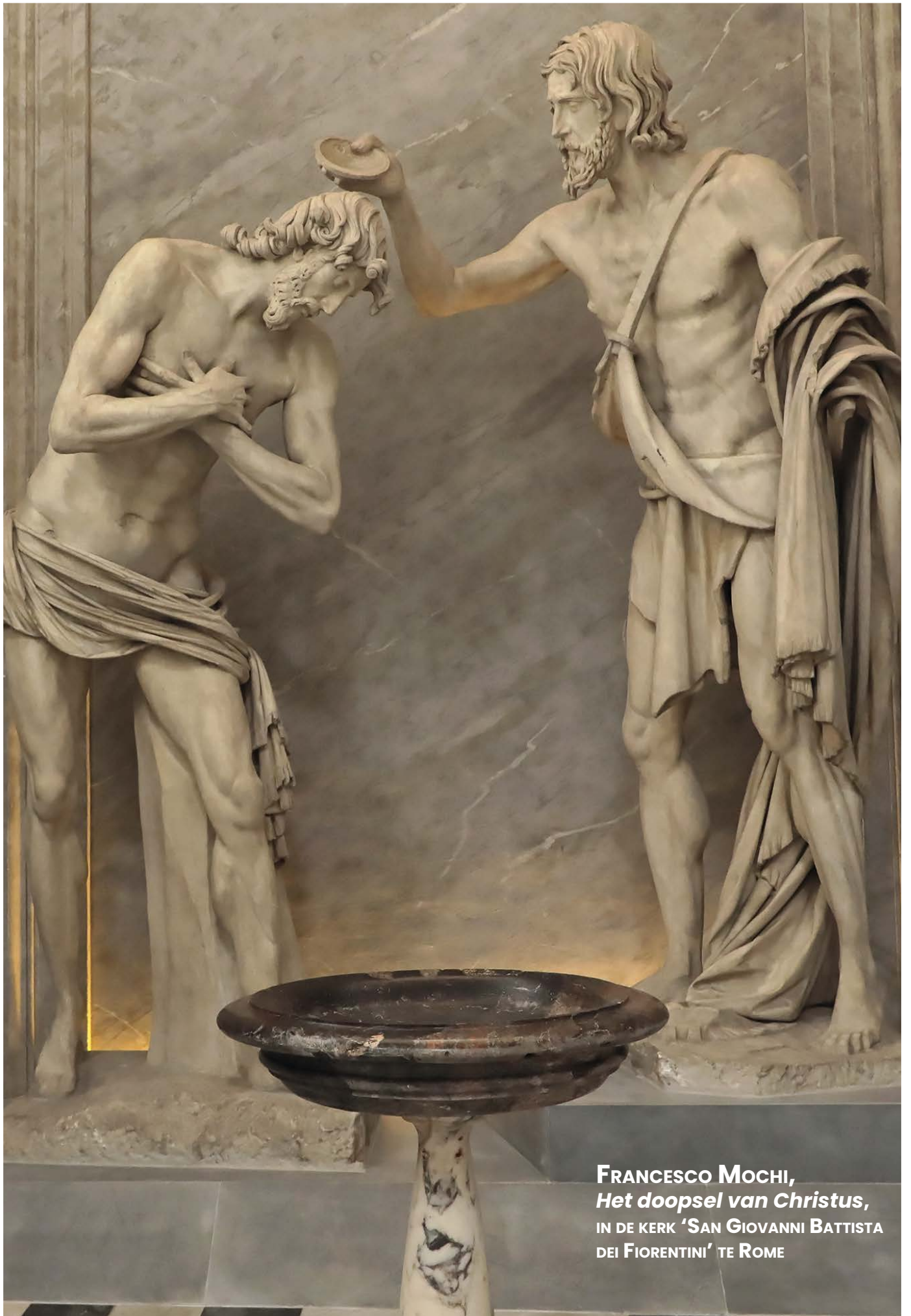
ZATERDAG 5/04

ZONDAG 6/04

7:30	Pelgrim in eigen land	7:30	Elke dag telt	7:30	Elke dag telt
9:50	Catechismus	9:50	Catechismus	8:50	De rots in de branding
10:30	Kinderen van het Licht	10:30	Muziek	10:00	Eucharistieviering
13:00	Kruisweg	13:00	Kinderen van het Licht	13:00	Pelgrim in eigen land
14:15	Radio Vaticaan	14:30	Zwerver voor God	14:15	Vivendo
16:00	De Kerk leeft	16:00	Elke dag telt	16:00	Elke dag telt
17:30	De week van Radio Maria	17:30	Jeugdcatechese	17:30	Jeugdcatechese
19:30	Muziek	19:30	Vivendo	19:30	De wereld van Radio Maria
20:15	Anno Domini	20:30	Rijkdom van het geloof	20:15	Klassiekuur

Luca Giordano, De droom van Sint-Jozef

FRANCESCO MOCHI,
Het doopsel van Christus,
IN DE KERK 'SAN GIOVANNI BATTISTA
DEI FIORENTINI' TE ROME

PORTA FIDEI

Speciale uitgave
voor de
veertigdagentijd
als extra
bij Porta Fidei n° 105

Afgiftekantoor
Leuven Masspost
914880
maandlijks
(behalve in augustus)

Vastenkalender 2025

**Wie gelooft en gedoopt
is, zal gered worden,
maar wie niet gelooft
zal veroordeeld worden.
Marcus 16, 16**

RADIO MARI

Jacques Vander Borgh
de Oudere, *Het doopsel*
van Clovis, wandtapijt,
1709

In de oud-christelijke kerken speelde de veertigdagentijd een centrale rol in de voorbereiding van de catechumenen op het doopsel. Getuigenissen van kerkvaders zoals Ambrosius van Milaan en Cyrillus van Jeruzalem laten zien hoe deze voorbereiding bestond uit gebed, vasten en doopselcatechese. Gedurende deze veertig dagen leerden de doopleerlingen de kernbegrippen van het geloof, met een bijzondere nadruk op de geloofsbelijdenis, die zij vlak voor hun doopsel publiekelijk uitspraken.

Catechumenen mochten enkel het eerste deel van de mis bijwonen, waar uit de H. Schrift werd gelezen en deze lezingen werden toegelicht. Het tweede deel van de mis (de dienst van het altaar) was voorbehouden voor de gedoopten. In de oudste kerken vindt men bij de ingang nog vaak een narthex, waar de catechumenen plaatsnamen.

Ook nu vindt het catechumenaat bij voorkeur plaats in de veertigdagentijd. Op Aswoensdag worden de doopleerlingen aan de kerkgemeenschap voorgesteld. Er wordt een exorcismegebed geboden om hen te bevrijden van zonde en de invloed van de duivel en ze worden gezalfd met de catechumenenolie. In de Paaswake worden zij gedoopt.

Dit boekje, met teksten uit de catechismus, die gedurende de vastenperiode gelezen en overwogen kunnen worden, sluit aan bij deze traditie van onderricht en verdieping. De teksten volgen het schema van de catechese-reeks die door E.H. Pierre François tijdens de veertigdagenperiode verzorgd wordt tijdens het programma 'catechismus'.

Iedere dag behalve woensdag en zondag om 9u50 op Radio Maria.

Tijdens het jubeljaar dat dit jaar in de kerk wordt gevierd gedenken we ook dat 1700 jaar geleden, tijdens het eerste Oecumenische Concilie in 325 in Nicea, de geloofsbelijdenis door de hele kerk unaniem werd aangenomen.

“Het Concilie van Nicea is een mijlpaal in de geschiedenis van de Kerk. De verjaardag ervan nodigt de christenen uit om zich verenigen in lofprijzing van en dankzegging aan de Heilige Drie-eenheid en in het bijzonder aan Jezus Christus, de Zoon van God, “één in wezen met de Vader”, die ons dat mysterie van liefde heeft geopenbaard. Maar Nicea vertegenwoordigt ook een uitnodiging aan alle Kerken en kerkgemeenschappen om voort te gaan op de weg naar een zichtbare eenheid, niet moe te worden passende vormen te vinden om samen ten volle te beantwoorden aan het gebed van Jezus: “Opdat zij allen één mogen zijn, zoals Gij, Vader, in Mij en Ik in U: dat ook zij in Ons mogen zijn, opdat de wereld gelove, dat Gij Mij gezonden hebt” (Joh. 17, 21).”

SPES NON CONFUNDIT,
*Bul van de afkondiging
van het Gewone Jubeljaar
van het jaar 2025, 17*

*“De Heer heeft
aan zijn Kerk
de zending
toevertrouwd
het geloofsgoed
te bewaren, een
zending die zij
te allen tijde
vervult.”*

Apostolische Constitutie
‘Fidei depositum’
bij de publicatie van de
Catechismus
van de Katholieke Kerk (CKK)

De mens is bekwaam door God aangesproken te worden

“Het verlangen naar God is gegrift in het hart van de mens, want de mens is door en voor God geschapen; God houdt niet op de mens naar zich toe te trekken en de mens zal slechts in God de waarheid en het geluk vinden, die hij zonder ophouden zoekt.”

CKK 27

Michelangelo, De schepping van Adam, 1511

Vergeet de VASTENACTIE van RADIO MARIA niet: BE49 7333 7333 7771

God zelf heeft, door de mens naar zijn beeld te scheppen, in zijn hart het verlangen gegrift om Hem te zien.

Ook al wordt dit verlangen dikwijls miskend, God houdt niet op de mens naar zich toe te trekken, opdat hij leeft, en in Hem die volheid vindt van waarheid en geluk, waarnaar hij zonder ophouden op zoek is. Van nature en krachtens roeping is de mens dus een godsdienstig wezen, dat in staat is in gemeenschap te treden met God. Deze intieme en vitale band met God, verleent de mens zijn fundamentele waardigheid.

Als hij uitgaat van de schepping, dat wil zeggen van de wereld en van de menselijke persoon, kan de mens, met alleen maar zijn verstand, God met zekerheid kennen als oorsprong en doel van het heelal, en als het hoogste goed, waarheid en oneindige schoonheid.

Zoekt hij met alleen maar het licht van het verstand God te kennen, dan stuit de mens op tal van

moeilijkheden. Bovendien kan hij niet uit zichzelf in de intimiteit van het mysterie van God binnengaan. Daarom heeft God hem met zijn Openbaring willen verlichten, niet alleen over waarheden die het menselijk begrip te boven gaan, maar ook over godsdienstige en zedelijke waarheden die voor het verstand op zichzelf wel toegankelijk zijn, maar die zo door allen gemakkelijk, met vaste zekerheid en zonder risico van dwaling, kunnen worden gekend.

Men kan over God tot alle mensen en met alle mensen spreken, als men uitgaat van de volmaaktheden van de mens en van de andere schepselen, die een afspiegeling zijn, – zij het een beperkte – van de oneindige volmaaktheid van God. Maar toch moeten wij ons spreken voortdurend zuiveren van beelden, en van wat er onvolmaakt aan is, omdat we goed weten dat het oneindige mysterie van God nooit uitpuittend verwoord kan worden.

Compendium CKK 2-5

5 maart aswoensdag

Wij zijn gezanten van Christus, God roept u op door ons woord.

Wij smeken u in Christus' naam: laat u met God verzoenen! Hem die geen zonde heeft gekend heeft Hij voor ons tot zonde gemaakt, opdat wij door Hem Gods eigen heiligheid zouden worden. Als Gods medewerkers sporen wij u aan: zorgt dat ge zijn genade niet tevergeefs ontvangt.

II Kor. 5, 20-6, 1

God openbaart zijn "liefdevol heilsplan"

*"Het Woord van God heeft
in de mens gewoond en is
Mensenzoon geworden om
de mens eraan te wennen
God te vernemen en God
eraan te wennen in de
mens te wonen naar het
welbehagen van de vader."*

H. Ireneüs van Lyon

Pieter Lastman, Abraham en de drie engelen, 1623

In zijn goedheid en wijsheid openbaart God zich aan de mensen. In de gebeurtenissen en in zijn woorden openbaart Hij zichzelf en zijn heilsplan, dat Hij van alle eeuwigheid in Christus voor de mensheid heeft vastgesteld.

Dit plan houdt in: alle mensen door de genade van de Heilige Geest deelgenoten te maken aan zijn goddelijk leven, opdat zij aangenomen kinderen zouden zijn in zijn eniggeboren Zoon.

Vanaf het begin openbaart God zich aan onze stamouders, Adam en Eva, en roept hen tot een innige gemeenschap met Hem. Na hun zondeval houdt Hij niet op zich aan hen te openbaren en belooft Hij voor al hun nakomelingen het heil. Na de zondvloed sluit Hij met Noach een verbond, tussen Hem en alle levende wezens.

God kiest Abram uit, door hem weg te roepen uit zijn land om van hem "de vader van een menigte volken" (Gen. 17, 5) te maken, en door hem

te beloven in hem "alle geslachten op aarde" (Gen. 12, 3) te zullen zegenen. De nakomelingen van Abraham, zullen de bewaarders zijn van de goddelijke beloften, aan de Aartsvaders gedaan. God heeft Israël tot zijn uitverkoren volk gevormd, door het uit de slavernij van Egypte te redden. Hij sluit er zijn verbond op de Sinai mee en geeft het door Mozes zijn wet. De profeten kondigen een radicale verlossing van het volk aan, en een heil dat alle volken in een nieuw en eeuwig verbond zal omvatten. Uit het volk Israël, uit de stam van koning David, zal de Messias geboren worden: Jezus.

Omdat Jezus Christus de eniggeboren mensgeworden Zoon van God is, is Hij het volmaakte en definitieve Woord van de Vader. Met de zending van de Zoon en de gave van de Geest is voortaan de openbaring geheel en al voltooid, ook al zal het geloof van de Kerk in de loop der eeuwen geleidelijk aan de strekking ervan nog moeten gaan begrijpen.

Compendium CKK 6-9

**6 maart
donderdag na
aswoensdag**

Mozes nam het woord en sprak tot het volk: "Ik houd u vandaag het leven en het geluk voor, maar ook de dood en het ongeluk. Als gij luistert naar de geboden van de Heer uw God, die ik u heden geef, als gij de Heer uw God bemint, zijn wegen gaat en zijn geboden, voorschriften en bepalingen nakomt, dan zult gij leven en talrijk worden en zal de Heer uw God u zegenen in het land, dat ge in bezit gaat nemen.

Deut. 30, 15-16

God moet aan alle volken en aan alle mensen verkondigd worden

“De heilige Overlevering en de heilige Schrift vormen één heilige schat van het woord Gods, waarin de op aarde pelgrimerende Kerk, als in een spiegel, God aanschouwt, bron van al die rijkdom.”

CKK 97

Pietro Perugino, Sleutels van Petrus, circa 1480

Vergeet de VASTENACTIE van RADIO MARIA niet: BE49 7333 7333 7771

God “wil dat alle mensen gered worden en tot de kennis komen van de waarheid” (1 Tim. 2, 4), dat wil zeggen: van Jezus Christus.

Daarvoor is het noodzakelijk dat Christus aan alle mensen verkondigd wordt, zoals Hij zelf heeft opgedragen: “Gaat uit over de hele wereld en maakt alle volken tot mijn leerlingen” (Mt. 28, 19). Dat gebeurt in de *Apostolische Overlevering*.

De *Apostolische Overlevering* is het doorgeven van de boodschap van Christus, wat sinds het begin van het christendom gebeurt door de prediking, het getuigenis, de instellingen, de eredienst en de geïnspireerde geschriften. De apostelen hebben aan hun opvolgers, de bisschoppen, – en door hen aan alle geslachten tot aan de voleinding der tijden, – datgene doorgegeven, wat ze van Christus ontvangen, en door de Heilige Geest geleerd hebben.

De *Apostolische Overlevering* gebeurt op twee manieren: door de levende doorgave van het Woord van God – ook gewoonweg ‘overlevering’ genoemd – en door de Heilige Schrift, die dezelfde verkondiging van het heil is, maar dan op schrift gesteld.

(...) Het geloofsgoed is door de apostelen toevertrouwd aan de Kerk in haar totaliteit. Het gehele Godsvolk neemt, bijgestaan door de Heilige Geest en geleid door het Leergezag van de Kerk, met zijn bovennatuurlijke geloofszin de goddelijke openbaring in ontvangst, begrijpt haar steeds beter en past haar toe op het leven.

De authentieke interpretatie van dit geloofsgoed komt alleen toe aan het levende Leergezag van de Kerk, d.w.z. aan de opvolger van Petrus, de bisschop van Rome, en aan de bisschoppen in gemeenschap met hem.

Compendium CKK 11-16

**7 maart
vrijdag na
aswoensdag**

Het vasten dat Ik wens is dit:
zondige boeien slaken,
de bomen van het juk verbreken,
de verdrukten in vrijheid laten gaan,
elk juk in stukken slaan,
uw brood verdelen met de hongerigen,
de dakloze zwervers opnemen in uw huis,
de naakten die gij ziet, kleden,
en u niet afkeren van uw eigen vlees.

Dan zal uw licht stralen als de dageraad,
uw genezing zal voorspoedig zijn;
uw gerechtigheid zal voor u uitgaan,
de glorie van de Heer u op de voet volgen.

Jes. 58, 6-8

God is de auteur van de heilige Schrift terwijl hij zijn menselijke auteurs inspireert

Het Christendom is
de godsdienst van het
'Woord' van God,
"niet van een geschreven
en stom woord, maar
van het mensgeworden,
levende woord".

H. Bernardus van Clairvaux

Jacob van Oost, De roeping van Mattheüs, 1648

Vergeet de VASTENACTIE van RADIO MARIA niet: BE49 7333 7333 7771

Omdat God zelf er de auteur van is wordt de heilige Schrift geïnspireerd genoemd, en leert zonder dwaling die waarheden, welke voor ons heil noodzakelijk zijn.

De Heilige Geest heeft de menselijke auteurs geïnspireerd, die datgene opgetekend hebben wat Hij ons heeft willen leren. (...)

De heilige Schrift moet gelezen en verklaard worden met de hulp van de Heilige Geest en onder leiding van het leergezag van de Kerk, aan de hand van drie criteria:

1. aandacht voor de inhoud en de eenheid van de hele Schrift;
2. de Schrift lezen in de levende traditie van de Kerk;
3. eerbiediging van de analogie van het geloof, d.w.z. van de onderlinge samenhang van de geloofswaarheden.

De canon van de Schrift is de volledige lijst van de heilige geschriften, zoals de apostolische overlevering die aan de Kerk heeft

doen kennen. Deze canon omvat 46 geschriften van het Oude Testament en 27 geschriften van het Nieuwe.

(...) De Schrift is één, omdat het Woord van God één is, één ook het heilsplan van God, en één de goddelijke inspiratie van beide Testamenten. Het Oude Testament bereidt het Nieuwe voor, en het Nieuwe vervult het Oude: de twee verlichten elkaar.

De heilige Schrift geeft aan het leven van de Kerk steun en kracht. Voor de kinderen van de Kerk is zij vastheid in het geloof, en voedsel en bron van geestelijk leven. Zij is de ziel van de theologie en van de pastorale prediking. De psalmist zegt: "Uw Woord is een lamp voor mijn voeten, het is een licht op mijn pad." (Ps. 119, 105). Daarom spoort de Kerk aan tot de veelvuldige lezing van de Heilige Schrift, want "de Schriften niet kennen, betekent Christus niet kennen" (H. Hiëronymus).

Compendium CKK 18-24

*In die tijd,
bij het tolhuis gekomen,
richtte Jezus zijn blik
op een tollenaar
die daar zat,
een zekere Levi.
Hij zei tot hem:
"Volg Mij."*

*De man stond op, liet alles
achter en volgde Hem.*

Jezus wordt door de duivel op de proef gesteld

*Almachtige God, doe ons in
deze veertigdagentijd dieper
doordringen in het mysterie
van de verlossing. Geef dat
wij deze gunstige tijd weten te
gebruiken en niet voorbijgaan
aan uw genade in ons
dagelijks leven.*

Uit het Avondgebed
van het getijdengebed

Uit het heilig evangelie volgens Lucas.

In die tijd nam Jezus Petrus, Joha-
nIn die tijd ging Jezus, vervuld van
de heilige Geest weg van de Jor-
daan. Hij werd door de Geest naar
de woestijn gevoerd, waar Hij veer-
tig dagen verbleef en door de dui-
vel op de proef werd gesteld.

Gedurende die dagen at Hij niets
en toen ze voorbij waren kreeg Hij
honger. De duivel zei nu tot Hem:
"Als Gij de zoon van God zijt, beveel
dan aan die steen daar dat hij in
brood verandert."

Jezus gaf hem ten antwoord:
"Er staat geschreven: De mens leeft
niet van brood alleen."

Daarop voerde de duivel Hem om-
hoog en toonde Hem in een oog-
wenk alle koninkrijken der wereld.
En de duivel sprak tot Hem:

"Ik zal U alle macht geven over
deze heerlijke gebieden want ze
zijn mij geschonken, en ik geef ze
aan wie ik wil. Als Gij dus in aanbidi-
ng voor mij neervalt, zal dat alles
van U zijn."

Toen antwoordde Jezus hem: "Er
staat geschreven: De Heer uw God
zult gij aanbidden en Hem alleen
dienen."

Daarna bracht de duivel Hem naar
Jeruzalem, plaatste Hem op de
bovenbouw van een tempelpoort
en sprak tot Hem: "Als Gij de zoon
van God zijt, werp U dan vanaf
deze plaats naar beneden; want er
staat geschreven: Aan zijn engelen
zal Hij omtrent U het bevel geven U
te beschermen en zij zullen U op de
handen nemen opdat Ge uw voet
niet zult stoten aan een steen."

Maar Jezus gaf hem ten antwoord:
"Er is gezegd: Gij zult de Heer, uw
God, niet op de proef stellen."

Toen gaf de duivel al zijn pogingen
om Hem te verleiden op en hij ver-
wijderde zich van Hem tot de vast-
gestelde tijd.

Lc. 4, 1-13

9 maart 1ste zondag van de veertigdagentijd

*Heilige vader, machtige
eeuwige God, om recht te
doen aan uw heerlijkheid, om
heil en genezing te vinden
zullen wij U danken, altijd
en overal door Christus onze
Heer. Veertig dagen heeft Hij
gevast en door zijn voorbeeld
deze tijd van boete geheiligd.
Alle listen van de verleider
heeft Hij weerstaan en ons
geleerd de macht van het
kwaad te overwinnen, om het
paasmysterie met een zuiver
hart te vieren en eenmaal
naar het eeuwig paasfeest op
te gaan.*

Prefatie
voor de eerste zondag
van de veertigdagentijd

Ik geloof. Het antwoord van de mens aan God

Abraham verwezenlijkt de definitie van het geloof, zoals de brief aan de Hebreeëen die verwoordt: "Het geloof is een vaste grond van wat wij hopen, het overtuigt ons van de werkelijkheid van onzichtbare dingen" (Heb. 11,1). "Abraham heeft God geloofd en dat geloof is hem aangerekend als gerechtigheid" (Rom. 4, 3). Dankzij deze "kracht van zijn geloof" (Rom. 4, 20) is Abraham "de vader van allen die geloven" (Rom. 4, 11) geworden.

CKK 146

József Molnár, Abraham's reis van Ur naar Kanaän, 1850

De mens, ondersteund door de goddelijke genade, antwoordt met de gehoorzaamheid van het geloof, wat inhoudt dat hij zich volledig aan God toevertrouwt en zijn Waarheid aanneemt, omdat zij gewaarborgd wordt door Hem die de Waarheid zelf is.

Er zijn vele getuigen, maar twee in het bijzonder: Abraham, die "God heeft geloofd" (Rom. 4, 3) toen hij op de proef werd gesteld, en altijd gehoorzaamde aan de roepstem van God, en die daarom geworden is tot "vader van allen die geloven" (Rom. 4, 11.18); en de maagd Maria, die de gehoorzaamheid van het geloof tijdens heel haar leven op de meest volmaakte manier heeft verwezenlijkt: "Fiat mihi secundum Verbum tuum – Mij geschiede naar uw Woord." (Lc. 1, 38).

Geloven in God betekent, zich tot God zelf bekennen, door zich aan Hem toe te vertrouwen en in te stemmen met alle door Hem geopenbaarde waarheden, omdat God de Waarheid is. Het betekent geloven in één God in drie personen: Vader, Zoon en Heilige Geest.

De Maagd Maria verwezenlijkt op de meest volmaakte manier de gehoorzaamheid van het geloof. In geloof heeft Maria de aankondiging en de belofte, haar door de engel Gabriël gebracht, ontvangen, omdat zij geloofde dat "voor God niets onmogelijk is" (Lc. 1, 37) en omdat ze haar instemming gaf: "Zie de dienstmaagd des Heren; mij geschiede naar uw woord" (Lc. 1, 38). Elisabeth heeft haar als volgt begroet: "Zalig zij die geloofd heeft, dat tot vervulling zal komen wat haar vanwege de Heer gezegd is" (Lc. 1, 45). Om dit geloof zal elk geslacht haar zalig prijzen.

Tijdens haar hele leven en tot haar laatste beproeving, toen Jezus, haar zoon, stierf op het kruis, heeft haar geloof niet gewankeld. Maria heeft niet opgehouden te geloven "in de vervulling" van het woord van God. Daarom vereert de kerk in Maria dan ook de zuiverste verwezenlijking van het geloof.

10 maart maandag in de 1ste week van de veertigdagentijd

*Dan zal de Koning tot die
aan zijn rechterhand zeggen:*

*Komt, gezegenden van mijn
vader, en ontvangt het Rijk
dat voor u gereed is vanaf de
grondvesting der wereld.*

*Want Ik had honger,
en gij hebt Mij te eten
gegeven,
Ik had dorst,
en gij hebt Mij te drinken
gegeven,
Ik was vreemdeling,
en gij hebt Mij opgenomen,
Ik was naakt,
en gij hebt Mij gekleed,
Ik was ziek,
en gij hebt Mij bezocht,
Ik was in de gevangenis,
en gij hebt Mij bezocht.*

Geloven is een genade en een authentieke menselijke daad

In het geloof werken het
menselijke verstand en
de menselijke wil met de
goddelijke genade samen:
"Geloven is een daad van het
verstand dat instemt met
de goddelijke waarheid op
aandrang van de wil die door
God met zijn genade daartoe is
aangezet".

H. Thomas van Aquino
CKK 155

Caravaggio, De ongelovige Thomas, 1601

Vergeet de VASTENACTIE van RADIO MARIA niet: BE49 7333 7333 7771

Het geloof, een onverdiende gave van God en toegankelijk voor wie er nederig om vragen, is de bovennatuurlijke deugd die noodzakelijk is om gered te worden.

Een daad van geloof is een menselijke daad, dat wil zeggen een daad van het menselijk verstand dat vrijwillig instemt met de goddelijke waarheid, daartoe gedreven door de wil die door God wordt bewogen. Bovendien is het geloof zeker, omdat het gegrondvest is op het Woord van God; het is werkzaam "in liefde" (Gal. 5, 6); het is onophoudelijk in de groei door het luisteren naar het Woord van God en door het gebed. Het geeft ons een voersmaak van de hemelse vreugde.

Hoewel het geloof het verstand te boven gaat, kan er nooit sprake zijn van een werkelijke tegenstelling tussen geloof en verstand, omdat beide hun oorsprong hebben in God. Het is dezelfde God, die de mens zowel het licht van het verstand, als ook het geloof schenkt.

Compendium CKK 28-29

"Het geloof tracht te begrijpen": het is eigen aan het geloof dat de gelovige Hem beter wil leren kennen in wie hij gelooft, en dat hij beter wil begrijpen wat Hij geopenbaard heeft; een dieper gaande kennis zal op haar beurt een groter, steeds meer van liefde brandend geloof vragen. De genade van het geloof opent "het innerlijk oog" (Ef. 1, 18) voor een levend begrip van de inhoud van de openbaring, d.w.z. het geheel van Gods heilsplan en de geloofsgeheimen, hun onderling verband en hun verband met Christus, middelpunt van het geopenbaarde mysterie. Wel, "om ons begrip van de openbaring steeds meer te verdiepen, vervolmaakt de heilige Geest voortdurend het geloof door zijn gaven" Zo "geloof ik om te begrijpen en begrijp ik om beter te geloven", zoals de heilige Augustinus het uitdrukte.

CKK 158

11 maart
dinsdag in de
1ste week van de
veertigdagentijd

*Zo spreekt God de Heer:
"Zoals de regen en de sneeuw
uit de hemel vallen en daar
pas terugkeren wanneer zij
de aarde hebben gedrenkt,
haar hebben bevrucht zodat
zij groen wordt, wanneer zij
het zaad aan de zaaier hebben
gegeven en het brood aan de
eter, zo zal het ook gaan met
het woord dat komt uit mijn
mond; het keert niet vruchte-
loos naar Mij terug; het keert
pas weer wanneer het Mij wil
volbracht heeft en zijn zen-
ding heeft vervuld."*

Jes. 55, 10-11

Ik geloof Wij geloven

De Kerk, die "pijler en grondslag van de waarheid" (1 Tim. 3, 15) is, bewaakt trouw "het geloof dat eens voor al aan de heiligen werd overgeleverd" (Judas, 3). Zij bewaart en hoedt de herinnering aan de woorden van Christus. Zij levert van generatie op generatie de geloofsbelijdenis van de apostelen over. Zoals een moeder haar kinderen leert spreken en juist daardoor hen leert anderen te begrijpen en met anderen te communiceren, zo leert onze moeder de kerk ons de taal van het geloof om ons binnen te leiden in het verstaan en het leven van het geloof.

CKK 171

Pierre-Édouard Frère, Avondgebed, 1857

Vergeet de VASTENACTIE van RADIO MARIA niet: BE49 7333 7333 7771

Het geloof is een persoonlijke daad, omdat het een vrij antwoord van de mens is op God, die zich openbaart. Maar tegelijkertijd is het een kerkelijke daad, die zich uitdrukt in de belijdenis: "Wij geloven". Het is immers de Kerk die gelooft; zij gaat zo door de genade van de Heilige Geest vooraf aan het geloof van de afzonderlijke christen, brengt het voort en voedt het. Daarom is de Kerk de Moeder en Lerares.

Compendium CKK 30

"Niemand kan God als Vader hebben als hij de Kerk niet als moeder heeft"

H. Cyprianus

Geloven in Jezus Christus en in Hem die Hem tot ons heil gezonden heeft, is noodzakelijk om dit heil te verwerven. "Omdat 'het zonder het geloof onmogelijk is aan God te behagen' (Heb. 11, 6) en deel te krijgen aan de gemeenschap van zijn kinderen, wordt niemand zonder dit geloof ooit gerechtvaardigd en zal niemand het eeuwig leven

verwerven, tenzij 'hij ten einde toe volhardt' (Mt. 10, 22; Mt. 24, 13)".

CKK 161

"In feite bewaart de kerk, hoewel verspreid over de hele wereld tot aan de uiterste grenzen, met zorg deze verkondiging en dit geloof dat zij ontvangen heeft van de Apostelen en van hun leerlingen en ze gelooft erin, alsof ze in één huis woont, op één en dezelfde manier, vanuit één ziel en hart en preekt de waarheid van het geloof, onderwijst het en geeft het door met eenheid van stem, alsof ze uit een mond spreekt. Want er zijn in de wereld verschillende talen, maar de inhoud van de overlevering is overal één en dezelfde. De kerken die in Germanië gesticht zijn, wijken in geloof en overlevering niet af, noch die in Spanje of bij de Kelten, noch die in het Oosten, in Egypte of in Noord-Afrika, noch die in het centrum van de wereld gesticht zijn". "De boodschap van de Kerk is dus waar en betrouwbaar, zij wijst immers heel de wereld op één en dezelfde weg van het heil".

H. Ireneüs van Lyon in CKK 173-174

12 maart
woensdag in de
1ste week van de
veertigdagentijd

Dit geslacht is een verdorven geslacht:
het verlangt een teken; maar geen ander teken zal het gegeven worden dan het teken van Jona. Zoals namelijk Jona een teken werd voor de Ninevieten, zo zal ook de Mensenzoon het zijn voor dit geslacht. De koningin van het Zuiden zal bij het oordeel opstaan samen met de mensen van dit geslacht; en zij zal hen veroordelen, want zij kwam van het uiteinde der aarde om te luisteren naar de wijsheid van Salomo: welnu, hier is méér dan Salomo.

Lc. 11, 29-31

Ik geloof in één God

De God van ons geloof heeft zich geopenbaard als degene die is; Hij heeft zich doen kennen als "groot in liefde en trouw" (Ex. 34, 6). Zijn wezen zelf is waarheid en liefde.

CKK 231

Cesare Nebbia, Opening van het concilie van Nicea, 1560

Vergeet de VASTENACTIE van RADIO MARIA niet: BE49 7333 7333 7771

De eerste “geloofsbelijdenis” heeft bij het Doopsel plaats. De “geloofsbelijdenis” is allereerst de geloofsbelijdenis bij het Doopsel. Omdat het Doopsel toegediend wordt “in de naam van de Vader en de Zoon en de heilige Geest” (Mt. 8, 19), worden de bij het Doopsel beleden geloofswaarheden geformuleerd overeenkomstig hun verwijzing naar de drie personen van de heilige Drie-eenheid.

De geloofsbelijdenis bestaat dus uit drie delen:

“In het eerste deel wordt de eerste goddelijke Persoon en het wonderbare werk van de schepping behandeld;
in het tweede deel de tweede goddelijke Persoon en het mysterie van de verlossing van de mensen;

in het derde deel de derde goddelijke Persoon, beginsel en bron van onze heiliging”.

Dat zijn “de drie hoofdstukken van ons merkteken (van het Doopsel)”.

Deze drie delen zijn, hoewel nauw met elkaar verbonden, verschillend. “Deze delen van de belijdenis noemen wij met een door de Kerkvaders vaak gebruikt

beeld artikelen. Immers, zoals de ledematen van het lichaam uit geledingen bestaan, die hen van elkaar doen verschillen en van elkaar scheiden, zo noemen wij’ ook in het geval van deze geloofsbelijdenis die onderdelen, die wij stuk voor stuk moeten geloven, terecht en toepasselijk artikelen”. Volgens een reeds bij de heilige Ambrosius bevestigde, oude overlevering is men ook gewoon twaalf artikelen van het geloof te tellen, waarbij het geheel van het apostolisch geloof gesymboliseerd wordt door het aantal van de apostelen.

Het is de oude geloofsbelijdenis die de kerk van Rome gebruikte bij het doopsel. Haar grote autoriteit komt hieruit voort: “Dit is de geloofsbelijdenis die de kerk van Rome bewaart, waar Petrus, de eerste van de apostelen, zetelde en waar hij de gemeenschappelijke verwoording gebracht heeft”.

De geloofsbelijdenis van Nicea-Constantinopel ontleent haar grote autoriteit aan het feit dat zij de vrucht is van de twee eerste oecumenische concilies (325 en 381). Nu nog bezitten de grote kerken van oost en west deze geloofsbelijdenis gemeenschappelijk.

13 maart
donderdag in de
1ste week van de
veertigdagentijd

In die tijd zei Jezus tot zijn leerlingen:

“vraagt en u zal gegeven worden; zoekt en ge zult vinden; klopt en er zal worden opengedaan. Want al wie vraagt verkrijgt; wie zoekt vindt en voor wie klopt doet men open.

Mt. 7, 7-8

In de naam van de Vader en de Zoon en de Heilige Geest

"O mijn God, Drie-eenheid,
die ik aanbid, (...)Breng
mij tot rust en stilte -maak
mijn hart een hemel voor u,
een geliefd huis waar Gij
rusten kunt! Dat ik u daar
nooit alleen laat: ik wil bij
u zijn met heel mijn wezen,
heel wakker in geloof, heel
en al aanbedding, helemaal
prijnsgegeven aan uw
scheppende kracht!"

Z. Elisabeth
van de Drie-eenheid

Francisco Carro, De Heilige Drie-eenheid, 17de eeuw

Vergeet de VASTENACTIE van RADIO MARIA niet: BE49 7333 7333 7771

Het centrale mysterie van het christelijk geloof en het christelijk leven is het mysterie van de allerheiligste Drie-eenheid. De christenen worden gedoopt in de naam van de Vader en de Zoon en de Heilige Geest.

God heeft wel sporen van zijn drie-ene wezen nagelaten in de schepping en in het Oude Testament, maar zijn diepste wezen als Heilige Drie-eenheid vormt een mysterie dat voor het menselijk verstand alleen niet toegankelijk is, evenmin voor het geloof van Israël, vóór de menswording van Gods Zoon en de zending van de Heilige Geest. Dit mysterie werd door Jezus Christus geopenbaard, en vormt de bron van alle andere mysteries.

Jezus Christus openbaart ons, dat God "Vader" is: niet alleen als Schepper van de wereld en van de mens, maar vooral omdat Hij van alle eeuwigheid in zijn schoot de Zoon voortbrengt, die zijn Woord is, "de afstraling van Gods heerlijkheid en het evenbeeld van zijn wezen" (Heb. 1, 3).

De Heilige Geest, ons door Jezus Christus geopenbaard is de derde persoon van de Allerheiligste Drie-eenheid. Hij is God, één met en gelijk aan de Vader en de Zoon. Hij "gaat uit van de Vader" (Joh. 15, 6), die als beginsel zonder begin, de oorsprong is van heel het leven van de Drie-eenheid. Hij komt ook voort uit de Zoon (Filioque), omdat de Vader Hem als eeuwige Gave meedeelt aan de Zoon. Door de Vader en door de mensgeworden Zoon gezonden, leidt de Heilige Geest de Kerk tot de kennis van "de volle waarheid" (Joh. 6, 13).

Ondeelbaar in hun éne wezen, zijn de goddelijke personen ook ondeelbaar in hun handelen: de Drie-eenheid heeft slechts één en hetzelfde handelen. Maar binnen het ene goddelijke handelen is iedere persoon aanwezig op de wijze die hem eigen is in de Drie-eenheid.

Compendium CKK 44-49

14 maart
vrijdag in de
1ste week van de
veertigdagentijd

Als gij uw gave komt brengen naar het altaar en daar schiet u te binnen dat uw broeder iets tegen u heeft, laat dan uw gave voor het altaar achter, ga u eerst met uw broeder verzoenen en kom dan terug om uw gave aan te bieden.

Mt. Mt. 5, 23-24

Schepper van hemel en aarde, van al wat zichtbaar en onzichtbaar is

“Ik weet niet hoe jullie in mijn schoot gevormd zijn; niet ik heb jullie de levensadem geschonken, niet ik heb de bestanddelen waaruit ieder van jullie bestaat, tot een harmonisch geheel geordend, maar de Schepper van de wereld: Hij bewerkt het ontstaan van de mens, zoals Hij van alles de oorsprong is.”

2 Makk. 7, 22-23

Jan Bruegel de Oudere, *De Schepping*, 1568-1625

Vergeet de VASTENACTIE van RADIO MARIA niet: BE49 7333 7333 7771

De Vader, de Zoon en de Heilige Geest zijn het enige en ondeelbare beginsel van de wereld, ook al wordt het werk van de schepping van de wereld vooral aan God de Vader toegeschreven.

Compendium CKK 52

De catechese over de schepping is van kapitaal belang. Ze betreft de grondslagen zelf van het menselijk en christelijk leven: ze formuleert immers uitdrukkelijk het antwoord van het christelijk geloof op de elementaire vraag die mensen van alle tijden zich gesteld hebben: "Waar komen wij vandaan?" "Waar gaan wij heen?" "Wat is onze oorsprong?" "Wat is het doel?" "Waar komt alles wat bestaat vandaan en waar gaat het heen?" De twee vragen betreffende oorsprong en doel zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden. Ze zijn beslissend voor de zin en de richting van ons leven en handelen.

CKK 282

De wereld is voor de glorie van God geschapen, die zijn goedheid, waarheid en schoonheid heeft

willen laten zien en heeft willen meedelen. Het uiteindelijke doel van de schepping is dat God in Christus "alles in allen" kan zijn (1 Kor. 15, 28), tot zijn glorie en tot onze zaligheid.

Compendium CKK 53

*"De glorie van God is immers
de levende mens,
en het leven van de mens is immers
de aanschouwing van God."*

H. Ireneüs

Het is een fundamentele waarheid die de Schrift en de Overlevering niet ophouden te leren en te prijzen: "De wereld is geschapen om God te verheerlijken". "God heeft alles geschapen" legt de heilige Bonaventura uit, "niet om zijn heerlijkheid te vergroten, maar om deze heerlijkheid te tonen en mee te delen". Want God heeft geen andere reden om te scheppen dan zijn liefde en goedheid: "Nadat zijn hand door de sleutel van de liefde geopend was, kwamen de schepselen daaruit te voorschijn".

CKK 293

15 maart
zaterdag in de
1ste week van de
veertigdagentijd

Bemint uw vijanden en bidt voor wie u vervolgen, opdat gij kinderen moogt worden van uw vader in de hemel, die immers de zon laat opgaan over slechten en goeden en het laat regenen over rechtvaardigen en onrechtvaardigen. Want als gij bemint die u beminnen, wat voor recht op loon hebt gij dan? Doen de tollenaars niet hetzelfde? En als gij alleen uw broeder groet, wat voor buitengewoons doet gij dan? Doen de heidenen dat ook niet? Weest dus volmaakt, zoals uw vader in de hemel volmaakt is."

Mt. 5, 44-48

Jezus toont zijn heerlijkheid

God, Gij vraagt van ons te
luisteren naar uw veelgeliefde
Zoon. Voed ons met het
woord waarvan wij moeten
leven. Open onze ogen, en
laat ons vreugde vinden in
het aanschouwen van uw
heerlijkheid.

Uit het Avondgebed
van het getijdengebed

Raphaël Santsi, Gedaanteverandering van de Heer, 1616-1620

Vergeet de VASTENACTIE van RADIO MARIA niet: BE49 7333 7333 7771

Uit de brief van de apostel Paulus aan de christenen van Filippi

Broeders en zusters,
Ons vaderland is in de hemel en uit de hemel verwachten wij onze verlosser, de Heer Jezus Christus. Hij zal ons armzalig lichaam herscheppen en het gelijkvormig maken aan zijn verheerlijkt lichaam, met dezelfde kracht die Hem in staat stelt het heelal aan zich te onderwerpen. Daarom, mijn beminde broeders en zusters, naar wie ik zo verlang, mijn vreugde en mijn kroon, houdt aldus stand in de Heer, mijn geliefden.

Fil. 3, 20-4,1

Uit het heilig evangelie volgens Lucas.

In die tijd nam Jezus Petrus, Johannes en Jakobus met zich mee en besteeg de berg om er te bidden. Terwijl Hij in gebed was, veranderde zijn gelaat van aanblik en werden zijn kleren verblindend wit.

En zie, twee mannen waren met Hem in gesprek; het waren Mozes

en Elia die in heerlijkheid verschenen waren, en zij spraken over zijn heengaan dat Hij in Jeruzalem zou voltrekken.

Petrus en zijn metgezellen waren intussen door slaap overmand. Klaar wakker geworden zagen zij zijn heerlijkheid en de twee mannen die bij Hem stonden.

Toen dezen van Hem heen wilden gaan zei Petrus tot Jezus: "Meester, het is goed dat wij hier zijn. Laten wij drie tenten bouwen, een voor U, een voor Mozes en een voor Elia." Maar hij wist niet wat hij zei. Terwijl hij zo sprak, kwam er een wolk die hen overschaduwde. Toen de wolk hen omhulde, werden zij door vrees bevangen. Uit de wolk klonk een stem die sprak: "Dit is mijn Zoon, de Uitverkorene, luistert naar Hem." Terwijl de stem weerklonk bemerkten zij dat Jezus alleen was. Zij zwegen erover en verhaalden in die tijd aan niemand iets van wat zij gezien hadden.

Lc. 9, 28b-36

16 maart

2de zondag van de veertigdagentijd

Heilige vader, machtige eeuwige God, om recht te doen aan uw heerlijkheid, om heil en genezing te vinden zullen wij u danken, altijd en overal door Christus onze Heer. Hij heeft zijn eigen dood aan de leerlingen voorgezegd en hun op de heilige berg zijn heerlijkheid geopenbaard. Zo moest blijven, wat wet en profeten ook getuigen, dat lijden en sterven voert tot de heerlijkheid van de verrijzenis.

Prefatie
voor de tweede zondag
van de veertigdagentijd

De goddelijke voorzienigheid

Zo zegt de heilige Catharina van Siëna tot "hen die aanstoot nemen aan en in opstand komen tegen hetgeen hun overkomt": "Alles komt voort uit de liefde, alles is besloten tot het heil van de mens, God doet alles slechts met dit doel."

En de heilige Thomas More troost vlak voor zijn marteldood zijn dochter als volgt: "Er kan niets gebeuren tenzij dat wat God wil. En ik ben er vast van overtuigd dat dit, wat het ook moge zijn, ook al lijkt het nog zo erg, in feite het beste zal zijn".

CKK 313

Pietro da Cortona, De triomf van de Goddelijke Voorziening, 1633

Vergeet de VASTENACTIE van RADIO MARIA niet: BE49 7333 7333 7771

Het getuigenis van de Schrift is unaniem in deze: de zorg van de goddelijke voorzienigheid is “concreet” en “onmiddellijk”; zij zorgt voor alles, van de kleinste dingen tot de grote gebeurtenissen in de wereld en de geschiedenis.

De Schrift bevestigt met klem de absolute soevereiniteit van God in de loop van de gebeurtenissen: “De God van Israël is in de hemel, Hij handelt zoals Hij verkiest” (Ps. 115, 3); en van Christus wordt gezegd: “Als Hij opent, sluit niemand en als Hij sluit, opent niemand” (Openb. 3, 7); “In het hart van een man gaan veel plannen om, maar wat Jahwe besluit, dat komt tot stand” (Spr. 19, 21).

Zo zien wij de Heilige Geest, de belangrijkste auteur van de heilige Schrift, vaak handelingen aan God toeschrijven zonder tweede oorzaken te vermelden. En dat is niet een primitieve “manier van spreken”, maar een diepzinnige manier om Gods primaatschap en absolute heerschappij over geschiedenis en wereld in herinnering te roepen en zo op te voeden tot vertrouwen in

Hem. Het psalmgebed is de grote school van dit vertrouwen.

CKK 303-304

Zo kan men mettertijd ontdekken dat God in zijn almachtige voorzienigheid iets goeds kan laten voortkomen uit de gevolgen van een kwaad, zelfs van een moreel kwaad, veroorzaakt door zijn schepselen: “Niet jullie hebben mij hier gebracht”, zegt Jozef tegen zijn broers, “maar God zelf; (...) jullie hebben kwaad tegen mij beraamd, maar God heeft het ten goede gekeerd, om (...) het behoud van een talrijk volk te bewerken” (Gen. 45, 8; Gen. 50, 20). Uit het grootste morele kwaad dat ooit bedreven is, het afwijzen en het vermoorden van de Zoon van God, veroorzaakt door de zonden van alle mensen, heeft God door de overvloed van zijn genade het allergrootste goed laten voortkomen: de verheerlijking van Christus en onze verlossing. Daarmee wordt het kwaad echter nog geen goed.

CKK 312

17 maart
maandag in de
2de week van de
veertigdagentijd

*In die tijd zei Jezus tot zijn leerlingen:
“Weest barmhartig zoals uw vader barmhartig is.
Oordeelt niet, dan zult ge niet geoordeeld worden.
Veroordeelt niet, dan zult ge niet veroordeeld worden.
Spreekt vrij en ge zult vrijgesproken worden.
Geeft en u zal gegeven worden: een goede, gestampte, geschudde en overlopende maat zal men u in de schoot storten.
De maat die gij gebruikt zal men ook voor u gebruiken.”*

Lc. 6, 36-38

De mens, beeld van God, één naar lichaam en ziel

Welke reden hebt u, aan de mens zo' n grote waardigheid te geven? Zeker de onschatbare liefde waarmee u in uzelf ernaar gekeken hebt en er verliefd op geworden zijt; want uit liefde hebt Gij dit schepsel geschapen, uit liefde hebt Gij het een bestaan geschonken dat in staat is uw eeuwig goed te smaken.

H. Catharina van Sienna
CKK 356

Peter Paul Rubens, Maria met ziel en lichaam opgenomen, 1626

De mens is geschapen naar het beeld van God, in de zin dat Hij in staat is in vrijheid zijn eigen Schepper te kennen en lief te hebben. Hij is het enige schepsel op aarde dat God om zichzelf heeft gewild en dat Hij geroepen heeft met Hem zijn goddelijk te leven delen in de kennis en in de liefde.

Omdat hij naar het beeld van God geschapen is, heeft de mens de waardigheid van een persoon: hij is niet iets, maar iemand, in staat zichzelf te kennen, zich in vrijheid te geven en in gemeenschap te treden met God en andere personen.

God heeft alles voor de mens geschapen, maar de mens is geschapen om God te kennen, te dienen en te beminnen, om Hem in deze wereld heel de schepping in dankzegging aan te bieden, en om verheven te worden tot het leven met God in de hemel. Alleen in het mysterie van het mensgeworden Woord wordt het mysterie van de mens op de juiste wijze belicht. Want de mens is voorbestemd om getrouw het beeld weer te geven van de mensgeworden Zoon van God, die het volmaakte "beeld van de onzichtbare God" is (Kol. 1, 15).

Alle mensen vormen de eenheid van het mensengeslacht, vanwege hun gemeenschappelijke oorsprong die zij van God hebben. God heeft bovendien "heel het mensengeslacht uit één doen ontstaan" (Hand. 17, 26). Vervolgens hebben allen een en dezelfde Redder, en zijn allen geroepen om te delen in het eeuwig geluk van God.

De menselijke persoon is een wezen dat tegelijk lichamelijk en geestelijk is. In de mens vormen de geest en de stof één enkele natuur. Deze eenheid is zo diep dat, dank zij het geestelijke beginsel dat de ziel is, het lichaam dat stoffelijk is, een menselijk en levend lichaam wordt, en deelheeft aan de waardigheid van het beeld van God.

De geestelijke ziel komt niet van de ouders, maar wordt direct door God geschapen en is onsterfelijk. Wanneer zij zich in het uur van de dood van het lichaam scheidt, vergaat zij niet; en zij zal zich opnieuw met het lichaam verenigen op het ogenblik van de uiteindelijke verrijzenis.

Compendium CKK 66-70

18 maart
dinsdag in de
2de week van de
veertigdagentijd

*Luister! Het woord van de Heer!
"Ga u wassen, ga u reinigen;
uit mijn ogen met uw boze
daden! Houd op met kwaad
doen, leer het goede te doen,
onderhoud het recht, help de
verdrukte, verdedig de wees,
pleit voor de weduwe.
Kom dan – zegt de Heer – laten
we het uitpraten:
Al zijn uw zonden rood als
scharlaken, zij zullen wit
worden als sneeuw; al zijn ze
als purper zo rood, ze zullen
blank worden als wol.
Als ge gewillig wilt zijn en
luisteren zult ge het goede der
aarde genieten, maar als ge
blijft weigeren en u verzetten
zal het zwaard u verdelgen."*

Jes. 1, 10.16-20

Heilige Jozef Bruidegom van de heilige Maagd Maria

Jozef vond het geluk, niet slechts in zelfopoffering maar in zelfgave. In hem zien we nooit frustratie, maar alleen vertrouwen. Zijn geduldige stilte was het voorspel van concrete uitdrukkingen van vertrouwen. Onze wereld vandaag de dag heeft vaders nodig. Ze heeft niets aan heersers die anderen zouden willen domineren om hun eigen behoeftes te compenseren..

Paus Franciscus,
Met een vaderhart 7

Carlo Maratti, Sint Jozef met het kind Jezus, 1626

Vergeet de VASTENACTIE van RADIO MARIA niet: BE49 7333 7333 7771

Paus Benedictus XV schreef een eeuw geleden "door Jozef gaan we rechtstreeks naar Maria en door Maria naar de "oorsprong van alle heiligheid, en dat is Jezus". Zowel Jozef als Maria helpen ons op weg naar Jezus. En bij het aanmoedigen van de vrome gebruiken ter ere van de Heilige Jozef, beval hij er één in het bijzonder aan. Hij zei het aldus: "Omdat hij terecht gehouden wordt voor de meest werkzame behoeft van de stervenden, gesteund door de bijstand van Jezus en van Maria, zal het de zorg van de Herders zijn ... die vrome verenigingen te steunen en te bevorderen die in het leven zijn geroepen om de hulp van Jozef voor de stervenden af te smeken, zoals die "van de goede dood", van "de overtocht van de Heilige Jozef" en "voor de stervenden". Dat waren de verenigingen van die tijd.

Catechese van paus Franciscus over Sint-Jozef II

De kerk spoort ons aan ons voor te bereiden op het uur van onze dood ("Van een plotselinge en onvoorziene dood, verlos ons, Heer": oude Litanie van alle heiligen), de

Moeder van God te vragen voor ons ten beste te spreken "in het uur van onze dood" (Wees Gegroet) en ons toe te vertrouwen aan de heilige Jozef, patroon van een goede dood:

"In geheel uw handelen, in al uw gedachten zoudt gij u moeten gedragen als moest gij vandaag sterven. Als uw geweten zuiver zou zijn, dan zoudt gij de dood niet hoeven te vrezen. Het zou beter zijn u verre van de zonde te houden dan de dood te ontvluchten. Als gij vandaag niet bereid zijt, hoe zult gij het dan morgen kunnen zijn?"

Thomas a Kempis

"Geloofd zijt Gij, mijn Heer, door onze broeder de lichamelijke dood, waaraan geen levend mens ontsnappen kan.

Wee hun die zullen sterven in doodzonde!
Gelukkig wie hij aantreft in uw allerheiligste wil, want de tweede dood zal hun geen kwaad doen."

Sint-Franciscus

CKK 1014

19 maart Hoogfeest van de H. Jozef

De belofte aan Abraham en zijn nakomelingen dat zij de wereld zouden erven, steunt niet op de wet maar op de gerechtigheid van het geloof. Daarom hangt het af van het geloof en dus van de genade en is de belofte verzekerd voor heel het nageslacht, niet alleen voor hen die de wet hebben ontvangen maar voor allen die het geloof navolgen van ons aller vader Abraham. Van hem staat immers geschreven "Ik heb u vader gemaakt van vele volken."

Rom. 4, 13.16-17

Man en vrouw schiep Hij hen

De zondeval

Het verhaal van de zondeval gebruikt een beeldende taal, maar het bevestigt een oergebeurtenis, een feit dat plaats heeft gehad aan het begin van de geschiedenis van de mens. De openbaring geeft ons de geloofszekerheid dat heel de menselijke geschiedenis getekend wordt door de misstap die onze stamouders, uit vrije wil, aan het begin begingen.

CKK 390

Benjamin West, *De verdrijving van Adam en Eva uit het paradijs*, 1779

Vergeet de VASTENACTIE van RADIO MARIA niet: BE49 7333 7333 7771

Man en vrouw zijn door God geschapen in een gelijke waardigheid als menselijke personen, en tegelijkertijd in een wederzijdse aanvulling ten opzichte van elkaar doordat zij mannelijk en vrouwelijk zijn. God heeft hen voor elkaar gewild om een gemeenschap van personen te vormen. Samen zijn ze ook geroepen het menselijk leven door te geven, door in het huwelijk "één vlees" te worden (Gen. 2, 24; letterlijk), en om als "rentmeesters" van God de aarde te onderwerpen.

Bij de schepping van de man en de vrouw had God hun een bijzondere deelname gegeven aan zijn eigen goddelijk leven, in heiligheid en rechtvaardigheid. Naar Gods plan had de mens niet hoeven te lijden noch te sterven. Bovendien heerste er een volkomen harmonie in de mens zelf, tussen het schepsel en de Schepper, tussen man en vrouw, alsook tussen het eerste mensenpaar en heel de schepping.

Compendium CKK 71-72

De mens, verleid door de duivel, heeft in zijn hart het licht van het vertrouwen in zijn Schepper laten uitgaan, en in ongehoorzaamheid aan Hem, heeft hij "gelijk aan God" willen zijn, maar dan zonder God en niet volgens God. Daarmee verloren Adam en Eva onmiddellijk voor zichzelf en voor al hun nakomelingen, de oorspronkelijke genade van de heiligheid en van de rechtvaardigheid.

De erfzonde, waarin alle mensen geboren worden, is een staat van gemis van de oorspronkelijke heiligheid en rechtvaardigheid. Het is een zonde die wij "meekrijgen" maar niet hebben "begaan". In deze staat is de mens van geboorte af aan. Het is geen persoonlijke daad. Omdat alle mensen uit een en dezelfde oorsprong zijn, wordt deze staat van gemis op de nakomelingen van Adam overgedragen met de menselijke natuur, "niet door navolging maar door voortplanting". Dit doorgeven van de erfzonde is een mysterie dat wij niet ten volle kunnen begrijpen.

Compendium CKK 75-76

**20 maart
donderdag in de
2de week van de
veertigdagentijd**

*Dit zegt God de Heer:
"vervloekt is hij die op
mensen vertrouwt, die steunt
op een schepsel en zich afkeert
van de Heer. Hij is een kale
struik in de steppe, nooit
krijgt hij regen. Hij staat
op dorre woestijngrond, in
een onvruchtbaar, verlaten
gebied.
Gezegend is hij die op de Heer
vertrouwt, en zich veilig weet
bij Hem. Hij is een boom aan
een rivier, de wortels tot in het
water. Hij heeft geen last van
de hitte, zijn bladeren blijven
groen."*

Jer. 17, 5-8

Ik geloof in Jezus Christus

“Wij hebben het gehoord en met eigen ogen gezien; wij hebben het aanschouwd en onze handen hebben het aangeraakt - dààrvoor spreken wij, over het woord dat leven is. Want het leven is verschenen; het eeuwige leven dat bij de vader was, heeft zich aan ons geopenbaard, wij hebben het gezien, wij getuigen ervan, wij maken het u bekend. Wat wij gezien en gehoord hebben, dat verkondigen wij ook aan u, opdat gij gemeenschap moogt hebben met ons. En onze gemeenschap is er een met de vader en met Jezus Christus, zijn Zoon. En wij schrijven dit om ons aller vreugde volkomen te maken”

1 Joh. 1, 1-4

Piero della Francesca, Doopsel van Christus, 1442

Vanaf het begin hadden de eerste leerlingen het vurig verlangen Jezus Christus te verkondigen, met de bedoeling om alle mensen te brengen tot het geloof in Hem. Ook vandaag wordt uit de liefdevolle kennis van Christus het verlangen geboren om te evangeliseren en te catechiseren, dat wil zeggen in zijn Persoon heel het heilsplan van God te onthullen, en de mensheid te brengen tot de gemeenschap met Hem.

Compendium CKK 79

De naam "Jezus", die door de engel op het ogenblik van de Aankondiging werd gegeven, betekent "God redt". Hij drukt zijn identiteit uit en zijn zending, "want Hij zal zijn volk redden uit hun zonden" (Mt. 1, 21). Petrus bevestigt: "Er is geen andere naam onder hemel aan de mensen gegeven, waarin wij gered moeten worden" (Hand. 4, 12).

"Christus" in het Grieks, "Messias" in het Hebreeuws, betekent "Gezalfd". Jezus is de Christus omdat Hij door God gewijd en met de Heilige Geest gezalfd is voor zijn zending als

Verlosser. Hij is de Messias, door Israël verwacht en door de Vader in de wereld gezonden. Jezus heeft de titel van Messias aanvaard, maar de betekenis ervan nader uitgelegd: "uit de hemel neergedaald" (Joh. 3, 13), gekruisigd en vervolgens verreezen, is Hij de lijdende dienstknecht van God, die zijn leven geeft "als losprijs voor velen" (Mt. 20, 28). Van de naam Christus komt onze naam Christen.

Hij is dat in een unieke en volmaakte zin. Bij zijn Doop en bij de Gedaanteverandering wijst de stem van de Vader Jezus aan als zijn "welbeminde Zoon". Door zichzelf voor te stellen als de Zoon die "de Vader kent" (Mt. 11, 27), bevestigt Hij zijn unieke en eeuwige relatie met God als zijn Vader. Hij is "de eniggeborene Zoon van God" (1 Joh. 4, 9), de tweede persoon van de Drie-eenheid. Hij staat centraal in de apostolische prediking: de apostelen "hebben zijn heerlijkheid aanschouwd, zulk een heerlijkheid als de Eniggeborene van de Vader ontvangt" (Joh. 1, 14).

Compendium CKK 81-83

21 maart vrijdag in de 2de week van de veertigdagentijd

De Heer zond een hongersnood over het land en deed de broodstokken breken. Hij zond een enkele man voor hem uit toen Jozef als slaaf verkocht werd.

Zijn voeten werden met kluisers geboeid, zijn hals in een band van ijzer; totdat gebeurde wat hij had voorgezegd, het woord van de Heer hem bevrijdde.

De koning liet hem uit de kerker ontslaan, de heerser der volken gaf hem de vrijheid. Hij stelde hem aan als heer van zijn huis, beheerder van heel zijn have.

Ps. 105 (104),
16-17, 10-19, 20-21

Waarlijk God en waarlijk mens

“Wat hij was is Hij gebleven,
en wat Hij niet was heeft
Hij aangenomen”, zingt
de Romeinse liturgie. En
de liturgie van de heilige
Johannes Chrysostomus
verkondigt en zingt:
“Eniggeboren Zoon en Woord
van God, Gij zijt onsterfelijk
en voor ons heil hebt Gij u
vervaardigd mens te worden
uit de heilige Moeder van
God en altijd Maagd Maria,
Gij die zonder te veranderen
mens geworden zijt en zijt
gekruisigd. O Christus, God,
die door uw dood de dood hebt
verpletterd, Gij die één van
de heilige Drie-eenheid zijt,
verheerlijkt met de vader en de
Heilige Geest, red ons!”

CKK 469

J. Geertgen van Sint Jans, Geboorte van Jezus, 1490

Vergeet de VASTENACTIE van RADIO MARIA niet: BE49 7333 7333 7771

De Zoon van God heeft door het werk van de Heilige Geest het vlees aangenomen in de schoot van de maagd Maria, voor ons mensen en omwille van ons heil; dat wil zeggen: om ons, zondaars, met God te verzoenen; om ons zijn oneindige liefde te doen kennen; om voor ons voorbeeld van heiligheid te zijn; om ons “deel te laten krijgen aan Gods eigen wezen” (2 Pt. 1, 4).

Met het woord “incarnatie” benoemt de Kerk het mysterie van de wonderbare eenwording van de goddelijke en de menselijke natuur in de ene goddelijke Persoon van het Woord. Om ons heil te tot stand te brengen, is de Zoon van God “vlees geworden” (Joh. 1, 14), en is zo waarlijk mens geworden. Het geloof in de incarnatie is het kenmerkend voor het christelijk geloof.

Jezus is onscheidbaar ware God en ware mens, in de eenheid van zijn goddelijke Persoon. Hij, de Zoon van God, die “geboren niet geschapen, één in wezen met de Vader” is, is waarlijk mens geworden zonder op te houden God te zijn, onze Heer.

Het Concilie van Chalcedon leert te belijden: “één en dezelfde Zoon, onze Heer Jezus Christus, volmaakt in zijn godheid en volmaakt in zijn mensheid, waarlijk God en waarlijk mens, bestaande uit een verstandelijke ziel en een lichaam, één in wezen met de Vader overeenkomstig zijn godheid, één in wezen met ons overeenkomstig zijn mensheid, ‘in alles gelijk aan ons, behalve in de zonde’ (Hebr. 4, 15); geboren uit de Vader vóór alle eeuwen overeenkomstig zijn godheid, en deze laatste dagen voor ons en tot ons heil geboren uit de maagd Maria, Moeder van God, overeenkomstig zijn mensheid”.

Zij drukt dat uit, door te bevestigen dat Jezus Christus ware God en ware mens is, met twee naturen, de goddelijke en de menselijke, die niet met elkaar vermengd zijn maar verenigd, in de Persoon van het Woord. Daarom moet alles in de mensheid van Jezus – de wonderen, het lijden en de dood – toegeschreven worden aan zijn goddelijke Persoon, die handelt door de menselijke natuur die Hij aanneemt.

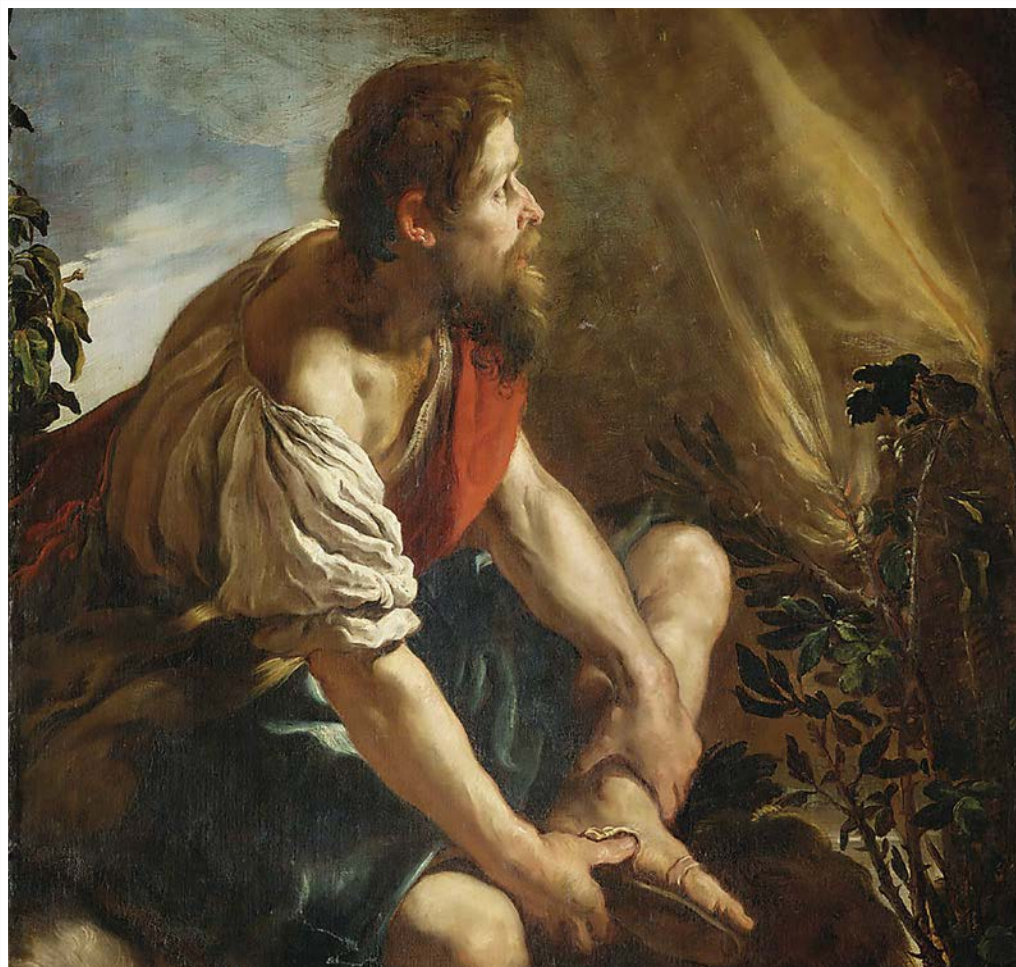
22 maart
zaterdag in de
2de week van de
veertigdagentijd

*Ik laat wonderen zien, zoals
in de dagen dat gij uit
Egypte wegtrok. Welke God is
als gij, die de schuld vergeeft,
die voorbijgaat aan de zonde,
door de rest van zijn erfdeel
bedreven; die zijn toorn niet
altijd laat duren, maar zijn
vreugde vindt in goedheid?
Hij zal zich opnieuw over
ons ontfermen, Hij zal onze
schuld
onder zijn voeten verpletteren.
Al hun zonden zal Hij
naar de bodem van de zee
verwijzen.*

God toont zijn heiligheid om ons te zuiveren

God, alle goedheid en barmhartigheid begint bij u; en om te herstellen wat de zonde heeft verstoord, hebt Gij ons geleerd te vasten en te bidden en met anderen ons bezit te delen. Laat ons genade vinden in uw ogen als wij onze schuld erkennen. Wees barmhartig en, nu het geweten ons bezwaart, doe ons opstaan uit de zonde.

Uit het Avondgebed van het getijdengebed

Domenico Fetti, Mozes en de brandende braamstruik, 1615-1617

Vergeet de VASTENACTIE van RADIO MARIA niet: BE49 7333 7333 7771

Uit het boek Exodus

In die dagen hoedde Mozes de kudde van zijn schoonvader Jetro, de priester van Midjan. Eens dreef hij de kudde tot ver in de woestijn en kwam hij bij de berg van God, de Horeb. Toen ver-

scheen hem de engel van de Heer, in een vuur dat opvlamde uit een doornstruik. Mozes keek toe en zag dat de doornstruik in lichter laaie stond en toch niet verbrandde. Hij dacht: ik ga er op af om dat vreemde verschijnsel te onderzoeken. Hoe komt het dat die doornstruik niet verbrandt? De Heer zag hem naderbij komen om te kijken. En vanuit de doornstruik riep God hem toe: "Mozes." "Hier ben ik", antwoordde hij. Toen sprak de Heer:

"Kom niet dichterbij, doe uw sandalen uit, want de plaats waar gij staat is heilige grond." En Hij vervolgde: "Ik ben de God van uw vader, de God van Abraham, de God van Isaäk en de God van Jakob."

Toen bedekte Mozes zijn gezicht want hij durfde niet naar God op te zien. De Heer sprak: "Ik heb de ellende van mijn volk in Egypte gezien, de jammerklachten om zijn onderdrukkers gehoord; ja, ik ken zijn lijden. Ik daal af om mijn volk te bevrijden uit de macht van Egypte." Maar Mozes sprak opnieuw tot God. "Als ik nu bij de Israëlieten kom en hun zeg: De God van uw vaders zendt mij tot u, en zij vragen: Hoe is zijn naam? wat moet ik dan antwoorden?" Toen sprak God tot Mozes: "Ik ben die is."

En ook: "Dit moet gij de Israëlieten zeggen: Hij die is, zendt mij tot u."

Bovendien zei God tot Mozes: "Dit moet ge de

Israëlieten zeggen: De Heer de God van uw vaders, de God van Abraham, de God van Isaäk en de God van Jakob, zendt mij tot u. Dit is mijn naam voor altijd.

Zo moet men Mij aanspreken, alle geslachten door."

23 maart 3de zondag van de veertigdagentijd

Heilige vader, machtige eeuwige God, om recht te doen aan uw heerlijkheid, om heil en genezing te vinden zullen wij u danken, altijd en overal door Christus onze Heer. Hij had de Samaritaanse reeds de gave van het geloof geschonken toen Hij haar om water vroeg; en zó groot was zijn dorst naar haar geloof dat Hij het vuur van de liefde in haar deed branden.

Prefatie
voor de derde zondag
van de veertigdagentijd

Ex. 3, 1-8a. 13-15

Jezus, waarachtig mens

Met menselijke handen heeft de Zoon van God gewerkt, met een menselijk verstand heeft Hij gedacht, met een menselijke wil heeft Hij gehandeld en met een menselijk hart heeft Hij liefgehad. Geboren uit de Maagd Maria, is Hij werkelijke één van de onzen geworden, in alles aan ons gelijk, behalve in de zonde.

Gaudium et Spes 3, 2

Pompeo Batoni, Heilig Hart van Jezus, 1767

Vergeet de VASTENACTIE van RADIO MARIA niet: BE49 7333 7333 7771

Jezus heeft een goddelijke wil en een menselijke wil. Tijdens zijn aardse leven heeft de Zoon als mens datgene gewild wat Hij als God samen met de Vader en de Heilige Geest tot ons heil besloten had. De menselijke wil van Christus volgt zonder weerstand of verzet zijn goddelijke wil, of beter: is daaraan onderworpen.

Christus heeft een waarachtig menselijk lichaam aangenomen, waardoor de onzichtbare God zich zichtbaar heeft gemaakt. Om die reden kan Christus in de heilige afbeeldingen voorgesteld en vereerd worden. Jezus heeft ons met een menselijk hart gekend en liefgehad. Zijn hart, dat omwille van ons heil werd doorboord, is het symbool van die oneindige liefde, waarmee Hij de Vader en iedere mens liefheeft.

Compendium CKK 91-93

Op overeenkomstige wijze heeft de Kerk op het Zesde Oecumenische Concilie beleden dat Christus op grond van zijn twee naturen, twee beginselen van willen en handelen heeft, een goddelijk en een menselijk, niet tegengesteld

aan elkaar, maar samenwerkend, zodat het mensgeworden Woord op menselijke wijze, in gehoorzaamheid aan zijn Vader, alles gewild heeft wat Hij op goddelijke wijze met de Vader en de heilige Geest tot ons heil besloten heeft. De menselijke wil van Christus "volgt zijn goddelijke wil zonder er weerstand aan te bieden of zich ertegen te verzetten, maar hij voegt zich veeleer naar deze goddelijke en almachtige wil."

CKK 475

Jezus heeft tijdens zijn leven, zijn doodsangst en zijn lijden ons allen en ieder van ons gekend en liefgehad en Hij heeft zich voor ieder van ons overgeleverd: "De Zoon van God heeft mij liefgehad en zichzelf overgeleverd voor mij" (Gal. 2, 20). Hij heeft ons allen liefgehad met een menselijk hart. Daarom "wordt" het heilig Hart van Jezus, doorboord door onze zonden en voor ons heil, "als het ware het teken en symbool bij uitstek (...) van deze liefde waarmee de goddelijke Verlosser de Vader en alle mensen zonder uitzondering onophoudelijk bemint.

CKK 478

24 maart maandag in de 3de week van de veertigdagentijd

Toen Jezus in Nazaret kwam, zei hij tot het volk in de synagoge: "Voorwaar, Ik zeg u: geen profeet wordt aanvaard in zijn eigen vaderstad. En het is waar wat Ik u zeg: in de tijd van Elia immers, toen de hemel drie jaar en zes maanden gesloten bleef en een grote hongersnood uitbrak over het hele land, waren er veel weduwen in Israël; toch werd Elia tot niemand van haar gezonden dan tot een weduwe te Sarepta, in het gebied van Sidon. En in de tijd van de profeet Elisa waren er vele melaatsen in Israël; toch werd niemand van hen gereinigd, behalve de Syriër Naäman." Toen ze dit hoorden, werden allen die in de synagoge waren woedend. Ze sprongen overeind, joegen Hem de stad uit en dreven Hem voort tot aan de steile rand van de berg waarop hun stad gebouwd was, om Hem daar in de afgrond te storten. Maar Hij ging midden tussen hen door en vertrok.

Ontvangen van de Heilige Geest en geboren uit de Maagd Maria

Het was de wil van de vader van barmhartigheid dat aan de menswording de instemming voorafging van haar die voorbestemd was moeder te zijn. Evenals een vrouw bijgedragen had tot de dood, zo zou nu een vrouw evenzeer bijdragen tot het leven.

Lumen Gentium 8
CKK 488

Joos van Cleve, De aankondiging, 1485-1541

Vergeet de VASTENACTIE van RADIO MARIA niet: BE49 7333 7333 7771

Maria is werkelijk de Moeder van God omdat zij de Moeder is van Jezus (Joh. 2, 1; Joh. 19, 25). Hij die ontvangen is van de Heilige Geest, en die werkelijk haar Zoon is geworden, is in feite de eeuwige Zoon van God de Vader. Zelf is Hij God.

God heeft Maria vóór alle tijden en uit pure genade uitgekozen om de Moeder van zijn Zoon te worden: om deze zending te kunnen vervullen, werd zij onbevlekt ontvangen. Dit betekent dat Maria door de genade van God en met het oog op de verdiensten van Jezus Christus gevrijwaard is van de erfzonde vanaf haar ontvangenis.

Door de genade van God is Maria heel haar leven lang van elke persoonlijke zonde gevrijwaard. Zij is "vol van genade" (Lc. 1, 28), "de Geheel Heilige". Wanneer de engel haar aankondigt dat zij "de Zoon van de Allerhoogste" (Lc. 1, 32) ter wereld zal brengen, geeft zij met "de gehoorzaamheid van het geloof" (Rom. 1, 5) vrij haar instemming. Zij geeft zich geheel aan de persoon en het werk van haar Zoon, Jezus, en omhelst met heel haar ziel de goddelijke heilswil. De maagdelijke ontvangenis van Jezus betekent dat Jezus in de schoot van de Maagd alleen door

de kracht van de Heilige Geest ontvangen is, zonder tussenkomst van een man. Hij is Zoon van de hemelse Vader naar zijn goddelijke natuur, en zoon van Maria naar zijn menselijke natuur, maar waarlijk Zoon van God in beide naturen, omdat er in Hem slechts één enkele Persoon is, namelijk de goddelijke.

Maria is "altijd Maagd" in die zin dat zij "maagd gebleven is toen zij haar zoon ontving, maagd toen zij hem baarde, maagd toen zij hem droeg, maagd toen zij Hem voedde aan haar borst, altijd maagd". Waar in de evangeliën sprake is van "broeders en zusters van Jezus", betreft het daarom naaste verwanten van Jezus, volgens uitdrukking die in de heilige Schrift gebruikelijk is.

Maria heeft één enkele zoon, Jezus, maar in Hem strekt zich haar geestelijk moederschap uit tot alle mensen die Hij is komen redden. Gehoorzaam aan de zijde van de nieuwe Adam, Jezus Christus, is de Maagd de nieuwe Eva, de ware moeder van de levenden, die met moederlijke liefde meewerkt aan hun geboorte en aan hun vorming in de orde der genade. Als Maagd en Moeder is zij het beeld en de meest volmaakte verwezenlijking van de Kerk.

Compendium CKK 95-100

25 maart Hoogfeest van de Aankondiging van de Heer

In die dagen sprak Jesaja tot Achaz: "Vraag de Heer, uw God, om een teken, hetzij hoog aan de hemel of diep in de hel." Maar Achaz antwoordde: "Ik vraag niet om een teken; ik wil de Heer niet op de proef stellen." En Jesaja sprak: "Luister dan, Huis van David, is het u niet genoeg mensen te ergeren, dat gij ook mijn God tot ergernis wilt zijn? Daarom geeft de Heer u ook ongevraagd een teken: Zie, de maagd zal ontvangen en een zoon baren, en zij zal hem noemen 'Immanuel': 'God-met-ons'.

Jes. 7, 10-14

Het Christus- mysterie navolgen

“Wij moeten de stadia van het leven en de mysteries van Christus voortzetten en in onszelf vervullen. Wij moeten dikwijls tot Hem bidden dat Hij die mysteries in ons en in heel zijn kerk voltooit en tot vervulling brengt. (...) Want Gods Zoon heeft het voornemen zijn mysteries aan ons mee te delen, ze in heel zijn kerk op een of andere wijze te ontwikkelen en voort te zetten, zowel door de genade die Hij ons wil schenken, als ook door de vruchten die Hij door deze mysteries in ons wil bewerken. En zo wil Hij ze in ons vervullen.”

Johannes Eudes
CKK 520

Jacob Jordaens, De vlucht naar Egypte, 1641

Vergeet de VASTENACTIE van RADIO MARIA niet: BE49 7333 7333 7771

Heel het leven van Christus is een mysterie van verlossing. De verlossing verkrijgen wij voor alles door het bloed van het kruis, maar dit mysterie is in het gehele leven van Christus werkzaam: reeds in zijn menswording, waardoor Hij door arm te worden ons verrijkt met zijn armoede, in zijn verborgen leven, dat door zijn onderdanigheid onze ongehoorzaamheid weer goedmaakt, in zijn woord, dat zijn toehoorders rein maakt, in zijn genezingen en duiveluitdrijvingen, waardoor Hij "onze zwakheden heeft weggenomen en onze ziekten heeft gedragen" (Mt. 8, 17), in zijn verrijzenis, waardoor Hij ons rechtvaardigt.

Heel het leven van Christus is een mysterie van recapitulatie. Al wat Jezus heeft gedaan, gezegd en geleden, had ten doel de gevallen mens in zijn eerste roeping te herstellen:

Toen Hij het vlees aannam en mens werd, heeft Hij in zichzelf de lange geschiedenis van de mensen onder één hoofd gebracht en ons het heil, in zijn persoon samengevat, geschonken, zodat wij datgene

wat wij in Adam verloren hadden, d.w.z. het zijn naar Gods beeld en gelijkenis, in Christus Jezus terugkregen. Daarom heeft Jezus trouwens alle stadia van een menselijk leven doorlopen, om zo voor alle mensen de gemeenschap met God te herstellen.

Heel de rijkdom van Christus "is bestemd voor elke mens en staat ter beschikking van iedereen." Christus heeft zijn leven niet voor zichzelf geleefd, maar voor ons, vanaf zijn menswording "voor ons mensen en omwille van ons heil" tot aan zijn dood "voor onze zonden" (1 Kor. 15, 3) en zijn verrijzenis "om onze rechtvaardiging" (Rom. 4, 25). Nu nog is Hij "onze voorspreker bij de Vader" (1 Joh. 2, 1), "daar Hij altijd leeft om voor ons te pleiten" (Heb. 7, 25). Met al hetgeen Hij tijdens zijn leven voor ons eens voor altijd heeft doorgemaakt en geleden, blijft Hij voor altijd "voor ons bij God present" (Heb. 9, 24).

CKK 517-519

26 maart
woensdag in de
3de week van de
veertigdagentijd

In die dagen sprak Mozes tot het volk: "Luister dan, Israël, naar de voorschriften en bepalingen die ik u leer, en handel daarnaar. Dan zult gij leven en bezit gaan nemen van het land dat de Heer, de God van uw vaders, u schenkt. Ik heb u nu de voorschriften en bepalingen geleerd, zoals de Heer uw God mij had opgedragen. Handel ernaar in het land dat gij in bezit gaat nemen en breng ze stipt ten uitvoer, want daaruit zal voor de volken uw wijsheid en uw inzicht blijken. Als zij al deze voorschriften horen, zullen ze zeggen: Dat machtige volk is wijs en verstandig.

Deut. 4, 1.5-6

Jezus is de nieuwe Adam

Op de drempel van zijn openbare leven: het doopsel; op de drempel van Pasen: de gedaanteverandering. Door het doopsel van Jezus "werd het mysterie van onze eerste wedergeboorte geopenbaard": ons doopsel; de gedaanteverandering "is het sacrament van de tweede wedergeboorte": onze eigen verrijzenis. Voortaan hebben wij deel aan de verrijzenis van de Heer door de heilige Geest die werkzaam is in de sacramenten van het Lichaam van Christus. De gedaanteverandering geeft ons een voorproef van de komst in heerlijkheid van Christus "die ons armzalig lichaam zal herscheppen en het gelijkvormig zal maken aan zijn verheerlijkt lichaam"

CKK 556

Andrea del Verrocchio / Leonardo da Vinci, Het doopsel van Jezus, 1470-1475

Vergeet de VASTENACTIE van RADIO MARIA niet: BE49 7333 7333 7771

Heel het leven van Christus was één ononderbroken onderrichting: zijn ogenblikken van stilte, zijn wonderen, zijn daden, zijn gebed, zijn liefde voor de mens, zijn voorliefde voor de kleinen en de armen, het aanvaarden van het totale offer op het kruis voor de verlossing van de wereld en zijn verrijzenis zijn de actualisering van zijn woorden en de vervulling van zijn openbaring.

CKK 561

Met het doopsel aanvaardt en begint Jezus zijn zending als lijdende Dienaar. Hij laat zich bij de zondaars rekenen. Hij is al "het Lam Gods dat de zonde van de wereld wegneemt" (Joh. 1, 29). Hij loopt al vooruit op het "doopsel" van zijn bloedige dood. Hij komt reeds "de gerechtigheid volledig vervullen" (Mt. 3, 15), d.w.z. Hij onderwerpt zich geheel aan de wil van zijn Vader: uit liefde stemt Hij in met dit doopsel van de dood tot vergeving van onze zonden. Op deze aanvaarding antwoordt de stem van de Vader die heel zijn welbehagen vindt in zijn Zoon. De Geest die Jezus vanaf zijn ontvangenis in volheid bezit, komt op Hem "rusten" Hij zal voor heel de mensheid de bron van deze Geest

zijn. Bij zijn doop "ging de hemel open" (Mt. 3, 16), die de zonde van Adam gesloten had; en het water wordt door de afdaling van Jezus en de Geest geheiligd, een begin van de nieuwe schepping.

Door het Doopsel wordt de Christen sacramenteel gelijkvormig gemaakt aan Jezus, die in zijn Doopsel vooruitloopt op zijn dood en verrijzenis; de Christen moet in dit mysterie van deemoedige vernedering en berouw binnengaan, afdalen in het water samen met Jezus om met Hem hieruit weer omhoog te stijgen, wedergeboren worden uit water en Geest om in de Zoon welbeminde zoon van de Vader te worden en "een nieuw leven te leiden" (Rom. 6, 4).

"Laten wij ons met Christus door het doopsel begraven om met Hem te verrijzen; laten wij met Hem afdalen om met Hem verheven te worden; laten wij met Hem weer omhoog stijgen om ook met Hem verheerlijkt te worden."

Gregorius van Nazianze

CKK 536-537

27 maart
donderdag in de
3de week van de
veertigdagentijd

*Maar als Ik door de vinger
Gods de duivels uitdrijf, dan
is inderdaad het Rijk Gods
tot u gekomen. Wanneer
een sterke, welbewapend,
zijn huis en hof bewaakt,
is zijn bezit veilig. Komt er
echter iemand die sterker is
dan hij en die hem overwint,
dan rooft deze zijn volle
uitrusting, waarop hij zijn
vertrouwen stelde, en verdeelt
wat hij bezit als buit. Wie
niet met Mij is is tegen
Mij, en wie niet met Mij
bijeenbrengt, die verstroot.*

Lc. 11, 20-23

Jezus is "overgeleverd volgens Gods vastgestelde raadsbesluit"

De Kerk heeft in de officiële verkondiging van haar geloof en in het getuigenis van haar heiligen nooit vergeten dat de zondaars zelf "de veroorzakers en de uitvoerders waren van alle straffen die de goddelijke verlosser moest verduren". Rekening houdend met het feit dat onze zonden Christus zelf raken, aarzelt de Kerk niet de Christenen het meest verantwoordelijk te stellen voor het ter dood brengen van Jezus, een verantwoordelijkheid die zij maar al te vaak alleen op de Joden afgeschoven hebben.

CKK 598

Lucas Cranach de Oudere, De wet en de genade, 1529

De volmaakte vervulling van de Wet kon alleen maar het werk zijn van de goddelijke wetgever, geboren onder de Wet in de persoon van de Zoon.

In Jezus verschijnt de Wet niet meer als gegrift op stenen tafelen, maar als gegrift "in het binnenste" (Jer. 31, 33) van de Dienaar die, omdat Hij "het recht openbaar maakt" (Jes. 42, 3) "de man van het verbond met het volk" (Jes. 42, 6) geworden is. Jezus vervult de Wet zozeer dat Hij "de vloek van de Wet" (Gal. 3, 13) op zich neemt die zij die "zich niet metterdaad houden aan alle voorschriften in het boek der Wet" (Gal. 3, 10), zich op de hals gehaald hadden, want "er heeft een sterven plaatsgehadt dat bevrijding brengt van de zonden die onder het eerste verbond zijn bedreven" (Heb. 9, 15).

CKK 580

Door zijn Zoon voor onze zonden over te leveren laat God zien dat zijn raadsbesluit aangaande ons een raadsbesluit van welwillende liefde is, die voorafgaat aan iedere verdienste van onze kant: "Hierin

bestaat de liefde: niet wij hebben God liefgehad, maar Hij heeft ons liefgehad, en Hij heeft zijn Zoon gezonden om door het offer van zijn leven onze zonden uit te wissen" (1 Joh. 4, 10) . "God bewijst echter zijn liefde voor ons juist hierdoor, dat Christus voor ons is gestorven, toen wij nog zondaars waren" (Rom. 5, 8).

Aan deze liefde die niemand uitsluit, heeft Jezus herinnerd aan het einde van de parabel van het verloren schaap: "Zo ook wil uw hemelse Vader niet dat een van deze kleinen verloren gaat" (Mt. 18, 14). Hij bevestigt hiermee "zijn leven te geven als losprijs voor velen" (Mt. 20, 28); deze laatste uitdrukking 'voor velen' houdt geen beperking in: zij stelt het geheel van de mensheid tegenover de unieke persoon van de Verlosser die zich overlevert om haar te redden . De Kerk leert, in navolging van de apostelen , dat Christus is gestorven voor alle mensen zonder uitzondering, "Er is geen mens, er is er geen geweest en er zal er ook geen zijn "voor wie Hij niet geleden heeft"

CKK 604-605

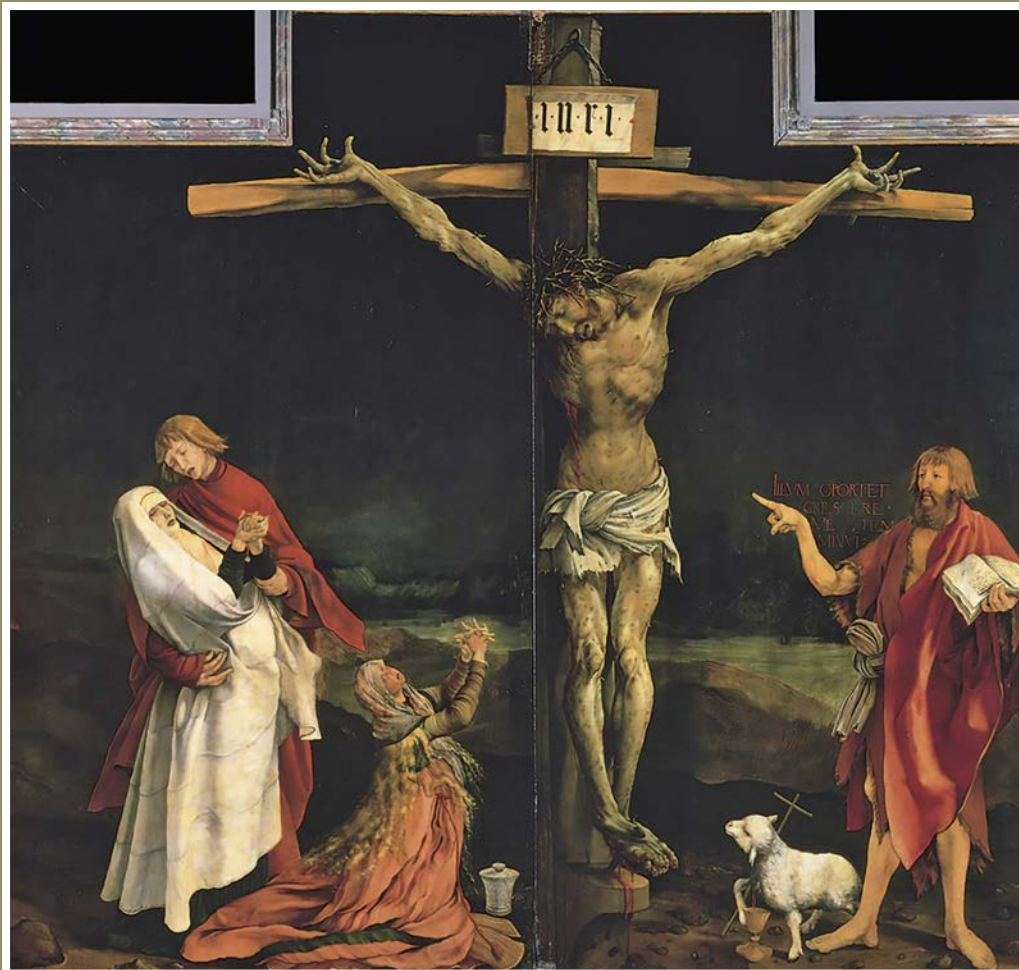
28 maart vrijdag in de 3de week van de veertigdagentijd

In die tijd trad een schriftgeleerde op Jezus toe en legde Hem de vraag voor: "Wat is het allereerste gebod?" Jezus antwoordde: "Het eerste is: Hoor, Israël! De Heer onze God is de enige Heer. Gij zult de Heer uw God beminnen met geheel uw hart, geheel uw ziel, geheel uw verstand en geheel uw kracht. Het tweede is dit: Gij zult uw naaste beminnen als uzelf. Er is geen ander gebod voornamer dan deze twee.

Voor onze zonden

Het Doopsel, waarvan het oorspronkelijke en volledige teken de onderdompeling is, brengt op doelmatige wijze het ten grave dalen van de christen tot uitdrukking, die met Christus aan de zonde sterft met het oog op een nieuw leven: "Door de doop in zijn dood zijn wij met Christus begraven, opdat ook wij, zoals Christus door de macht van zijn vader uit de doden is opgewekt, een nieuw leven zouden leiden" (Rom. 6, 4)".

CKK 625

Matthias Grünewaldt, Altaarstuk, 1512-1516

Vergeet de VASTENACTIE van RADIO MARIA niet: BE49 7333 7333 7771

Christus heeft zichzelf aan zijn Vader aangeboden voor onze zonden

Bij het Laatste Avondmaal met de apostelen, op de vooravond van zijn lijden, anticipeert Jezus op de vrijwillige offergave van zichzelf, dat wil zeggen: Hij brengt deze in tekenen tot uitdrukking en maakt zijn offer al op voorhand tot werkelijkheid: "Dit is mijn Lichaam dat voor u gegeven wordt" (Lc. 22, 19). "Dit is mijn bloed, dat... vergoten wordt" (Mt. 26, 28). Zo stelt Hij de Eucharistie in als "gedachtenis" (1 Kor. 11, 25) van zijn offer, en stelt Hij tegelijkertijd zijn apostelen aan tot priesters van het Nieuwe Verbond.

Ondanks de afschuw die de dood oproept in de geheel heilige mensheid van Hem, die de "leidsman ten leven" (Hand. 3, 15) is, stemt de menselijke wil van de Zoon van God toch in met de wil van de Vader: om ons te redden, is Jezus bereid onze zonden in zijn lichaam te dragen door "gehoorzaam te worden tot de dood" (Fil. 2, 8).

Compendium CKK 120-121

Het kruis is het unieke offer van Christus, "enige middelaar tussen God en de mensen" (1 Tim. 2, 5). Maar omdat Hij in zijn mensgeworden goddelijke Persoon "zich in zekere zin met iedere mens verenigd heeft", biedt Hij "allen de mogelijkheid om op een wijze die God bekend is, in dit Paasgeheim te worden opgenomen". Hij roept zijn leerlingen op "hun kruis op te nemen en Hem te volgen" (Mt. 16, 24), want "Hij heeft voor ons allen geleden, Hij heeft voor ons de weg gebaad om in zijn voetstappen te treden". Hij wil immers zelfs hen die er het eerst profijt van hebben, deelgenoot maken van zijn verlossend offer. Dat is op verheven wijze verwezenlijkt in de persoon van zijn moeder, die meer dan ieder ander nauw betrokken is bij het mysterie van zijn verlossend lijden.

Buiten het kruis is er geen andere ladder om naar de hemel op te stijgen.

CKK 618

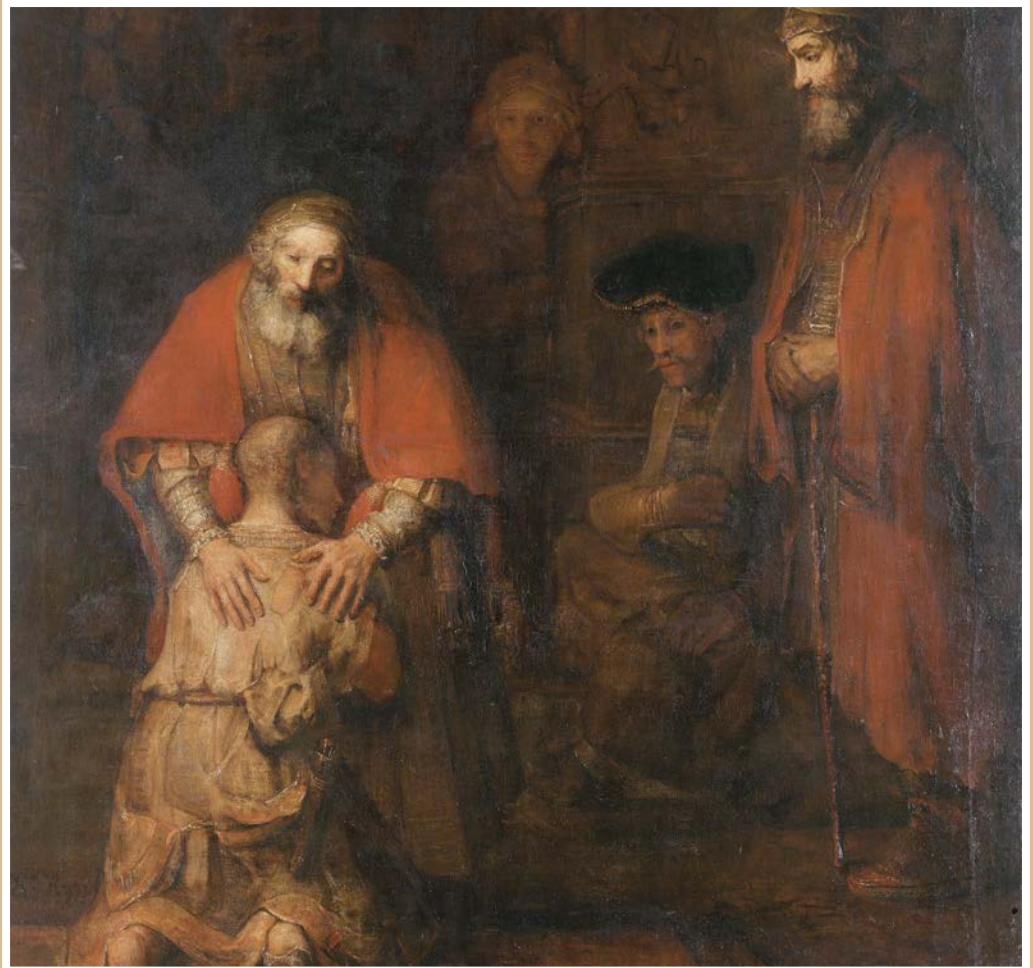
29 maart
zaterdag in de
3de week van de
veertigdagentijd

In die tijd vertelde Jezus, met het oog op sommigen die, – overtuigd van eigen gerechtigheid – de anderen minachtten, de volgende gelijkenis. "Twee mensen gingen op naar de tempel om te bidden; de een was een Farizeeër en de andere een tollenaar. De Farizeeër stond met opgeheven hoofd en bad bij zichzelf als volgt: God, ik dank u dat ik niet zo ben als de rest van de mensen, rovers, onrechtvaardigen, echtbrekers, of ook als die tollenaar daar. Ik vast tweemaal per week en geef tienden van al mijn inkomsten. Maar de tollenaar bleef op een afstand en wilde zelfs niet zijn ogen opheffen naar de hemel; maar hij klopte zich op de borst en zei: God, wees mij, zondaar genadig. Ik zeg u: deze ging gerechtvaardigd naar huis en niet die andere; want alwie zich verheft zal vernederd, maar wie zich vernedert zal verheven worden."

God heeft ons door Christus met zich verzoend

God, grote dingen brengt
Gij tot stand door uw
Woord: verzoening voor
alle mensen. Wij vragen
dat uw volk zich met
oprechte toewijding en
blij geloof op het komend
paasfeest voorbereidt.

Uit het Avondgebed
van het getijdengebed

Rembrandt, De terugkeer van de verloren zoon, 1668

Vergeet de VASTENACTIE van RADIO MARIA niet: BE49 7333 7333 7771

Uit de tweede brief van de heilige apostel Paulus aan de christenen van Korinte

Wie in Christus is, is een nieuwe schepping: het oude is voorbij, het nieuwe is al gekomen: En dit alles komt van God. Hij heeft ons door Christus met zich verzoend en ons, apostelen, de dienst van die verzoening toevertrouwd. Ja, God was het die in Christus de wereld met zich verzoende: Hij telde de fouten van de mensen niet en ons gaf Hij de boodschap van de verzoening mee. Wij zijn dus gezanten van Christus, God roept u op door ons woord. Wij smeken u in Christus' naam: laat u met God verzoenen! Hem die geen zonde heeft gekend heeft Hij voor ons tot zonde gemaakt, opdat wij door Hem Gods eigen heiligheid zouden worden.

II Kor. 5, 17-21

Uit het heilig evangelie volgens Lucas.

In die tijd kwamen de tollenaars en zondaars van allerlei slag bij Jezus om naar Hem te luisteren. De Farizeeën en de Schriftgeleerden

morden daarover en zeiden: "Die man ontvangt zondaars en eet met hen." Hij hield hun deze gelijkenis voor: "Een man had twee zonen. Nu zei de jongste van hen tot zijn vader: Vader geef mij het deel van het bezit waarop ik recht heb. En de vader verdeelde zijn vermogen onder hen. Niet lang daarna pakte de jongste zoon alles bij elkaar en vertrok naar een ver land. Daar verkwistte hij zijn bezit in een losbandig leven. Toen hij alles opgemaakt had kwam er een verschrikkelijke hongersnood over dat land en hij begon gebrek te lijden. Nu ging hij in dienst bij een der inwoners van dat land die hem het veld instuurde om varkens te hoeden. En al had hij graag zijn buik willen vullen met de schillen die de varkens aten, niemand gaf ze hem. Toen kwam hij tot nadenken en zei: Hoeveel dagloners van mijn vader hebben eten in overvloed, en ik verga hier van de honger. Ik ga weer naar mijn vader en ik zal hem zeggen: Vader, ik heb misdaan tegen de hemel en tegen u; ik ben niet meer waard uw zoon te heten maar neem mij aan als een van uw dagloners.

Lc. 15, 1-3. 11-32

30 maart 4de zondag van de veertigdagentijd

Heilige vader, machtige eeuwige God, om recht te doen aan uw heerlijkheid, om heil en genezing te vinden zullen wij u danken, altijd en overal door Christus onze Heer. Door het mysterie van zijn menswording heeft Hij het volk dat in duisternis dwaalde het licht van het geloof geschonken. Aan allen die geboren werden als slaven van de zonde, gaf Hij het vermogen kinderen van God te worden door het bad van de wedergeboorte.

Prefatie
voor de vierde zondag
van de veertigdagentijd

Nedergedaald ter helle, de derde dag verrezen

Het geloof in de
verrijzenis heeft
betrekking op een
gebeurtenis die zowel
historisch is en bevestigd
wordt door de leerlingen,
die de verrezene werkelijk
ontmoet hebben, als
op mysterieuze wijze
transcendent is, in
zoverre het hier het
binnengaan van de
menselijke natuur
van Christus in de
heerlijkheid van God
betreft.

CKK 656

Nedertaling ter helle en verrijzenis, Fresco in de Chora kerk te Istanbul, 11de eeuw

Vergeet de VASTENACTIE van RADIO MARIA niet: BE49 7333 7333 7771

Jezus Christus is nedergedaald ter helle, de derde dag verrezen uit de doden

Christus is dus neergedaald in de diepte van de dood, opdat "de doden de stem van Gods Zoon zullen horen en die haar horen, zullen leven" (Joh. 5, 25). Jezus, "de leidsman ten leven" heeft "door zijn dood de vorst van de dood, de duivel, onttroond en hen die door de vrees voor de dood heel hun leven aan onvrijheid onderworpen waren, bevrijd" (Heb. 2, 14-15). Voortaan heeft de verrezen Christus "de sleutels van de dood en het dodenrijk" (Openb. 1, 18) en "buigt bij de naam van Jezus zich iedere knie in de hemel, op aarde en onder de aarde" (Fil. 2, 10).

"Vandaag heerst er een grote stilte op aarde; een grote stilte en verder een grote verlatenheid. Een grote stilte want de Koning slaapt. De aarde heeft gebeefd en is tot rust gekomen, omdat God in het vlees is ingeslapen en hen die sedert eeuwen sliepen, heeft Hij doen opstaan (...). Voorzeker gaat Hij onze eerste voorvader, zoals het verloren schaap, zoeken. Ongetwijfeld wil Hij ook hen die in de duisternis en de schaduw van de dood gezeten zijn,

bezoeken, ongetwijfeld gaat Hij de gevangenen Adam en ook Eva, die met hem gevangenen zit, van hun smarten bevrijden, Hij, hun God en hun Zoon (...). Ik ben uw God, degene die omwille van u uw zoon geworden is (...). Ontwaak, gij die slaapt, want ik heb u niet daarom geschapen, opdat gij hier in de onderwereld geketend uw dagen slijt. Sta op uit de doden, ik ben het leven van de doden."

CKK 635

Het mysterie van de verrijzenis van Christus is een werkelijk gebeuren waarvan men de manifestaties in de geschiedenis heeft kunnen constateren, zoals het Nieuwe Testament getuigt. Reeds de heilige Paulus kan omstreeks het jaar 56 aan de Korintiërs schrijven: "Ik heb u overgeleverd wat ik ook zelf als overlevering heb ontvangen, namelijk dat Christus gestorven is voor onze zonden, volgens de Schriften, en dat Hij begraven is, en dat Hij is opgestaan op de derde dag volgens de Schriften, en dat Hij is verschenen aan Kefas en daarna aan de Twaalf" (1 Kor. 15, 3-4). De apostel spreekt hier over de levende overlevering van de verrijzenis.

CKK 639

31 maart maandag in de 4de week van de veertigdagentijd

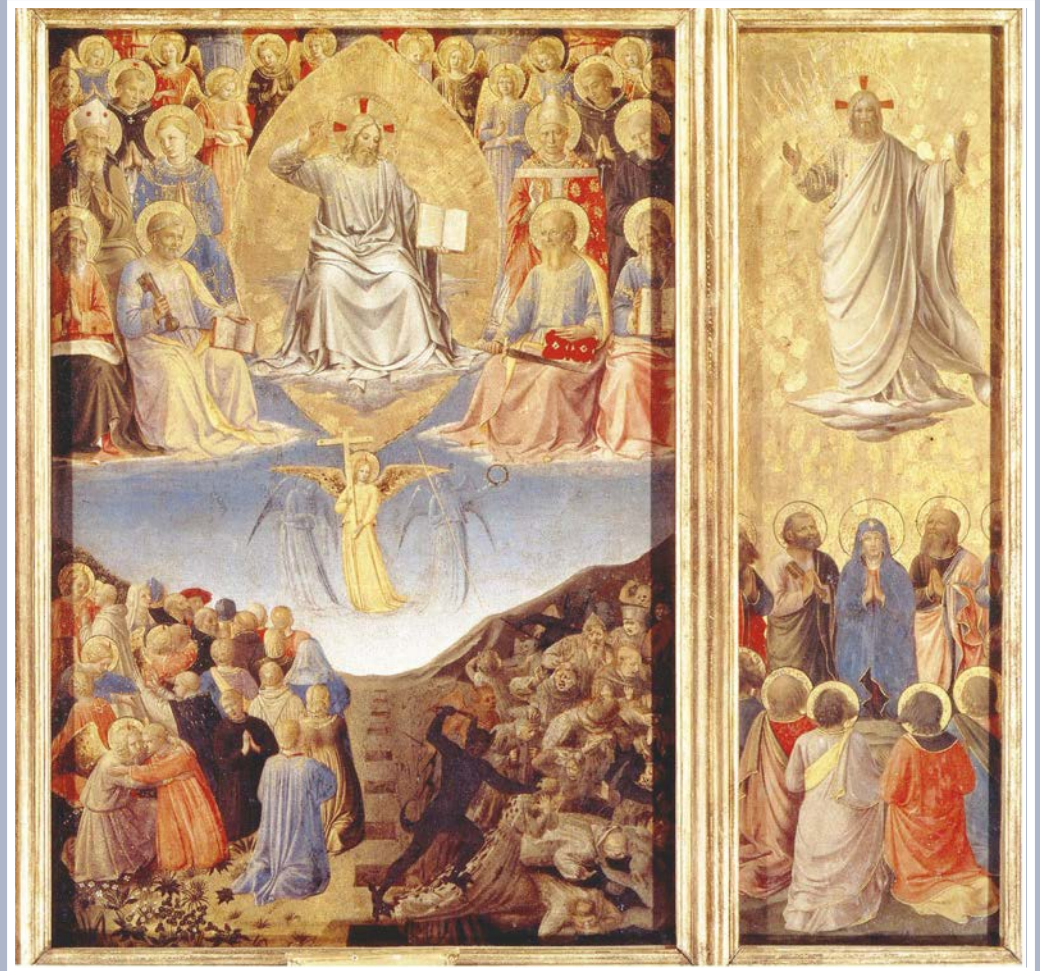
*Zo spreekt de Heer:
"In die dagen ga ik
scheppen een nieuwe hemel
en een nieuwe aarde.
Aan wat vroeger geweest is
wordt dan niet meer
gedacht en het komt in het
hart niet meer op, maar
gij zult verrukt zijn en
juichen, altijd door, om
wat ik dan schep. Want
ik maak van Jeruzalem
een verrukking en een
heerlijkheid van zijn volk.
Ik zal om Jeruzalem
verrukt zijn en opgetogen
over mijn volk. Kind leefde.*

Jes. 65, 17-19

Christus werderkomst in heerlijkheid

Christus is voortaan “gezeten aan de rechterhand van de vader”: “Met ‘rechterhand van de vader’ bedoelen wij de heerlijkheid en de eer van de goddelijkheid, waarin de Zoon van God, voor alle eeuwen als God bestaande en gelijk in wezen aan de vader, na uiteindelijk het vlees aangenomen te hebben, ook lichamelijk gezeten is, nadat tevens zijn lichaam verheerlijkt is”.

CKK 663

Nadat Hij zich gedurende veertig dagen aan de apostelen had getoond in de gedaante van een gewone, menselijke natuur, die zijn heerlijkheid als Verrezene verhulde, stijgt Christus ten hemel op en zet Hij zich neer aan de rechterhand van de Vader.

Hij is de Heer, die voortaan met zijn menselijke natuur in de eeuwige heerlijkheid als Zoon heerst, en die onophoudelijk voor ons pleit bij de Vader. Hij zendt ons zijn Geest, en geeft ons de hoop dat wij ons eens bij Hem zullen voegen, omdat Hij voor ons een plaats heeft bereid.

Als Heer van de kosmos en van de geschiedenis, en als Hoofd van zijn Kerk, blijft de verheerlijkte Christus op mysterieuze wijze op aarde, waar zijn Rijk als kiem en begin al aanwezig is in de Kerk. Eens zal Hij wederkomen in heerlijkheid, maar het uur kennen wij niet. Daarom leven wij in waakzaamheid,

terwijl wij bidden: "Kom, Heer" (Openb. 22, 20).

Na de laatste kosmische verschrikkingen van deze wereld, die voorbijgaat, zal de komst in heerlijkheid van Christus aanbreeken met de definitieve overwinning van God, en met het Laatste Oordeel. Zo zal het Rijk van God tot voltooiing komen.

Christus zal oordelen met de macht die Hij verworven heeft als Verlosser van de wereld, die gekomen is om de mensen te redden. De geheimen van de harten zullen worden onthuld, evenals het gedrag van eenieder tegenover God en de naaste. Iedere mens zal naar zijn werken ofwel het eeuwig leven ontvangen, ofwel voor eeuwig worden veroordeeld. Zo wordt "de gehele omvang van de volheid van de Christus" (Ef. 4, 13) bereikt, waarbij "God alles in allen" zal zijn (1 Kor. 15, 28).

Compendium CKK 132-135

1 april
dinsdag in de
4de week van de
veertigdagentijd

De Heer is voor ons een vesting en toevlucht, een machtige hulp in de nood. Zo zijn wij niet bang, al kantelt de aarde, al vallen de bergen in zee. Een klaterend beekje verkwikt Gods stad, het heilig verblijf van de Allerhoogste. Die stad staat onwrikbaar, want God is daarbinnen, God staat haar terzij als de dag begint. De Heer van de hemelse legers is met ons, een veilige burcht is ons Jakobs God. Komt nader en ziet wat de Heer heeft gedaan, zijn wonderen werken op aarde.

Ik geloof in de Heilige Geest

Jezus is Christus, “de gezalfde”, omdat de Heilige Geest zijn zalving is, en omdat al wat vanaf de menswording gebeurt, voortvloeit uit deze volheid. Wanneer Christus tenslotte verheerlijkt wordt, dan kan Hij op zijn beurt van bij de vader de Geest zenden aan hen die in Hem geloven: Hij laat hen delen in zijn heerlijkheid, d.w.z. in de Heilige Geest die Hem verheerlijkt.

CKK 690

Hendrick van Balen, De Heilige Drie-eenheid, 1656

Vergeet de VASTENACTIE van RADIO MARIA niet: BE49 7333 7333 7771

Niemand kan zeggen: 'Jezus is de Heer', tenzij door de Heilige Geest" (1 Kor. 12, 3). "God heeft de Geest van zijn Zoon in ons hart gezonden, die roept: Abba, Vader!" (Gal. 4, 6). Deze geloofskennis is slechts mogelijk in de Heilige Geest. Om in contact met Christus te staan moet men allereerst door de Heilige Geest geraakt zijn. Hij is het die ons tegemoetkomt en in ons het geloof opwekt. Door ons Doopsel, het eerste Sacrament van het geloof, wordt het Leven dat zijn oorsprong heeft in de Vader en ons in de Zoon wordt gegeven, innerlijk en persoonlijk aan ons meegedeeld door de heilige Geest in de Kerk:

"Het Doopsel schenkt ons de genade van de wedergeboorte in God de Vader door zijn Zoon in de Heilige Geest. Want zij die de Heilige Geest van God bezitten, worden gebracht tot het Woord, d.w.z. tot de Zoon; maar de Zoon biedt hen aan de Vader aan en de Vader verschaft hun de onsterfelijkheid. Derhalve is het niet mogelijk zonder de Geest de Zoon van God te zien en zonder de Zoon kan niemand tot de Vader naderen: want het kennen van de Vader is de Zoon en het kennen

van de Zoon van God komt door de Heilige Geest tot stand." (H. Irenëus van Lyon)

CKK 683

De Kerk, de gemeenschap die leeft in het geloof van de apostelen, en die dat geloof doorgeeft, is de plaats waar wij de Heilige Geest leren kennen:

- in de Schriften die Hij geïnspireerd heeft;
- in de Overlevering, waarvan de Kerkvaders de steeds actuele getuigen zijn;
- in het leergezag van de Kerk, dat Hij bijstaat;
- in de sacramentele liturgie door middel van woorden en symbolen, waarin de Heilige Geest ons in contact brengt met Christus;
- in het gebed, waarin Hij voor ons ten beste spreekt;
- in de genadegaven en de bedieningen waardoor de Kerk opgebouwd wordt;
- in de tekenen van het apostolisch en missionair leven;
- in het getuigenis van de heiligen, waarin Hij zijn heiligheid laat zien en het heilswerk voortzet.

CKK 688

2 april
woensdag in de
4de week van de
veertigdagentijd

Zoals de vader Leven heeft in zichzelf, zo gaf Hij ook aan de Zoon Leven in zichzelf te hebben. Hij heeft Hem macht gegeven om oordeel te vellen; Hij is immers de Mensenzoon. Verwondert u niet hierover: er zal een uur komen waarop allen die in de graven zijn zijn stem zullen horen. Dan zullen zij die het goede deden er uit te voorschijn komen tot de opstanding ten Leven, maar die het kwade deden tot de opstanding ten oordeel.

Joh. 5, 26-28

Naam en symbolen van de Heilige Geest

De Geest des Heren is over mij gekomen, omdat Hij mij gezalfd heeft. Hij heeft mij gezonden om aan armen de Blijde Boodschap te brengen, aan gevangenen hun vrijlating bekend te maken en aan blinden dat zij zullen zien; om verdrukten te laten gaan in vrijheid, om een genadejaar af te kondigen van de Heer.

Lc. 4, 18-19

El Greco, De nederdaling van de Heilige Geest, 1600

'Heilige Geest' is de eigenaam van de derde Persoon van de heilige Drie-eenheid.

Jezus noemt hem ook de Paracleet (Trooster, Helper) en Geest der Waarheid. Het Nieuwe Testament noemt Hem bovendien Geest van Christus, Geest des Heren, Geest van God, Geest der heerlijkheid, Geest van de belofte.

Er zijn talrijke symbolen voor de Heilige Geest: het levende water dat uit het doorboorde Hart van Christus opwelt en dat de dorst lest van de gedoopten; de zalving met olie, die het sacramentele teken van het Vormsel is; het vuur, dat alles omvormt wat het raakt; de wolk, donker of lichtend, waarin zich de heerlijkheid Gods openbaart; de handoplegging, waardoor de Heilige Geest gegeven wordt; de duif, die bij de Doop op Christus neerdaalt en op Hem blijft rusten.

Wat betekent het dat de Geest "gesproken heeft door de profeten"? Met het woord profeten worden hier

al degenen bedoeld die door de heilige Geest werden geïnspireerd om te spreken in naam van God. De Geest leidt de profetieën van het Oude Testament naar hun volledige vervulling in Christus, van wie Hij het mysterie in het Nieuwe Testament onthult.

Compendium CKK 18-24

Om de komst van Christus voor te bereiden gedurende de tijd van de beloften is het volk van de "armen", de nederigen en de zachtmoedigen, die zich geheel en al overgeven aan de mysterieuze heilsbeschikkingen van hun God, zij die op de gerechtigheid wachten en niet op die van de mensen, dit volk is uiteindelijk het grote werk van de verborgen zending van de heilige Geest. Het is de gesteldheid van hun hart, gezuiverd en verlicht door de Geest, die in de psalmen tot uitdrukking komt. Uit deze armen vormt de Geest voor de Heer "een welbereid volk". (Lc. 1, 17)

CKK 716

3 april
donderdag in de
4de week van de
veertigdagentijd

De getuigenis echter die Ik bezit is waardevoller dan die van Johannes want het zijn juist de werken die de vader Mij gegeven heeft om te volbrengen en die Ik ook volbreng, die van Mij getuigen, dat Ik door de vader gezonden ben. Ook de vader zelf die Mij zond heeft getuigenis over Mij afgelegd. Zijn stem hebt gij nimmer gehoord noch zijn gestalte gezien, en zijn woord hebt gij niet blijvend in u omdat gij Degene die Hij zond niet gelooft.

Joh. 5, 36-38

De werking van de Heilige Geest

*"Wij hebben het ware licht
gezien,
wij hebben de hemelse
Geest ontvangen,
wij hebben het ware geloof
gevonden:
wij aanbidden de
ondeelbare Drie-eenheid,
want Zij is het die ons
gered heeft."*

Byzantijnse liturgie van
Pinksteren

Rogier van der Weyden, De zeven sacramenten, 1440-1445

Vergeet de VASTENACTIE van RADIO MARIA niet: BE49 7333 7333 7771

De Geest vervult Johannes de Doper, de laatste profeet van het Oude Testament, die onder zijn werking wordt gezonden om “een welbereid volk te vormen voor de Heer” (Lc. 1, 17), en om de komst aan te kondigen van Christus, de Zoon van God: degene op wie hij de Geest heeft zien neerdalen en blijven rusten, en “die doopt met de heilige Geest” (Joh. 1, 33).

De heilige Geest brengt In Maria al de verwachtingen van de komst van Christus en de voorbereiding daarop in het Oude Testament tot voltooiing. Op een unieke manier vervult Hij haar met genade, en maakt haar maagdelijkheid vruchtbaar om de Zoon van God geboren te doen worden in het vlees. Hij maakt haar tot moeder van de “gehele Christus”, dat wil zeggen tot moeder van Jezus, het Hoofd, en van de Kerk, zijn Lichaam. Maria is op Pinksterdag bij de Twaalf aanwezig, wanneer de Geest de “eindtijd” inluidt, door de Kerk te voorschijn te doen treden.

De Zoon van God is door de zalving van de Geest in zijn menszijn tot Messias gewijd vanaf zijn

menswording. Hij openbaart Hem in zijn onderricht, terwijl Hij de belofte vervult die aan de vaders is gedaan, en deelt Hem aan de Kerk mee in haar geboorte-uur, door over zijn apostelen te blazen na zijn verrijzenis.

De Geest bouwt, bezielt en heiligt de Kerk: als Geest van liefde geeft Hij aan de gedoopten de goddelijke gelijkenis terug die door de zonde verloren was gegaan, en doet hen leven in Christus, van het leven zelf van de heilige Drie-eenheid. Hij zendt hen uit, om te getuigen van de waarheid van Christus, en stemt hen af op elkaar in hun onderlinge taken, opdat allen “de vrucht van de Geest” (Gal. 5, 22) dragen.

Door middel van de sacramenten deelt Christus aan de ledematen van zijn lichaam zijn Geest mee en de genade van God, die vruchten draagt in het nieuwe leven overeenkomstig de Geest.

De heilige Geest tenslotte is de Leraar van het gebed.

Compendium CKK 141-146

4 april
vrijdag in de
4de week van de
veertigdagentijd

In valse waan zeggen de goddelozen tot elkaar: “Laten wij de rechtvaardige belagen, want hij is van geen nut, hij gaat in tegen onze werken, hij verwijt ons zonden tegen de wet hij beschuldigt ons van overtredingen tegen onze opvoeding. Hij wendt voor kennis van God te bezitten en hij noemt zich een kind van de Heer; hij is ons tot een verwijt tegen onze opvattingen geworden; alleen al hem te zien is ons een last, want zijn levensstijl is anders dan van anderen en zijn gedrag is ongewoon; als valse munt beschouwt hij ons, hij mijdt onze wegen alsof ze onrein waren; hij noemt het einde der rechtvaardigen zalig, hij beroemt er zich op dat God zijn vader is.

Wijsh. 2, 1a.12-16

Ik geloof in de Heilige, Katholieke Kerk

“De kerk is immers de
schaapstal waarvan
Christus de enige
en noodzakelijke
toegangsdeur is. Zij is
ook de kudde waarvan
God zelf op voorhand heeft
aangekondigd dat Hij de
herder zou zijn. De schapen
van deze kudde worden,
ook al staan er menselijke
herders aan hun hoofd,
toch voortdurend geleid
en gevoed door Christus
zelf, de Goede Herder en de
opperherder, die zijn leven
heeft gegeven voor zijn
schapen.

CKK 754

Lucas Cranach de Jongere, De wijngaard des Heren, 1569

Vergeet de VASTENACTIE van RADIO MARIA niet: BE49 7333 7333 7771

De 'Kerk' is het volk, dat God bijeenroept en van de uiteinden der aarde verzamelt, om de vergadering te vormen van hen die door het geloof en het Doopsel kinderen van God worden, ledematen van Christus en tempel van de heilige Geest.

In de Heilige Schrift vinden wij veel beelden die verschillende, elkaar aanvullende aspecten beklemtonen van het mysterie van de Kerk. Het Oude Testament geeft de voorkeur aan beelden die samenhangen met het volk van God. De voorkeur van het Nieuwe Testament gaat uit naar beelden die samenhangen met Christus als het Hoofd van dit volk dat zijn Lichaam is; en aan die welke zijn ontleend aan het herdersleven (schaapstal, kudde, schapen), aan het leven op het land (akker, olijfboom, wijngaard), aan de huizenbouw (woning, steen, tempel), en aan het gezinsleven (bruid, moeder, gezin).

Compendium CKK 147-148

De Kerk is Gods bouwland, Gods akker (1 Kor. 3, 9). Op deze akker

groeit de oude olijfboom waarvan de aartsvaders de heilige wortel waren en waarin de verzoening tussen joden en heidenen tot stand komt en tot stand zal komen. De Kerk werd door de hemelse wijnbouwer geplant als een uitgelezen wijngaard. De ware wijnstok is Christus: Hij geeft leven en vruchtbaarheid aan de ranken die wij zijn: door de Kerk blijven wij in Hem, zonder wie wij niets kunnen (Joh. 15, 1-5).

CKK 756

De Kerk wordt ook nog "het Jeruzalem van omhoog" en "onze moeder" (Gal. 4, 26) genoemd; zij wordt beschreven als de vlekkeloze bruid van het vlekkeloos Lam (Openb. 19, 7; Openb. 21, 2.9; Openb. 22, 17) die Christus "heeft liefgehad, voor wie Hij zich heeft overgeleverd om haar te heiligen" (Ef. 5, 25-26), die Hij door een onverbreekbaar verbond aan zich gebonden heeft, die Hij niet ophoudt "te voeden en te koesteren" (Ef. 5, 29).

CKK 757

5 april **zaterdag in de** **4de week van de** **veertigdagentijd**

*Ik was argeloos
als een lam dat ter
slachting geleid wordt;
ik vermoedde niet wat ze
tegen mij beraamden:
we vellen de boom in zijn
volle kracht. We bannen
hem uit het land van de
levenden, zodat zijn naam
niet meer wordt genoemd.
Heer, God van de hemelse
machten, uw oordeel
is rechtvaardig, Gij
doorgrondt hart en nieren.
Laat mij dan zien, hoe Ge
u op hen wreekt;
ik heb immers mijn zaak
in uw handen gelegd.*

Jer. 11, 18-20

God wil de dood van de zondaar niet, maar dat hij zich bekeert en leeft

God, Gij kent ons zoals wij zijn en niets is voor u verborgen. Gij veroordeelt niet, Gij wilt altijd vergeven. Geef ons een rouwmoedig hart om onze zonden te belijden; dan zullen wij op onze beurt het woord van uw vergeving horen.

Openingsgebed van de vijfde zondag van de veertigdagentijd

Jheronimus Bosch, Christus en de overspelige vrouw, 1500-1516

Vergeet de VASTENACTIE van RADIO MARIA niet: BE49 7333 7333 7771

Uit de brief van de heilige apostel Paulus aan de christenen van Filippi

Ik beschouw alles als verlies, want mijn Heer Christus Jezus kennen gaat alles te boven. Om Christus heb ik alles prijsgegeven en houd ik alles voor afval als het er om gaat Hem te winnen en één te zijn met Hem. Ik heb geen eigen gerechtigheid op grond van de wet; mijn gerechtigheid komt door het geloof in Christus, ze is een gave van God en steunt op het geloof. Ik wil Christus kennen, ik wil de kracht van zijn opstanding gewaarworden en de gemeenschap met zijn lijden, ik wil steeds meer op Hem lijken in zijn sterven om eens te mogen komen tot de wederopstanding uit de doden.

Fil. 3, 8-11

Uit het heilig evangelie volgens Johannes

In die tijd begaf Jezus zich naar de Olijfberg. 's Morgens vroeg verscheen Hij weer in de tempel en al het volk kwam naar Hem toe. Hij ging zitten en onderrichtte hen.

Toen brachten schriftgeleerden en Farizeeën Hem een vrouw die op overspel was betrapt. Zij plaatsten haar in het midden en zeiden tot Hem: "Meester, deze vrouw is op heterdaad betrapt terwijl ze overspel bedreef. Nu heeft Mozes ons in de Wet bevolen zulke vrouwen te stenigen. Maar Gij, wat zegt Gij ervan?" Dit bedoelden ze als een strikvraag in de hoop Hem ergens van te kunnen beschuldigen. Jezus echter boog zich voorover en schreef met zijn vinger op de grond. Toen zij bij Hem aanhielden met vragen richtte Hij zich op en zei tot hen: "Laat degene onder u die zonder zonden is, het eerst een steen op haar werpen." Weer boog Hij zich voorover en schreef op de grond. Toen zij dit hoorden dropen zij een voor een af, de oudsten het eerst, totdat Jezus alleen achterbleef met de vrouw die daar was blijven staan. Nu richtte Jezus zich op en sprak tot haar: "Vrouw, waar zijn ze gebleven? Heeft niemand u veroordeeld?" Zij antwoordde: "Niemand, Heer." Toen zei Jezus tot haar: "Ook ik veroordeel u niet; ga heen en zondig van nu af niet meer."

Joh. 8, 1-11

6 april
5de zondag van de
veertigdagentijd

Heilige vader, machtige eeuwige God, om recht te doen aan uw heerlijkheid, om heil en genezing te vinden zullen wij u danken, altijd en overal. Door het verlossend lijden van uw Zoon heeft heel de wereld geleerd van uw grootheid te getuigen: aan het kruis ontplooit zich goddelijke kracht, daar begint het oordeel over de wereld en de heerschappij van de Gekruisigde.

Prefatie I
van het lijden
van de Heer

De Kerk is geboren in het hart van de Vader

De Kerk is "het zichtbare plan van de liefde van God voor de mensheid" die wil "dat heel het menselijk geslacht één volk van God vormt, "tot een lichaam van Christus samengroeit en tot één tempel van de heilige Geest wordt opgebouwd".

CKK 776

Ernst Friedrich von Liphart, De parabel van de wijze en dwaze maagden, 1886

Vergeet de VASTENACTIE van RADIO MARIA niet: BE49 7333 7333 7771

De Kerk vindt haar oorsprong en voltooiing in het eeuwig heilsplan van God.

Zij werd in het Oude Verbond voorbereid met de uitverkiezing van Israël, teken van de toekomstige vereniging van alle volken. Gegrondvest door het woord en de werkzaamheid van Jezus Christus, werd zij vooral verwezenlijkt door zijn verlossende dood en zijn verrijzenis. Zij werd vervolgens zichtbaar als mysterie van heil door de uitstorting van de heilige Geest op Pinksterdag. Zij zal op het einde der tijden worden voltooid als de hemelse vergadering van alle verlost.

Het is de zending van de Kerk om onder alle volkeren het Rijk van God aan te kondigen en te vestigen, dat door Jezus Christus werd ingeluid. Op aarde is zij de kiem en het begin van dit heilzame Rijk.

De Kerk is een mysterie, in zoverre in haar zichtbare werkelijkheid een geestelijke, goddelijke werkelijkheid aanwezig en werkzaam is, die alleen maar met de ogen van het

geloof is waar te nemen.

Dat de Kerk het universele Sacrament van heil is betekent dat de Kerk teken en instrument is van de verzoening en de gemeenschap van heel de mensheid met God, en van de eenheid van heel het menselijk geslacht.

Compendium CKK 150-152

Maar de Kerk is vooral geboren uit het feit dat Christus zich voor ons heil totaal gegeven heeft. Bij de instelling van de Eucharistie wordt op die gave vooruitgelopen en zij wordt verwezenlijkt op het kruis. "Het begin en de groei van de Kerk worden gesymboliseerd door het bloed en het water die uit de geopende zijde van de gekruisigde Jezus vloeien". "Want toen Christus ingeslapen was op het kruis, is uit zijn zijde het bewonderenswaardig sacrament dat de hele kerk is, voortgekomen". Evenals Eva gevormd is uit de rib van de ingeslapen Adam, zo is de Kerk geboren uit het doorboorde hart van de op het kruis gestorven Christus.

CKK 766

7 april
maandag in de
5de week van de
veertigdagentijd

De Heer is mijn herder, niets kom ik tekort; Hij laat mij weiden op groene velden. Hij brengt mij aan water, waar ik kan rusten. Hij geeft mij weer frisse moed. Mijn schreden leidt Hij langs rechte paden omwille van zijn Naam. Al voert mijn weg door donkere kloven, ik vrees geen onheil waar Gij mij leidt. Uw stok en uw herderstaf geven mij moed en vertrouwen. Gij nodigt mij aan uw tafel tot ergernis van mijn bestrijders. Met olie zalft Gij mijn hoofd, mijn beker is overvol. Voorspoed en zegen verlaten mij nooit elke dag van mijn leven. Het huis van de Heer zal mijn woning zijn voor alle komende tijden.

Ps. 23

De Kerk, volk van God, lichaam van Christus

De gelovigen die antwoord geven op het woord van God en ledematen worden van het lichaam van Christus, worden nauw verenigd met Hem: "In dit lichaam wordt het leven van Christus uitgestort in de gelovigen, die door de Sacramenten op mysterieuze en reële wijze met de gestorven en verheerlijkte Christus verenigd worden". Dit geldt vooral voor het Doopsel, waardoor wij verenigd worden met de dood en de verrijzenis van Christus, en voor de Eucharistie, waardoor "wij waarlijk deelhebbend aan het lichaam van Christus, verheven worden tot de gemeenschap met Hem en met elkaar".

CKK 790

Raphaël, *Disputa over het H. Sacrament*, 1509-1510

Vergeet de VASTENACTIE van RADIO MARIA niet: BE49 7333 7333 7771

De Kerk is het volk van God, omdat het God heeft behaagd de mensen niet afzonderlijk te heiligen en te redden, maar door hen tot één enkel volk te maken, verenigd in de eenheid van de Vader en de Zoon en de heilige Geest.

Dit volk, waarvan men lid wordt door het geloof in Christus en door het Doopsel, heeft als oorsprong God de Vader, als hoofd Jezus Christus, als levensstand de waardigheid en de vrijheid van de kinderen Gods, als wet het nieuwe gebod van de liefde, als zending de opdracht om het zout der aarde en het licht der wereld te zijn, en als doel het Rijk van God, dat op aarde reeds begonnen is.

Het volk van God deelt in de priestertelijke taak van Christus, in zoverre de gedoopten door de heilige Geest gewijd worden om geestelijke offers op te dragen; het deelt in zijn profetische taak in zoverre het door de bovennatuurlijke geloofszin onwankelbaar het geloof aanhangt, er zich in verdiept en ervan getuigt; het deelt in de koninklijke taak door de dienstbaarheid, in navolging van Christus die, ofschoon koning van het heelal, zich tot dienaar maakte van allen, bovenal van de armen en de lijdenden.

Door de heilige Geest verenigt de gestorven en verrezen Christus zijn gelovigen innig met zichzelf. Daardoor worden de christengelovigen, in zoverre zij bovenal door de Eucharistie nauw met Hem verbonden zijn, ook onderling in liefde verenigd, door samen één lichaam te vormen, de Kerk, waarvan de eenheid zich verwerkelijk in de verscheidenheid van ledematen en functies.

Christus is "het hoofd van het lichaam dat de Kerk is" (Kol. 1, 18). De Kerk leeft van Hem, in Hem en voor Hem. Christus en de Kerk vormen samen "de gehele Christus". "Hoofd en ledematen zijn, om zo te zeggen, één en dezelfde mystieke persoon"

Omdat de Heer zelf zich heeft aangeduid als "de bruidegom" (Mc. 2, 19), die de Kerk heeft liefgehad en haar door een eeuwig Verbond aan zich gebonden heeft. Hij heeft zichzelf voor haar gegeven om haar te zuiveren met zijn bloed en "haar te heiligen" (Ef. 5, 26), en tot vruchtbare moeder te maken van alle kinderen van God. Terwijl de uitdrukking "lichaam" de eenheid doet uitkomen van het "hoofd" met de ledematen, benadrukt het woord "bruid" het onderscheid van beiden in een persoonlijke relatie.

8 april
dinsdag in de
5de week van de
veertigdagentijd

Nu kwam het volk naar Mozes en zei: "Wij hebben gezondigd, want wij hebben ons tegen de Heer en tegen u gekeerd. Bid de Heer, dat hij die slangen van ons wegneemt." Toen bad Mozes voor het volk en de Heer zei tot hem: "Maak zo'n giftige slang en zet die op een paal. Iedereen die gebeten is en er naar opziet, zal in leven blijven." Mozes maakte een bronzen slang en zette die op een paal. Ieder die door een slang was gebeten en zijn ogen op de bronzen slang richtte, bleef in leven.

Num. 21, 7-9

De Kerk is tempel van de Heilige Geest

“Wat onze geest, ik bedoel onze ziel, is voor onze ledematen, dat is de heilige Geest voor de ledematen van Christus, voor het lichaam van Christus dat de Kerk is.”

H. Augustinus

Matthys Voet, De nederdaling van de Heilige Geest, 1617-1618

De Kerk wordt tempel van de Heilige Geest genoemd omdat de Heilige Geest in het lichaam woont dat de Kerk is: in zijn Hoofd en in zijn ledematen; bovendien bouwt Hij de Kerk op in de liefde, door het woord van God, de sacramenten, de deugden en de charismata.

“Het moet aan deze Geest van Christus als aan een verborgen beginsel toegeschreven worden dat alle delen van het lichaam zowel met elkaar als met hun verheven hoofd verbonden zijn, aangezien Hij helemaal in het hoofd en helemaal in het lichaam is, helemaal in ieder van zijn ledematen.” De heilige Geest maakt van de Kerk “de tempel van de levende God” (2 Kor. 6, 16). Immers, aan de Kerk is de gave van God geschonken (...). In haar is de gemeenschap met Christus, d.w.z. de heilige Geest, onderpand van onvergankelijkheid, bevestiging van ons geloof en ladder om naar God op te stijgen (...). Immers, waar de kerk is, daar is ook Gods Geest; en waar Gods Geest is, daar is de kerk en alle genade.

De heilige Geest is “de oorsprong van iedere vitale en werkelijk heilzame werking in alle delen van

het lichaam”. Hij bewerkt op velerlei manieren de opbouw van geheel het lichaam in de liefde door Gods Woord, “dat de kracht bezit op te bouwen” (Hand. 20, 32), door het Doopsel waardoor de Geest het lichaam van Christus vorm geeft; door de Sacramenten die wasdom en genezing schenken aan de ledematen van Christus; door “de aan de apostelen geschonken genade, die onder zijn gaven de voornaamste is, door de deugden die doen handelen volgens het goede, tenslotte door de vele bijzondere genaden (“charismata” genoemd), waardoor Hij de gelovigen “geschikt en bereid maakt” om allerlei werken en taken op zich te nemen voor de vernieuwing en de verdere uitbouw van de Kerk.

CKK 797-798

De charismata zijn bijzondere gaven van de heilige Geest, geschonken aan individuele personen voor het welzijn van de mensen, voor de noden van de wereld en in het bijzonder voor de opbouw van de Kerk; aan haar leergezag komt het toe ze te beoordelen.

Compendium CKK 160

9 april
woensdag in de
5de week van de
veertigdagentijd

Maar plots schrok koning Nebukadnessar, stond ijlings op en zei tot zijn raadsheren: “Wij hebben toch drie mannen geboeid in het vuur geworpen?” Zij gaven de koning ten antwoord: “Zeker, koning!” Hij hernam: “Maar ik zie vier mannen ongeboeid en zonder letsel zich in het vuur bewegen; de vierde lijkt op een godenzoon.”

Dan. 3, 91-92

De Kerk is één

“Wat voor een wonderlijk mysterie! Er is één vader van het heelal, één Logos van het heel al en ook één Geest, overal dezelfde; er is ook één maagd die moeder geworden is, en ik noem haar graag de Kerk.”

H. Clemens van Alexandrië

Vergeet de VASTENACTIE van RADIO MARIA niet: BE49 7333 7333 7771

De Kerk is één omdat zij als oorsprong en voorbeeld de eenheid heeft van de ene God in de drie-eenheid van de Personen; als stichter en hoofd Jezus Christus, die de eenheid van alle volkeren herstelt in één lichaam; als ziel de heilige Geest, die alle gelovigen verenigt in de gemeenschap in Christus. Zij heeft één enkel geloof, één enkel sacramenteel leven, één enkele apostolische opvolging, een gemeenschappelijke hoop en dezelfde liefde.

De ene Kerk van Christus, als een in de wereld gestichte en geordende gemeenschap, verwezenlijkt zich in (subsistit in) de katholieke Kerk, die bestuurd wordt door de opvolger van Petrus en door de bisschoppen in gemeenschap met hem. Alleen door haar kan men de volheid volheid van de heilsmiddelen verkrijgen. Want de Heer heeft alle goederen van het Nieuwe Verbond alleen aan het apostelcollege toevertrouwd, waarvan Petrus het hoofd is.

In de Kerken en kerkelijke gemeenschappen die zich van de volle gemeenschap van de katholieke Kerk hebben afgescheiden, komt men veel elementen van heiliging en waarheid tegen. Al deze goede elementen komen van Christus en tenderen naar de katholieke eenheid. De leden van deze Kerken en Gemeenschappen zijn door het Doopsel in Christus ingelijfd: wij erkennen hen daarom als broeders en zusters.

Het verlangen om de eenheid van alle christenen te herstellen is een gave van Christus en een oproep van de heilige Geest. Het gaat heel de Kerk aan, en verwerkelijk zich in de bekering van het hart, het gebed, de wederzijdse broederlijke kennismaking, en de theologische dialoog.

Compendium CKK 161-164

10 april
donderdag in de
5de week van de
veertigdagentijd

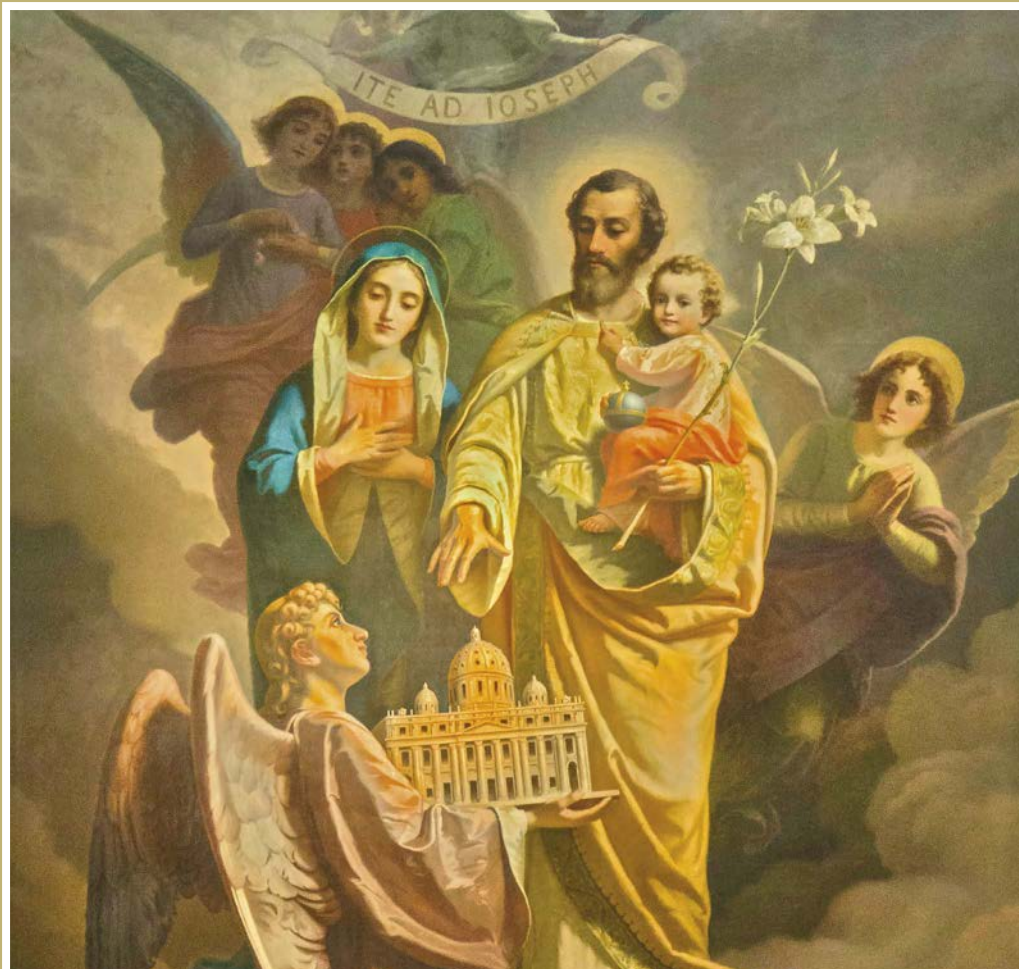
In die tijd wierp Abram zich ter aarde, en God sprak tot hem: "Dit is mijn verbond met u: Gij zult de vader worden van een menigte volken. Gij zult niet langer Abram heten; uw naam zal Abraham zijn, want Ik maak u tot vader van een menigte volken.

Gen. 17, 3-5

De Kerk is katholiek

"Ik begreep dat de Kerk een hart bezat, en dat dit hart brandde van liefde. Ik begreep dat alleen de liefde de leden van de Kerk tot handelen aanzette, en dat, als het vuur van de liefde gedoofd zou worden, de apostelen zouden ophouden het Evangelie te verkondigen, de martelaren zouden weigeren hun bloed te vergieten. Ik begreep dat de liefde alle roepingen insloot, dat de liefde alles was, dat zij alle tijden en alle plaatsen omvatte, in één woord: dat zij eeuwig is!"

H. Thérèse van Lisieux

De Kerk is één: zij heeft één Heer, zij belijdt één geloof, zij wordt uit één doopsel geboren, zij vormt slechts één lichaam, bezielde door één Geest, met het oog op één, enige hoop. Als deze hoop is vervuld, zal alle verdeeldheid overwonnen zijn.

De Kerk is heilig: de allerheiligste God is haar grondlegger, Christus, haar bruidegom, heeft zich voor haar overgeleverd om haar te heiligen; de Geest van heiligheid bezielt haar. Ook al heeft zij zondaars in haar midden, toch is zij, "bestaande uit zondaars, zonder zonde". In de heiligen schittert haar heiligheid; in Maria is zij reeds de volmaakte heilige.

De Kerk is katholiek: zij verkondigt de totaliteit van het geloof; zij draagt de volheid van de heilsmiddelen in zich en dient die toe; zij is gezonden tot zij is van alle volken; zij richt zich tot alle mensen; zij omvat alle tijden; "zij is van nature missionair".

De Kerk is apostolisch: zij is gebouwd op duurzame grondstenen, "de twaalf apostelen van het Lam" (Openb. 21, 14); zij is onverwoestbaar, zij blijft onfeilbaar behouden in de waarheid: Christus bestuurt haar door Petrus en de andere apostelen en samen met hun opvolgers, de paus en het college van bisschoppen.

"Dit is de enige Kerk van Christus, waarvan wij in de geloofsbelijdenis belijden dat zij één, heilig, katholiek en apostolisch is (...), deze Kerk heeft haar bestaanswijze in de katholieke Kerk, bestuurd door de opvolger van Petrus en door de bisschoppen in gemeenschap met hem, ofschoon men buiten haar verscheidene elementen van heiliging en waarheid vindt". (LG 8)

CKK 866-870

"De Kerk is dus heilig, ook al bergt zij in haar schoot zondaars; want zelf kent zij geen enkel ander leven dan dat van de genade; als haar leden waarlijk hierdoor gevoed worden, dan worden zij hierdoor geheiligd; als zij zich hieraan echter onttrekken, dan vervallen zij tot zonden en lopen zij een bezoedeling van de ziel op die haar heiligheid belemmert. Daarom lijdt de Kerk onder deze zonden en doet zij boete hiervoor, terwijl ze tegelijkertijd de macht heeft haar kinderen door het bloed van Christus en de gave van de Heilige Geest hiervan te bevrijden."

**Paus Paulus VI
CKK 827**

**11 april
vrijdag in de
5de week van de
veertigdagentijd**

Hij ging terug naar de overkant van de Jordaan, naar de plaats waar Johannes aanvankelijk gedoopt had en bleef daar. Velen kwamen tot Hem, want ze zeiden: "Johannes heeft weliswaar geen enkel teken gedaan, maar alles wat hij over deze man zei was waar." En velen begonnen daar in Hem te geloven.

Joh. 10, 40-42

Het kerkelijk ambt

“Om het volk van God te hoeden en steeds verder uit te breiden heeft Christus, de Heer, in zijn Kerk verschillende ambten ingesteld die het welzijn van heel het lichaam tot doel hebben. De bedienaars immers staan krachtens de gewijde macht waarover zij beschikken in dienst van hun broeders, opdat allen die deel uitmaken van Gods volk (...), tot het heil komen”.

Lumen Gentium 18

José Salomé Pina, De heilige bisschop Carrolus Borromeus, 1853

Vergeet de VASTENACTIE van RADIO MARIA niet: BE49 7333 7333 7771

Christus heeft de kerkelijke hiërarchie ingesteld, met de zending om in zijn naam het volk van God te weiden, en hiervoor heeft Hij haar gezag gegeven. De hiërarchie is samengesteld uit de gewijde bedienaren: de bisschoppen, de priesters en de diakens. Dank zij het Sacrament van de Wijding handelen de bisschoppen en de priesters bij de uitoefening van hun bediening in de naam en in de persoon van Christus, het Hoofd. De diakens dienen het volk van God in de diaconie (dienst) van het Woord, van de liturgie en van de naastenliefde.

De bisschoppen hebben, in gemeenschap met de paus, de plicht om aan allen getrouw en met gezag het evangelie te verkondigen, als authentieke getuigen van het apostolisch geloof, bekleed met het gezag van Christus. Door de bovennatuurlijke geloofszin hangt het volk van God het geloof onwankelbaar aan, onder de leiding van het levend leerzeg van de Kerk.

De onfeilbaarheid verwerkelijk zich, wanneer de paus van Rome krachtens zijn gezag als opperste herder van de Kerk, of het bisschoppencollege in gemeenschap met de paus, vooral wanneer het in een oecume-

nisch concilie bijeen is, in een definitieve uitspraak een leer afkondigen inzake geloof of zeden; en ook wanneer de paus en de bisschoppen, bij het uitoefenen van het gewone leerzeg, eensgezind een leer als definitief voorhouden. Met zulke onderrichtingen moet iedere gelovige in de volgzzaamheid van het geloof instemmen.

De bisschoppen heiligen de Kerk door de genade van Christus uit te delen door de bediening van het woord en de Sacramenten, in het bijzonder van de Eucharistie, en ook door hun gebed, hun voorbeeld en hun werk.

Als lid van het bisschoppencollege draagt iedere bisschop op collegiale wijze de zorg voor alle particuliere kerken en voor geheel de Kerk, samen met de andere bisschoppen in vereniging met de paus. De bisschop aan wie een particuliere Kerk wordt toevertrouwd, bestuurt deze met het gezag van zijn eigen, gewone en onmiddellijke, heilige macht, uitgeoefend in naam van Christus, de goede Herder, in gemeenschap met heel de Kerk en onder leiding van de opvolger van Petrus.

Compendium CKK 179.184-187

12 april
zaterdag in de
5de week van de
veertigdagentijd

*Zo zegt God de Heer:
"Ik zal de kinderen van
Israël, die overal verspreid
onder de heidenvolken
leven, bijeenbrengen en hen
terugvoeren naar hun eigen
grond. Ik zal hen tot één
enkel volk maken,
in het land, op de bergen van
Israël, en één koning zal over
hen allen regeren.
Zij zullen niet langer twee
volken zijn, niet langer
verdeeld zijn over twee
rijken. Zij zullen zich niet
meer bezoedelen met hun
afgoden, hun gruwelbeelden
en al hun misdaden. Uit de
trouweloosheden waaraan zij
zich bezondigd hebben
zal Ik hen verlossen en Ik zal
hen reinigen, zodat zij mijn
volk zijn en Ik hun God.*

Ez. 37, 21-23

Christus is onze Koning en Verlosser

Zes dagen vóór het
paasfeest ging de Heer de
stad Jeruzalem binnen.
Kinderen kwamen Hem
tegemoet; zij hadden
palmtakken in de
hand en riepen luid:
Hosanna in den hoge!
Gezegend, Heer, die zijt
gekomen; groot is uw
barmhartigheid!

Openingsgebed van
Palmzondag

Pietro Lorenzetti, De intocht van Christus in Jeruzalem, 1320

Vergeet de VASTENACTIE van RADIO MARIA niet: BE49 7333 7333 7771

Vandaag, op Palmzondag, staan wij aan het begin van de Goede Week. In deze week herdenken wij het paasmysterie waarop wij ons sinds het begin van de veertigdagentijd door boetvaardigheid en naastenliefde voorbereiden. Christus is zijn stad, Jeruzalem, binnengegaan om door zijn lijden, dood en verrijzenis dit mysterie te voltrekken.

Uit de Profeet Jesaja

God de Heer heeft mij de gave van het woord geschonken: ik versta het de ontmoedigden moed in te spreken. Elke morgen spreekt Hij zijn woord, elke morgen richt Hij het woord tot mij en ik luister met volle overgave. God de Heer heeft tot mij gesproken en ik heb mij niet verzet, ik ben niet teruggedeïnsd. Mijn rug bood ik aan wie mij sloegen, mijn wangen aan wie mij de baard uitrukten, en mijn gezicht heb ik niet afgewend van wie mij smaadden en mij bespuwden. God de Heer zal mij helpen: daarom zal ik niet

beschaamd staan en zal ik geen spier vertrekken. Ja, ik weet dat ik niet te schande zal worden.

Jes. 50, 4-7

Uit de brief van de heilige apostel Paulus aan de christenen van Filippi

Broeders en zusters, Hij, die bestond in goddelijke majesteit heeft zich niet willen vastklampen aan de gelijkheid met God. Hij heeft zichzelf ontledigd en het bestaan van een slaaf op zich genomen. Hij is aan de mensen gelijk geworden. En als mens verschenen heeft Hij zich vernederd door gehoorzaam te worden tot de dood, tot de dood aan het kruis. Daarom heeft God Hem hoog verheven en Hem de naam verleend die boven alle namen is. Opdat bij het noemen van zijn Naam zich iedere knie zou buigen in de hemel, op aarde en onder de aarde; en iedere tong zou belijden, tot eer van God de Vader: Jezus Christus is de Heer.

Fil. 2, 6-11

**13 april
palmzondag
passiezondag**

Heilige vader, machtige eeuwige God, om recht te doen aan uw heerlijkheid, om heil en genezing te vinden zullen wij u danken, altijd en overal door Christus onze Heer. Hij die zelf onschuldig was, heeft willen lijden voor hen die schuldig waren; Hij die geen kwaad bedreven had, liet zich veroordelen omwille van de zondaars. Zijn dood heeft onze zonden uitgewist, zijn verrijzenis bracht ons gerechtigheid.

Prefatie van Palmzondag

De roeping van de leken

“De christengelovigen-
leken bevinden zich in
het leven van de kerk
in de meest vooruit
geschoven linie: dankzij
hen is de kerk het
levensbeginsel van de
samenleving. Daarom
moeten vooral zij zich er
steeds duidelijker van
bewust zijn dat zij niet
alleen tot de kerk behoren,
maar de kerk zijn, d.w.z.
de gemeenschap van
gelovigen op aarde onder
leiding van het ene hoofd,
de paus, en de bisschoppen
in gemeenschap met hem.
Zij zijn de kerk.”

(Pius XII)
CKK 899

Franz Defregger, Gebed voor het eten, 1875

Aangezien de leken, evenals alle gelovigen, krachtens het Doopsel en het Vormsel de opdracht gekregen hebben van God het apostolaat te beoefenen, zijn zij verplicht en genieten zij het recht individueel of in organisaties eraan mee te werken dat de goddelijke heilsboodschap gekend en aanvaard wordt door alle mensen en over heel de aarde; deze verplichting is des te dwingender, wanneer zij de enigen zijn die het Evangelie aan de mensen kunnen verkondigen en hen Christus kunnen doen kennen. In de kerkelijke gemeenschappen is hun inzet zo noodzakelijk dat zonder hen het apostolaat van de herders meestal geen volledig effect kan sorteren.

“De leken zijn door hun toewijding aan Christus en de zalving door de Heilige Geest op wonderbare wijze geroepen en met middelen toegerust om steeds overvloediger vruchten van de Geest in zichzelf voort te brengen. Immers, al hun werken, gebeden en apostolische initiatieven, hun huwelijks- en gezinsleven, hun dagelijks werk, hun geestelijke en lichamelijke ontspanning, indien dit alles maar in de Geest geschiedt, zelfs de moeilijkheden van het leven, indien die maar geduldig gedragen

worden, worden ‘geestelijke offers die welgevallig zijn aan God door Jezus Christus’ (1 Pt. 2, 5) en die bij de viering van de Eucharistie samen met de offerande van het lichaam van de Heer zeer godvruchtig aan de Vader worden opgedragen, Zo wijden ook de leken de wereld zelf aan God toe door Hem overal door een heilig leven te aanbidden”.

Op bijzondere wijze nemen de ouders deel aan de heiligingstaak “door hun echtelijk leven in een christelijke geest te leiden en door zorg te dragen voor een christelijke opvoeding van hun kinderen”.

Als de leken de vereiste kwaliteiten hebben, kunnen zij voor vast toegelaten worden tot de bediening van lector en acoliet. “Waar de nood van de Kerk dit wenselijk maakt, kunnen bij gebrek aan bedienaren ook leken, al zijn zij geen lector of acoliet, sommige van hun taken waarnemen, namelijk de bediening van het woord uitoefenen, in liturgische gebeden voorgaan, het Doopsel toedienen en de heilige Communie uitreiken, volgens de voorschriften van het recht”.

CKK 900-903

14 april
maandag in de
Goede week

Daarop zei Judas Iskariot, een van zijn leerlingen, dezelfde die Hem zou overleveren:

“Waarom is die balsem niet voor driehonderd denariën verkocht en het geld aan de armen gegeven?”

Hij zei dat niet omdat hij bezorgd was voor de armen, maar omdat hij een dief was en uit de beurs die hij bewaarde wegnam wat erin kwam. Jezus echter zei:

“Laat haar begaan. Zij heeft dit gebruik onderhouden vooruitlopend op de dag van mijn begravenis.

Joh. 12, 4-7

De roeping van de leken

“De christengelovigen-
leken bevinden zich in
het leven van de kerk
in de meest vooruit
geschoven linie: dankzij
hen is de kerk het
levensbeginsel van de
samenleving. Daarom
moeten vooral zij zich er
steeds duidelijker van
bewust zijn dat zij niet
alleen tot de kerk behoren,
maar de kerk zijn, d.w.z.
de gemeenschap van
gelovigen op aarde onder
leiding van het ene hoofd,
de paus, en de bisschoppen
in gemeenschap met hem.
Zij zijn de kerk.”

(Pius XII)
CKK 899

Henri Leys, Na de mis, 1866

Vergeet de VASTENACTIE van RADIO MARIA niet: BE49 7333 7333 7771

Christengelovigen zijn zij die, ingelijfd in Christus door middel van het Doopsel, tot ledematen van het volk van God zijn gemaakt. Ieder naar eigen staat delend in de priesterlijke, profetische en koninklijke taak van Christus, zijn zij geroepen de zending uit te voeren, die God aan de Kerk heeft toevertrouwd. Tussen hen bestaat een ware gelijkheid in hun waardigheid als kinderen van God.

Compendium CKK 177

De leken hebben deel aan de priesterlijke taak van Christus door hun leven, vooral in de Eucharistie, op te dragen als een geestelijk offer "dat welgevallig is aan God door Jezus Christus" (1 Pt. 2, 5), met alle werkzaamheden, gebeden en apostolische initiatieven, het gezinsleven en het dagelijkse werk, de geduldig verdragen moeilijkheden van het leven, en de lichamelijke en geestelijke ontspanning. Op die manier dragen ook de leken, toegewijd aan Christus en door de heilige Geest gewijd, de wereld zelf op aan God.

Zij hebben deel aan zijn profetische taak door steeds meer het woord van Christus in geloof aan te nemen, en het aan de wereld te verkondigen met het getuigenis van hun leven en met het woord, door evangeliseringswerk en door catechese. Een dergelijke evangelisatie krijgt een bijzondere uitwerking door het feit dat zij gebeurt in de gewone levensomstandigheden.

De leken hebben deel aan de koninklijke zending van Christus, doordat zij van Hem de macht ontvangen hebben om in zichzelf en in de wereld de zonde te overwinnen, door zelfverloochening en heiligheid van leven. Zij oefenen verschillende bedieningen uit ten dienste van de gemeenschap, en doordringen de aardse activiteiten van de mens en de instellingen van de maatschappij met morele waarde.

Compendium CKK 189-191

15 april
dinsdag in de
Goede week

*Simon Petrus zei Hem:
"Heer, waar gaat Gij
naar toe?" Jezus gaf hem
ten antwoord: "Waar ik
heenga kunt gij Mij nu
niet volgen, later wel."*

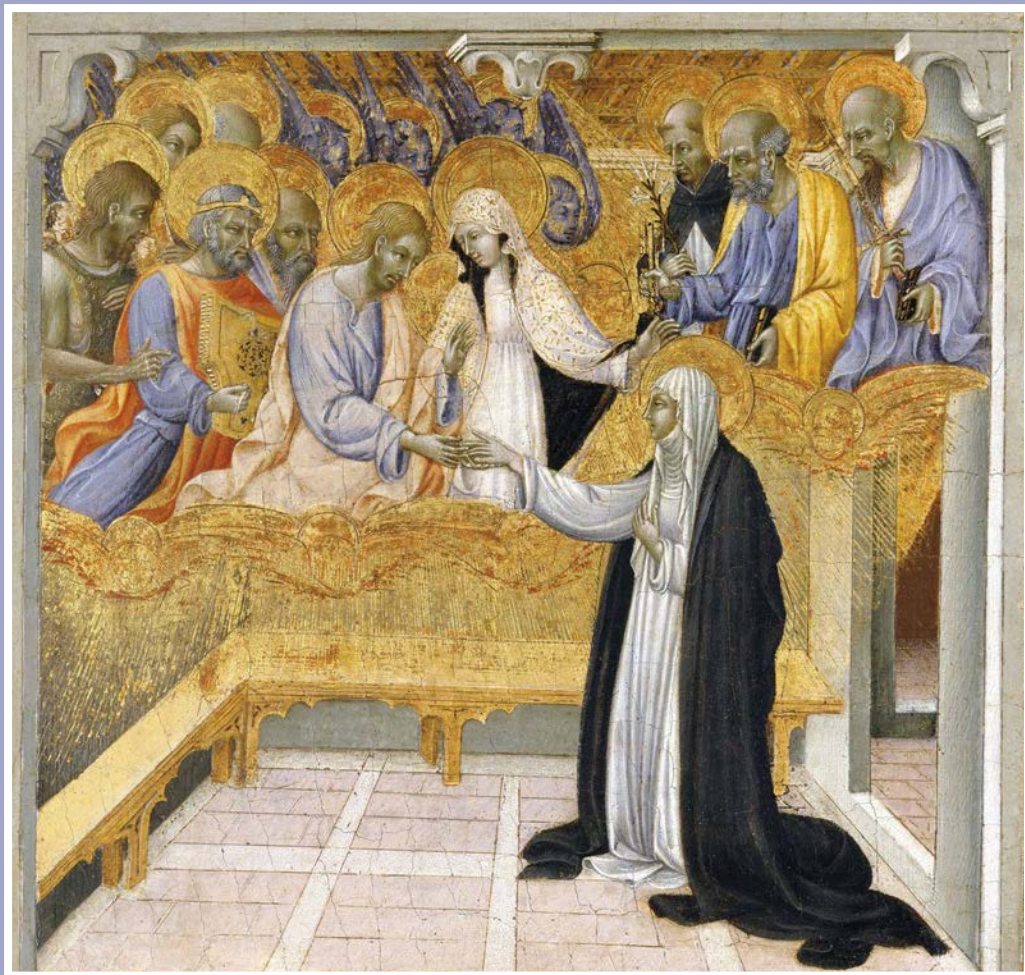
*Petrus vroeg Hem:
"Heer, waarom kan ik u
niet terstond volgen?
Mijn leven zal ik voor u
geven." Jezus antwoordde:
"Uw leven zult gij voor
Mij geven? Voorwaar,
voorwaar, ik zeg u: Nog
eer de haan kraait zult gij
Mij driemaal verloochend
hebben."*

Joh. 13, 36-38

Het aan God gewijde leven

Aangezien het volk van God hier immers geen blijvende woonplaats heeft, maar op zoek is naar de toekomstige, daarom laat de religieuze staat (...) niet alleen de hemelse goederen die reeds in deze wereld aanwezig zijn, aan alle gelovigen zien, maar legt hij ook getuigenis af van het nieuwe en eeuwige leven dat Christus voor ons verworven heeft door de verlossing en kondigt hij de toekomstige verrijzenis en de heerlijkheid van het hemels koninkrijk aan.

Lumen Gentium

Giovanni di Paolo, Het Mysterie huwelijk van de H. Catharina van Siënna, 1460

Vergeet de VASTENACTIE van RADIO MARIA niet: BE49 7333 7333 7771

De evangelische raden worden in hun veelvuldigheid aan iedere leerling van Christus voorgelaten. De volmaaktheid van de liefde, waartoe alle gelovigen geroepen zijn, brengt voor hen die uit vrije wil de oproep tot het gewijde leven aanvaarden, de verplichting met zich mee de kuisheid in het celibaat omwille van het koninkrijk, en de armoede en de gehoorzaamheid te beoefenen. Het is de professie van deze raden in een door de Kerk erkende vaste levensstaat die het aan God "gewijde leven" kenmerkt.

De staat van het godgewijde leven blijkt derhalve een van de manieren te zijn om een "innige" toewijding te kennen, die wortelt in het Doopsel en een volledige toewijding aan God is. In het gewijde leven nemen zij die in Christus geloven zich onder ingeving van de heilige Geest voor, Christus van meer nabij te volgen, zichzelf aan God te geven, die zij boven alles beminnen en in de Kerk teken en aankondiging te zijn van de heerlijkheid van de toekomstige wereld door het streven naar de volmaakte liefde ten dienste van het koninkrijk".

"Zo zijn, als aan een boom die op de akker van de Heer uit zaad dat door God gezaaid is, op wonderbare wijze is opgeschoten en zich wijd vertakt heeft, allerlei vormen gegroeid van leven in eenzaamheid en in gemeenschap en allerlei kloosterfamilies die rijke vruchten opleveren zowel voor hun eigen leven, als tot heil van het gehele lichaam van Christus".

Overgeleverd aan God die men in het gewijde leven boven alles bemint, is hij die door het Doopsel al aan Hem toegewijd werd, nog inniger toegewijd aan het goddelijk dienstwerk en aan het heil van de Kerk. Door de staat van toewijding aan God laat de Kerk Christus zien en toont zij hoe de heilige Geest op wonderbare wijze in haar werkzaam is. Zij die professie doen van evangelische raden, hebben allereerst tot zending hun toewijding te beleven. "Daar zij zich krachtens hun toewijding aan de dienst van de Kerk wijden, zijn zij verplicht zich bijzonder in te zetten voor de missie-activiteit, op de wijze het instituut eigen".

CKK 915-917.931

16 april
woensdag in de
Goede week

*Mijn rug bood ik aan wie
mij sloegen, mijn wangen
aan wie mij de baard
uitrukten en mijn gezicht
heb ik niet afgewend
van wie mij smaadden en
bespuwden. God de Heer
zal mij helpen: daarom zal
ik niet beschaamd staan.
Hij staat naast mij, mijn
verdediger!*

Jes. 50, 6-8

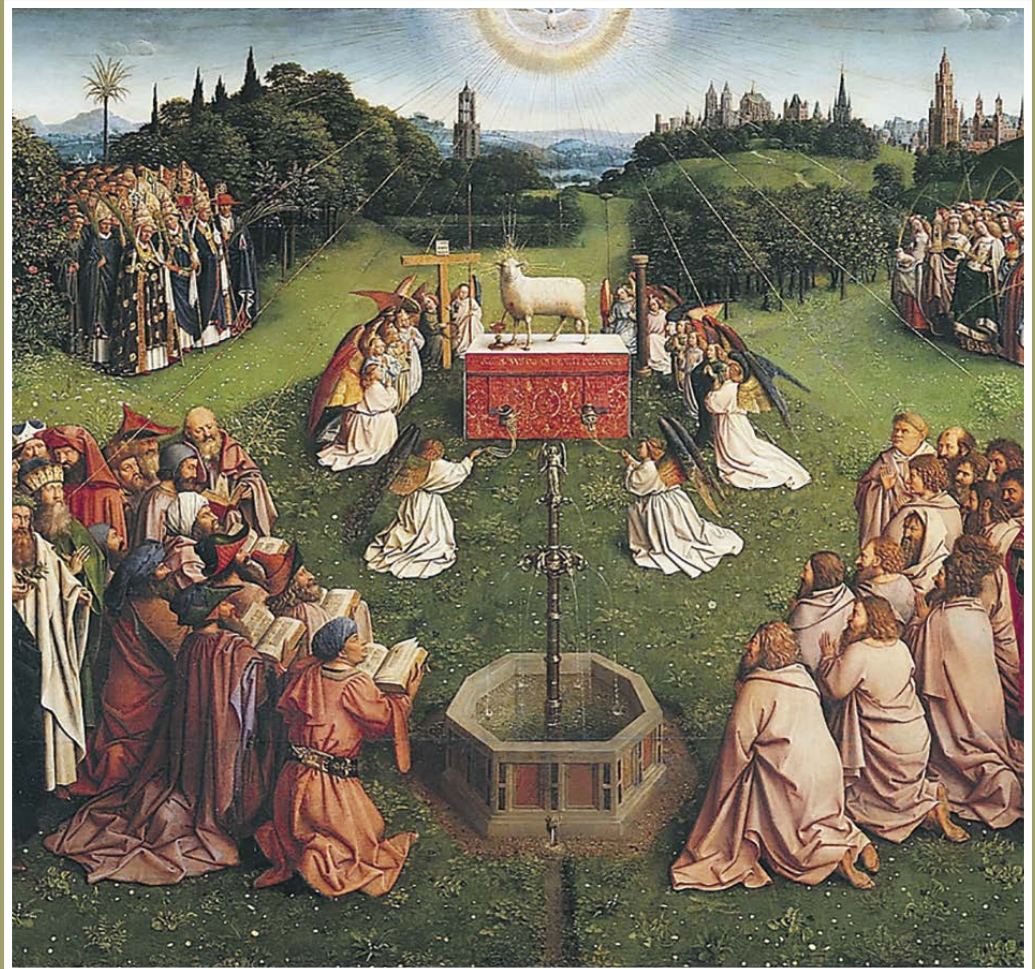
Ik geloof in de gemeenschap van de heiligen

*Weent niet, ik zal voor u
na mijn dood van groter
nut zijn en ik zal u na
mijn dood beter kunnen
helpen dan tijdens mijn
leven.*

H. Dominicus zich bij zijn
sterven wendend tot zijn
broeders

*Ik zal alle tijd in de hemel
doorbrengen om goed te
doen op aarde.*

H. Thérèse van Lisieux

Gebroeders van Eyck, Het lam Gods, 1432

Vergeet de VASTENACTIE van RADIO MARIA niet: BE49 7333 7333 7771

De uitdrukking “gemeenschap van de heiligen” betekent vóór alles de gemeenschappelijk deelname van alle leden van de Kerk aan de heilige zaken (sancta): namelijk het geloof, de Sacramenten, vooral de Eucharistie, de charismata en de andere geestelijke gaven. Deze gemeenschap wortelt in de liefde die “niet zichzelf zoekt” (1 Kor. 13, 5), maar die de gelovige er toe beweegt “alles gemeenschappelijk” (Hand. 4, 32) te bezitten, ook de eigen materiële goederen, ten dienste van de armen.

De uitdrukking gemeenschap van de heiligen slaat ook op de gemeenschap die er is onder de heilige personen (sancti): dat wil zeggen onder hen die door de genade verenigd zijn met de gestorven en verrezen Christus. Sommigen zijn pelgrims hier op aarde op; anderen zijn uit dit leven heengegaan en zijn aan hun loutering bezig, daarbij geholpen door onze gebeden; anderen tenslotte genieten al van de heerlijkheid van God en spreken voor ons ten beste. Allen tezamen vormen in Christus één gezin, de Kerk, tot lof en heerlijkheid van de Drie-eenheid.

Compendium CKK 194–195

Niet alleen omwille van hun voorbeeld echter vieren wij de nagedachtenis van de gelukzaligen in de hemel, maar veeleer om door de beoefening van de broederlijke liefde de eenheid van de Kerk in de geest te versterken. Want zoals de christelijke gemeenschapszin van hen die op aarde nog onderweg zijn, ons dichterbij Christus brengt, zo verbindt de **gemeenschap met de heiligen** ons met Christus. Uit Hem, als de bron en het hoofd, stroomt alle genade en het leven van het volk van God zelf.

De gemeenschap met de overledenen. “Door allereerst deze gemeenschap te erkennen die binnen heel het mystieke lichaam van Christus bestaat, heeft de pelgrimerende Kerk vanaf de eerste tijden van het christendom de nagedachtenis van de gestorvenen met grote piëteit gevierd, en, omdat ‘het een heilige en vrome gedachte is voor de overledenen te bidden, opdat zij van hun zonden zouden worden vrijgesproken,’ heeft zij ook voorbeden voor hen opgedragen (2 Makk. 12, 45)”. Ons gebed voor hen kan hen niet alleen helpen, maar kan ook hun voorspraak voor ons doeltreffend maken.

CKK 957–958

17 april
Witte Donderdag

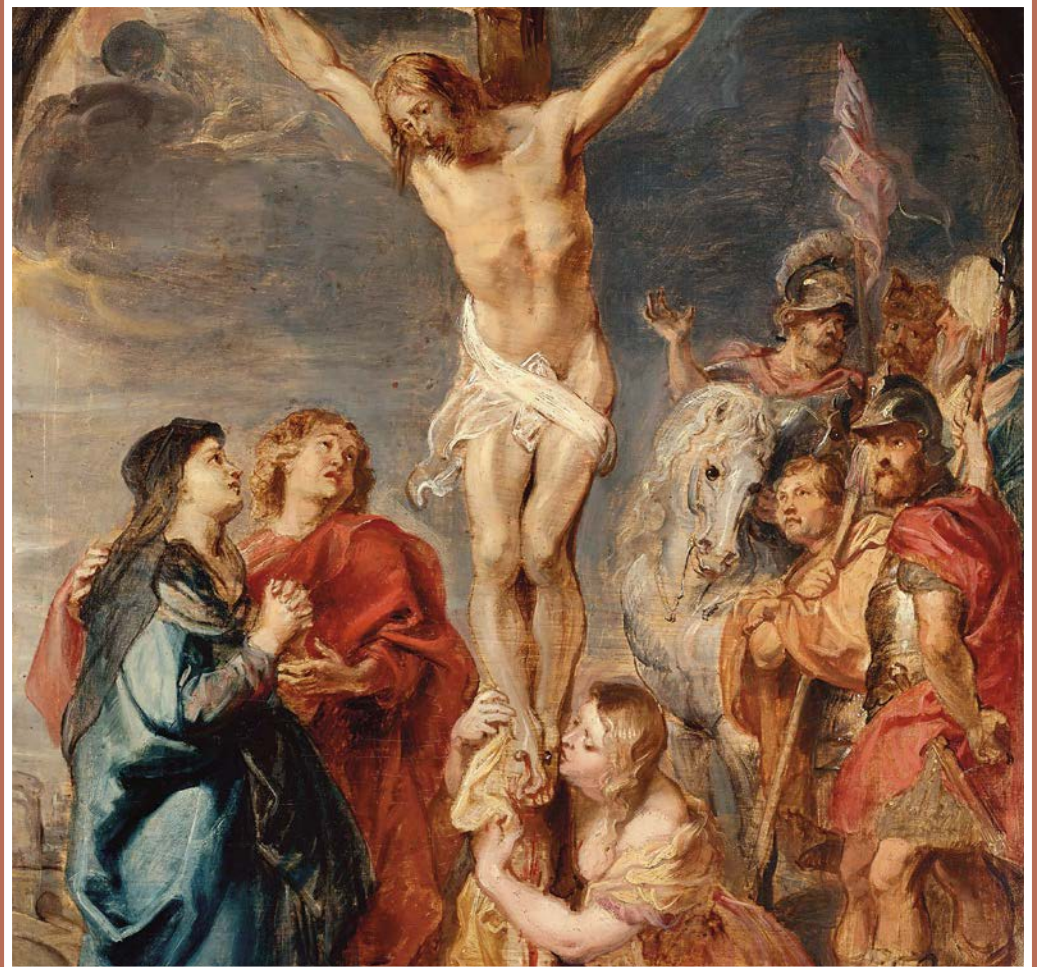
Zelf heb ik van de Heer de overlevering ontvangen die ik u op mijn beurt heb doorgegeven: dat de Heer Jezus in de nacht waarin Hij werd overgeleverd brood nam en na gedankt te hebben het brak en zei: “Dit is mijn lichaam voor u. Doet dit tot mijn gedachtenis.” Zo ook nam Hij na de maaltijd de beker met de woorden: “Deze beker is het nieuwe verbond in mijn bloed. Doet dit elke keer dat gij hem drinkt tot mijn gedachtenis.” Telkens als gij dit brood eet en de beker drinkt verkondigt gij de dood des Heren totdat Hij wederkomt.

I Kor. 11, 23–26

Ik geloof in de vergiffenis van de zonden

“Als er in de Kerk geen vergeving van de zonden zou zijn, dan zou er geen enkele hoop zijn, geen enkel vooruitzicht op een toekomstig leven en op de eeuwige bevrijding. Brengen wij dank aan God die aan zijn Kerk deze gave geschonken heeft.”

H. Augustinus

Peter Paul Rubens, De kruisiging van Christus, 1628

Vergeet de VASTENACTIE van RADIO MARIA niet: BE49 7333 7333 7771

Onze Heer heeft de vergeving van de zonden verbonden met het geloof en het Doopsel: "Gaat uit over de hele wereld en verkondigt het Evangelie aan heel de schepping. Wie gelooft en gedoopt is, zal gered worden" (Mc. 16, 15- 16).

Het Doopsel is het eerste en belangrijkste Sacrament van de vergeving van de zonden, omdat het ons verenigt met Christus die gestorven is voor onze zonden en die verrezen is om onze rechtvaardiging, opdat "ook wij een nieuw leven zouden leiden" (Rom. 6, 4).

CKK 976

Er is geen enkele zonde, hoe zwaar ook, of de heilige Kerk kan haar vergeven. "Er is niemand zo slecht of misdadig dat hem niet de zekere hoop op vergeving voorgehouden moet worden, mits hij maar oprecht berouw heeft". Christus, die gestorven is voor alle mensen, wil dat in zijn Kerk de poorten van de vergeving altijd openstaan voor wie opstaat uit de zonde.

Het Credo brengt "de vergeving van de zonden" in verband met de belijdenis van het geloof in de heilige Geest. Immers, de verrezen Christus heeft de apostelen, toen Hij hun de heilige Geest gaf, de macht verleend zonden te vergeven.

Het Doopsel is het eerste en belangrijkste Sacrament voor de vergeving van de zonden: het verenigt ons met de gestorven en verrezen Christus en schenkt ons de heilige Geest.

Door de wil van Christus bezit de Kerk de macht de zonden van de gedoopten te vergeven en zij oefent deze gewoonlijk uit door de bisschoppen en de priesters in het Sacrament van Boete en Verzoening.

"Bij de vergeving van zonden zijn de priesters en de Sacramenten als het ware instrumenten, waarmee onze Heer Jezus Christus, die zelf bewerker en uitdeler van het heil is, de vergeving van de zonden en de gerechtigheid in ons bewerkt"

CKK 984-987

18 april
Goede Vrijdag

Nu wij een verheven hogepriester hebben, een die de hemelen is doorgegaan, Jezus, de Zoon van God, nu moeten wij vasthouden aan onze belijdenis. Want wij hebben een hogepriester die in staat is mee te voelen met onze zwakheden. Hij werd zelf op allerlei manieren op de proef gesteld, precies zoals wij, afgezien dan van de zonde. Laten wij daarom vrijmoedig naderen tot de troon van Gods genade, om barmhartigheid en genade te verkrijgen en tijdige hulp.

Hebr. 4, 14-16

Maria, Moeder van Christus, moeder van de Kerk

"Zo ging ook de heilige Maagd voort op haar pelgrimstocht van het geloof en zij volhardde trouw in de verbondenheid met haar Zoon tot onder het kruis. (...) tenslotte werd zij door dezelfde Jezus Christus, toen Hij stierf op het kruis, met deze woorden als moeder aan zijn leerling gegeven: vrouw, zie daar uw zoon."

Lumen Gentium 8
CKK 964

Annibale Carracci, *Pieta*, 1600

Vergeet de VASTENACTIE van RADIO MARIA niet: BE49 7333 7333 7771

De maagd Maria (...) wordt erkend en geëerd als de waarachtige moeder van God en van de Verlosser (...). Zij is ook werkelijk 'moeder van de ledematen (van Christus) (...), omdat zij in liefde heeft meegewerkt aan de geboorte van de gelovigen in de Kerk, die de ledematen zijn van het hoofd'. "...Maria, moeder van Christus, moeder van de Kerk".

CKK 964

De heilige maagd Maria is Moeder van de Kerk in de orde van de genade, omdat zij Jezus ter wereld heeft gebracht, de Zoon van God, Hoofd van het lichaam dat de Kerk is. Bij zijn sterven aan het kruis heeft Jezus haar aan de leerling als Moeder aangewezen met deze woorden: "Zie daar, uw Moeder" (Joh. 19, 27).

Na de Hemelvaart van haar Zoon helpt zij de eerstelingen van de Kerk met haar gebeden. Ook na haar tenhemelopneming gaat zij door met ten beste te spreken voor haar kinderen, blijft zij voor allen een voorbeeld van geloof en

liefde te zijn, en blijft zij op hen van een heilzame invloed uitoefenen die voortvloeit uit de overvloed van Christus' verdiensten. De gelovigen zien in haar een beeld en een vooruitlopen van de verrijzenis die hen wacht, en roepen haar aan als voorspreekster, helpster, bijstand en middelares.

De verering die de heilige Maagd wordt gegeven is een bijzondere verering, maar deze verschilt wezenlijk van de eredienst van aanbidding, die alleen aan de heilige Drie-eenheid wordt gebracht. Deze eredienst van speciale verering vindt haar bijzondere uitdrukking in de liturgische feesten die aan de Moeder van God gewijd zijn, en in het gebed tot Maria, zoals de rozenkrans, die een samenvatting is van heel het Evangelie.

Wanneer de Kerk naar Maria kijkt, die geheel heilig is en reeds met ziel en lichaam verheerlijkt, beschouwt zij in haar, waartoe zij zelf op aarde geroepen is, en wat zij zal zijn in het hemels vaderland.

Compendium CKK 196-199

19 april
Stille Zaterdag

*Christus is voor ons
gehoorzaam geworden tot
de dood, tot de dood aan
het kruis. Daarom heeft
God Hem hoog verheven en
Hem de Naam verleend die
boven alle namen is.*

Antifoon voor
Stille Zaterdag

De Heer is waarlijk opgestaan. Alleluia.

God, vandaag hebt Gij ons de toegang tot het eeuwig leven ontsloten, want uw eniggeboren Zoon heeft de dood overwonnen. Wij vragen u bij deze viering van zijn verrijzenis: vernieuw ons door uw Geest om met Hem te verrijzen tot het licht van het leven.

Openingsgebed van Pasen

Giovanni Romanelli, Petrus en Johannes bij het graf, 1640

Vergeet de VASTENACTIE van RADIO MARIA niet: BE49 7333 7333 7771

Uit het heilig evangelie volgens Johannes.

Op de eerste dag van de week kwam Maria Magdalena vroeg in de morgen – het was nog donker – bij het graf en zag dat de steen van het graf was weggerold.

Zij liep snel naar Simon Petrus en naar de andere, de door Jezus beminde leerling en zei tot hen: “Ze hebben de Heer uit het graf genomen en wij weten niet waar ze Hem hebben neergelegd.” Daarop gingen Petrus en de andere leerling op weg naar het graf. Ze liepen samen vlug voort, maar die andere leerling snelde Petrus vooruit en kwam het eerst bij het graf aan. Vooroverbukkend zag hij de zwachtels liggen maar hij ging niet naar binnen. Simon Petrus die hem volgde kwam ook bij het graf en trad wel binnen. Hij zag dat de zwachtels er lagen, maar dat de zweetdoek die zijn hoofd had bedekt niet bij de zwachtels lag, maar ergens afzonderlijk opgerold op een andere plaats. Toen ging ook de andere leerling die het eerst bij het graf was aangekomen naar binnen; hij zag en geloofde want zij hadden nog niet begrepen

hetgeen er geschreven stond, dat Hij namelijk uit de doden moest opstaan.

Joh. 20, 1-9

**Laat ons 't Lam van Pasen loven,
't Lam Gods met offers eren.**

**Ja het Lam redt de schapen,
Christus brengt door zijn onschuld
ons arme zondaren tot de Vader.**

**Dood en leven, o wonder,
moeten strijden tesamen.**

**Die stierf, Hij leeft,
Hij is onze Koning.**

**Zeg het ons, Maria,
wat is 't dat gij gezien hebt?**

**Het graf van Christus dat leeg was,
de glorie van Hem die opgestaan is,
eng'len als getuigen,
de zweetdoek en het doodskleed.**

**Mijn hoop, mijn Christus in leven!
Zie Hij gaat u voor naar Galilea.**

**Waarlijk Christus is verreezen: stond
op uit de doden.**

**O Koning, onze Held,
geef ons vrede.**

Alleluia.

Sequentie van Pasen

20 april Hoogfeest van de Verrijzenis van de Heer

*u danken wij, Heer
God, omwille van uw
heerlijkheid, en om heil
en genezing te vinden
zullen wij uw Naam
verkondigen, vooral op
deze dag die Gij gemaakt
hebt bezingen wij u. want
ons paaslam, Christus,
is voor ons geslacht. Hij,
die voor ons geworden is
het Lam dat wegdraagt
de zonden van de
wereld. Onze dood is Hij
gestorven, voorgoed heeft
Hij de dood ontwapend en
gedood; Hij is opgestaan
ten leven en alles heeft Hij
nieuw gemaakt.*

Prefatie van Pasen

**Ik geloof in de
verrijzenis en
het eeuwig
leven. Amen.**

*In de doop zijt gij met
Hem begraven, maar ook
met Hem verrezen, door
uw geloof in de kracht
van God, die Hem uit de
doden deed opstaan (...).
Als gij dan met Chris-
tus ten leven zijt gewekt,
zoekt wat boven is, daar
waar Christus zetelt aan
de rechterhand Gods”*

Kol. 2, 12; Kol. 3, 1

Hans Memling, *Het laatste oordeel*, 1467-1471

Vergeet de VASTENACTIE van RADIO MARIA niet: BE49 7333 7333 7771

Verenigd met Christus door het doopsel hebben de gelovigen al werkelijk deel aan het hemelse leven van de verzenen Christus, maar dit leven blijft "met Christus verborgen in God" (Kol. 3, 3). "En Hij heeft ons samen met Hem doen opstaan en zetelen in de hemelen, in Christus Jezus" (Ef. 2, 6). Gevoed met zijn lichaam in de eucharistie behoren wij reeds tot het lichaam van Christus. Wanneer wij op de laatste dag zullen verrijzen, zullen wij "met Hem verschijnen in heerlijkheid"

CKK 1003

De christelijke visie op de dood wordt op een bevoorrechte manier in de liturgie van de kerk tot uitdrukking gebracht:

Gij neemt het leven, God, niet van ons af, Gij maakt het nieuw, dat geloven wij op uw woord; en als ons aardse huis, ons lichaam, afgebroken wordt, heeft Jezus al een plaats voor ons bereid in uw huis, om daar voorgoed te wonen.

De dood is het einde van de pelgrimstocht van de mens op aarde, van de tijd van genade en barmhartigheid die God hem

schenkt om zijn aardse leven te verwezenlijken overeenkomstig het goddelijk heilsplan en om over zijn uiteindelijke bestemming te beslissen. Wanneer "onze enige aardse levensloop" ten einde is, zullen wij niet meer terugkeren tot andere aardse levens. "Het is het lot van de mens éénmaal te sterven" (Heb. 9, 27). Er is geen "reïncarnatie" na de dood.

De kerk spoort ons aan ons voor te bereiden op het uur van onze dood ("Van een plotselinge en onvoorzienne dood, verlos ons, Heer": oude Litanie van alle heiligen), de Moeder van God te vragen voor ons ten beste te spreken "in het uur van onze dood" (Wees Gegroet) en ons toe te vertrouwen aan de heilige Jozef, patroon van een goede dood.

CKK 1012-1014

Geloofd zijt Gij, mijn Heer, door onze broeder de lichamelijke dood, waaraan geen levend mens ontsnappen kan. Wee hun die zullen sterven in doodzonde!; Gelukkig wie hij aantreft in uw allerheiligste wil, want de tweede dood zal hun geen kwaad doen.

Sint-Franciscus

21 april **Paasmaandag**

U danken wij, Heer God, omwille van uw heerlijkheid, en om heil en genezing te vinden zullen wij uw Naam verkondigen, al onze dagen maar vooral in deze tijd bezingen wij U. Want ons paaslam, Christus, is voor ons geslacht. Aan Hem danken de kinderen van het licht hun geboorte tot eeuwig leven. Aan Hem danken Gods uitverkorenen hun toegang tot het Rijk der hemelen. Want door zijn sterven zijn wij van de dood verlost, door zijn verrijzenis zijn ook wij ten Leven opgewekt.

Prefatie II van Pasen

RADIO MARIA